REACŢIA POST-TERORISTĂ DIN SPANIA, UN PRECEDENT PERICULOS

Roxana IORDACHE

11 Martie 2004 înseamnă pentru Europa ceea ce a însemnat 11 Septembrie 2001 pentru America. Atacul terorist dela Madrid constituie, ca şi cel asupra SUA din urmă cu exact 30 de luni, o piatră de hotar în istoria umanităţii. O umanitate care, parafrazându-l pe Malraux, va fi înfrăţită - respectiv, globalizată - sau nu va fi deloc.

Atentatul asupra Spaniei constituie, din păcate, un atentat declarat asupra fiinţei creştine. Mesajul teroriştilor este clar: *"o lovitură în inima cruciaţilor"*. În mesaj se mai spune: *"Voi iubiţi viaţa, noi iubim moartea"*. Ca şi în cazul 11 Septembrie 2001, 11 Martie 2004 a fost un atentat la adresa vieţii, ce poartă chipul monstruos al Diavolului Mileniului III. Numai diavolul este adeptul morţii, încercând să se răzbune pe omenire după ce Mântuitorul Lumii a instaurat Viaţa eternă, *"cu moartea pre moarte călcând"*.

Teroriştii n'au Dumnezeu. Fundamentalismul islamic pângăreşte islamismul, atribuindu-i dimensiunea falsă a unei religii a urii, terorii şi morţii. Atacul asupra Spaniei creştine s'a făcut în Postul Paştelui. Mai înainte, nenumărate atentate ale teroriştilor islamici declanşate în ţări majoritar musulmane - ca Arabia Saudită, Irak şi Pakistan - au avut loc în timpul celor mai sfinte sărbători ale Islamului: Ramadanul, respectiv, Ashoura. Toate acestea, în numele unui fals Dumnezeu, în spatele căruia se ascunde Satana.

George W. Bush şi Tony Blair au dreptate: războiul împotriva terorismului este un război între bine şi rău. Între adepţii vieţii şi adepţii morţii. Între viaţă şi moarte. Nuanţele nu au ce căuta în această încleştare pe viaţă şi pe moarte. Orice nuanţare, în această confruntare, n'ar însemna decât o plecăciune făcută diavolului, care ştie cel mai bine să ia chipul iscusit al filosofului dilematic în faţa unei opţiuni capitale şi al politicianismului ezitant atunci când miza în joc este însăşi fiinţa umanităţii.

Pe lângă victimele nevinovate ale atentatelor, printre care se numără şi mulţi Români, apare şi o victimă deloc nevinovată a jocurilor diabolice ale terorismului, anume populaţia, care, lăsându-se manipulată, se expune riscului unei confuzii colective ce duce, în mod extrem de periculos, la defetism şi, pe cale de consecinţă, perverteşte opţiunea. Rezultatul alegerilor din Spania constituie un precedent periculos, pentrucă Spaniolii şi-au convertit opţiunea, majoritară pentru Partidul Popular înainte de atacul asupra Madridului, în vot majoritar pentru Partidul Socialist, după atacul terorist.

Cu alte cuvinte, teroriştii au ajutat socialiştii. Victoria a fost, de fapt, a teroriştilor pentrucă, din păcate, majoritatea Spaniolilor au făcut pasul înapoi în faţa ameninţării teroriste, printr'un vot care exprimă intenţia de retragere din coaliţia anti-teroristă. Culmea tristeţii şi un motiv serios de îngrijorare a fost faptul că votanţii l-au blamat pe Aznar pentru victimele terorii, reproşându-i că *"a provocat"* terorismul islamic prin asocierea alături de SUA în coaliţia care a eliberat Irakul de regimul satrapului Saddam.

Această atitudine este ceea ce au urmărit să provoace mentorii terorii. Şi li s'a dat satisfacţie. Ei au tot interesul să determine doborîrea unor guvernări ferme şi puternice, angajate alături de America împotriva terorismului, pentru a dezbina comunitatea internaţională şi a putea ţine, astfel, lumea democraţiilor sub şantaj perpetuu. *"Delimitaţi-vă de SUA, izolaţi America şi vă lăsăm în pace.*

Continuare în pag.6

ISSN
0705-8365

Preţul unui abonament anual:
40 $ / 50 EURO

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE
THE LARGEST ROMANIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

ANUL 30 Nr. 324 - APRILIE 2004 PUBLICAŢIE LUNARĂ EDITOR: GEORGE BĂLAŞU

CIRCULAŢIE ÎN AFARA CANADEI: AFRICA, ARGENTINA, ANGLIA, AUSTRIA, BRAZILIA, BELGIA, CHILE, DANEMARCA, GERMANIA, GRECIA, FRANŢA, ISRAEL, ITALIA, IUGOSLAVIA, OLANDA, ROMÂNIA, SPANIA, S.U.A., SUEDIA, TURCIA, UNGARIA, NOUA ZELANDĂ

MASCAREA ADEVĂRURILOR

Eugen BÂRSAN

Este ceea ce guvernanţii au făcut din România, aducând-o la *"Ţara-jale"*. Pentrucă *"Năravurile din fire nu au lecuire"*, şi aşa ele duc la măşti. La un amestec între râs şi plâns. În fapt la mai mult plâns, când se vede şi se trăieşte, ca efect al Mascării Adevărurilor, scena de dezechilibrare politică a ţării. Unde ţara îl are pe Ion Iliescu, şi pregătit ca urmaş pe Adrian Năstase. Ceea ce echivalează cu o dulceaţă a dezordinei politice, în care PSD-ul stoarce piei după piei.

Rechinii politici folosesc Mascarea Adevărurilor în toate privinţele, asemenea predecesorului. Măsluind ne-adevărul, Ceauşescu îşi acoperea valabilitatea dictaturii cu o prezenţă la vot (pentru el) de 99 procente. Iar, după el, pesediştii folosesc şi ei ce-au moştenit. Valabilitatea procentului electoral necesar, care să le asigure o guvernare a instinctului de băgat în buzunarele proprii tot ce pot, cu o dibăcie care nu vrea să lase să se descopere partea de corupţie. Şi aşa, până una alta, ei o duc mai mult decât bine. Dar ce se vor face când România va deveni ne-încăpătoare pentru ei?

Mascarea Adevărurilor le dă la întors pe toate. Ea este un adevărat *show* de *"cuţit la os"* pentru popor. *Show*-ul celor doi bărbaţi cu braţe tari, care conduc destinele ţării cu o politică de mascare a adevărurilor. Fără de care ei nu pot, decât dacă şi-ar pierde uzul raţiunii neocomuniste. O cumplită dilemă, care preferă uzul nepăsării, în care se fac legi doar de ochii lumii, pe care, mai apoi, să le modifice prin Ordonanţe de urgenţă. Lucru vizibil dela o poştă cu ochiul liber, adică fără telescop. Iar, drept surpriză, Guvernul iese la rampă şi, în ciuda tuturor evidenţelor, neagă totul.

Un subiect de umor trist, dacă luăm în seamă faptul că cei împotriva cărora s'a demonstrat revoluţionar în 1989 conduc azi România. Să fie ca înainte de 1989. Să ascultăm proba: *"Acţionând cu eficienţă şi inteligenţă, prin efort susţinut, putem construi o viaţă mai bună pentru toţi cei care lucrează şi trăiesc în satele şi oraşele României"*. Aceste cuvinte, care pot fi luate din discursurile de lemn ale tovarăşului Ceauşescu, aparţin personajului actual Adrian Năs-

Continuare în pagina 3

HRISTOS A ÎNVIAT!

Pr. Dr. Dumitru ICHIM

Împărăţia lui Dumnezeu este viaţă, lumină şi dragoste. Lumea a fost creată ca parte a acestei Împărăţii, dar primii oameni prin neascultare de porunca divină s'au rupt din comuniunea cu Creatorul lor. În locul vieţii *"au cunoscut"* moartea, în locul Luminii dătătoare de viaţă orbecăirea printre *"spinii şi pălămida"* tenebrelor otrăvitoare în locul paradisului de iubire, prin care Dumnezeu se plimba prin inima şi cugetul lor, *"au cunoscut"* o lume a vrăjmăşiei în care s'au exilat. Nu Dumnezeu i-a dat afară din Rai, ci ei nu au vrut să asculte de El şi să rămână acolo, nu Ziditorul a creat moartea, urâtul, singurătatea, bolile, durerea şi tot ce e asociat cu suferinţa şi dărâmarea spirituală, nu Creatorul ca să se răzbune pe creatură l-ar fi alungat pe om spre destructiv şi o lume a piericiunii şi a morţii, ci omul e cel care a refuzat să rămână în legătură cu izvoarele ontologice ale vieţii, luminii şi iubirii.

Creatorul şi Ziditorul omului e Dumnezeu. Orice nume i-am da în cuvintele noastre El e sinonim cu Iubirea Supremă. Din iubire a creat pe îngeri, ca o înflorire a lui Dumnezeu, cum zice Rilke, din iubire a creat lumea şi universul pentru ca omul, când va fi modelat în existenţă spre a primi *"chipul şi asemănarea"* cereau un dar împărătesc să fie adus. Dumnezeu nu avea nevoie de oameni, dar fiind Iubire e Creator. De aceea creaţia este iubire şi iubirea e dumnezeirea din om.

Dumnezeu, deci, fiind iubirii adusă omului. *"Chipul şi asemănarea"*, să găsească un cadou dialogic demn de Creator şi de cel chemat în calitate de co-creator *"să dea nume"* tuturor celor din jurul lui. El nu a creat lumea ca o lipsă, sau o necesitate, ci ca o exprimare a Dragostea Eternă nu a lăsat pe om sub stăpânirea morţii, şi la plinirea vremii a trimis pe Fiul Său care *"s'a răstignit în zilele lui Pilat din Pont şi a pătimit şi s'a îngropat şi a înviat a treia zi după Scripturi"*

Continuare în pag. 5

pag. 4
VALURILE FURTUNII DELA BRUXELLES

-DEZVĂLUIRI-
RAPORUL GL.D.CIOBANU
Pag. 7&8

CUTREMUR ÎN STRUCTURILE SECURITĂŢII ROMÂNE
Pag. 10

pag.8
"ÎN APĂRAREA LUI MIRCEA ELIADE"

MARTORI AI ÎNVIERII
pag. 13

pag. 16
COMENTARII LA FILMUL "PATIMILE LUI HRISTOS"

editorial

SCHIMBARE DE GUVERN

S'a anunţat o nouă schimbare de guvern, determinată de vârtejul uluitor, ca niciodată până acum, în spaţiul politic al PSD-ului. Spun al PSD-ului, pentrucă acest vârtej isi are originea în presiunile externe, care au devenit foarte puternice, asupra încercărilor pe care le-au exercitat Forurile Politice Europene, în legătură cu *"fatonările"* PSD-ului de a face ca România să intre în Uniunea Europeană.

Întâmplarea a făcut ca România să aibă un Guvern care nu era pregătit, sub nici o formă, să facă demersurile formale ale *"integrării oficiale"* în Uniunea Europeană. Nu era pregătit nici sub raport ideologic, în general, nici sub raportul calităţii individuale a aşa-zişilor oameni politici, care fac parte din compoziţia politică a Guvernului. Acest Guvern nu este reprezentativ pentru interesele generale ale Ţării. Deci, un mare dezavantaj pentru Ţară, iar rezolvarea problemelor actuale nu poate avea loc decât prin eliminarea completa a acestui guvern şi înlocuirea lui cu o formulă nouă, cu personalităţi politice şi morale.

Experienţele de până acum, făcute pe scena politică a Ţării cu acest grup ideologic al PSD, care a năpârlit de mai multe ori, au avut ca scop ascunderea adevăratei feţe şi identităţi. În afară de descendenţa lor ideologică, marxistă, care a fost alungată din România, PSD a ramas singura adunătură de nomenclaturişti pe pământul Ţării, fără nici o legitimitate politică, care s'a ascuns, prin diverse înşelăciuni şi manevre ce păreau inocente, până au găsit câteva momente dificile ale ţării şi au apucat puterea politică, speculându-se buna credinţă a electoralului, care fusese alterat sub iobăgia comunistă.

Acest lucru il afirmăm bazaţi pe experienţa pe care am avut-o cu actualul Guvern, care a făcut mai multe astfel de remanieri, restructurări, sau schimbări, care erau motivate în diferite feluri, după împrejurări, destul de trase de mânecă, pentrucă nu aveau o adevărată legitimare, în afară de interesele directe ale partidului pesedist: ambiţii personale, interese materiale, dedesubturi de culise sau planuri camuflate, cu scopuri viitoare. Fără valoare naţională, ci simple aberaţii partinice.

Schimbarea actuală este consecinţa furtunii politice creată de ameninţările Parlamentului European, care vizează refuzul de acceptare a *"integrării"*, în Uniunea Europeană, a României. Lucru ce ar putea duce chiar la lichidarea PSD-ului.

Acesta este motivul pentru care Guvernul s'a pus pe treabă, trâmbiţată cu surle şi goarne şi fără nici o amânare. Şi, iute, foarte iute, a plecat o delegaţie la Bruxelles, cu toate hotărîrile pe care le-a pregătit Guvernul, ca să rezolve chestiunile ridicate de către Parlamentul European, adică cerinţele de îndeplinit de către actualul Guvern, până în Septembrie. Numai naivii pot crede, susţine majoritatea comentatorilor români în legătură cu această situaţie, că s'ar putea întocmi, în cursul unei săptămâni soluţiile solicitate de Parlamentul European.

Chiar dacă nu se cunoaşte nimic din conţinutul materialului trimis la Parlamentul European, nimic nu-l poate socoti ca având o valoare de salvare a României din impasul în care se găseşte cu Uniunea Europeană. De aceea, se poate spune că acest PSD este neserios şi nu merită să se menţină în poziţia pe care o deţine astăzi.

Când ţara este în pericol, când ai un termen care poate fi fatal, nu pentru tine, partid fără însemnătate, ci pentru ţară, nu ai dreptul să te joci cu viitorul ei, mai ales, dacă nici măcar nu este a ta şi nu ai nici un respect pentru ea. Căci, după toate câte s'au întâmplat cu ţara aceasta, acest PSD nu poate avea altă consideraţie din partea nici unui bun şi autentic Român.

Afară de tulburările politice, din interior şi din relaţiile cu UE, un element specific care ar duce în mod imperativ la o schimbare de Guvern, este acel al ilegitimităţii, în universul românesc al unui Partid Social Democrat. El nu se încadrează nici unde în tradiţiile spirituale, sociale şi politice ale ideii de identitate naţională, ca expresie coerentă, ceea ce se cheamă o *"realitate românească"*. PSD este o invenţie artificială, din schimbări succesive de alte denumiri FSN - PDSR şi apoi PSD, care nu reprezintă, organic, realitatea specific naţională ce cuprinde ideea de creştinism, de morală strămoşească, *"legea românească"* de care vorbea Iorga, în cărţile sale, cu mândrie, dragoste şi cuviosie.

Toate acestea dovedesc că PSD este străin de realitatea naţională, deci, trebue să dispară din circuitul vieţii româneşti, căci este un non sens.

Este greu de crezut că Iliescu sau Năstase au studiat cu interes sau pasiune Istoria Românilor. Dacă ar fi făcut-o, nu ar fi participat la avalanşa de comunizare a ţării şi a iobăgiei comuniste, prin tragica dictatură care viza dispariţia culturii, civilizaţiei şi chiar a neamului românesc. De asemenea, ei nu ar fi încheiat ultimul Tratat de Bază cu Rusia imperialistă.

Dacă PSD nu pleacă dela guvernarea Ţării şi relaţiile cu Rusia se vor desfăşura în spiritul în care a fost acceptat de către Romăni Tratatul de bază, se va ajunge la grave ingerinţe naţionale din partea *"vecinilor noştri neprieteni"*, aşa cum i-a cunoscut neamul românesc, în decursul întregii sale istorii: istorie pe care cei care au semnat Tratatul de Bază din 2003, nu o cunosc.

George BĂLAŞU

Guvernul obez

Mihai CREANGĂ

Pritocită, vreo două săptămâni, sub presiunea unor avertismente primite nu doar dela Bruxelles ci şi din partea unor ambasadori aflaţi la Bucureşti, remanierea şi restructurarea Guvernului s'a produs, primind binecuvântarea Parlamentului şi a Preşedintelui, dar şi o urnă simbolică plină cu bile negre deloc simbolice din partea Alianţei D.A. (PNL şi P.D.) a Opoziţiei parlamentare democrate. Gest taxat de Adrian Năstase prin cunoscutul său umor de lapte covăsit: premierul a cerut ca senatorilor şi deputaţilor Alianţei să li se aducă pe viitor lopăţele şi găletuşe, pentru ca - să înţelegem şi noi, ăştialalţi - bieţii copii ai politicii să se poată juca liniştiţi, în vreme ce marii bărbaţi de stat ai marelui partid-stat (PSD) vor duce pe umeri grelele sarcini ale integrării României în Uniunea Europeană... Hei rup, hei rup, cad stânci de fier, în lupta dusă de brigadier!

Primul lucru care se poate spune, fără a greşi, despre noua structură a Executivului Adrian Năstase este că, după ce a fost un guvern expandat (apreciere dovedită într'un Buletin al Societăţii Academice Române) la începuturile guvernării PSD, a suferit o operaţie de liposucţie nu prea reuşită în urmă cu peste un an, pentru ca acum să devină de-a dreptul obez, mult peste măsurile XXXL. Deşi lui Adrian Năstase i s'ar fi potrivit reţeta Dancu (fostul ministru al Informaţiilor Publice a slăbit 30 kg în două luni!), a fost (oarecum) obligat să urmeze reţeta Talpeş (fără comentarii!).

Al doilea lucru evident este că noua echipă Năstase are o solidă garnitură de *old-boys* dar şi câteva vârfuri de atac promovaţi dela tineret-rezerve. Omogenizare şi eficienţă în numai nouă luni? La fotbal, cu formula asta am pierdut - cum se ştie! - două calificări. Aşa că să batem în lemn... Eşecul integrării în UE (chiar şi amânarea ar fi tot un eşec) ne priveşte pe toţi şi, oricâtă distanţare politică ne asumăm faţă de PSD, nimeni nu-şi poate îngădui faulturi grosolane la adresa lui în cursa asta. Prea adesea, însă, PSD s'a faultat singur. Cazurile cele mai izbitoare de mare corupţie (ce nu poate exista fără acordul tacit al Puterii politice) se află în ograda sa. Presiunile asupra Justiţiei nu se puteau exercita din altă direcţie - n'ar fi avut efect! Marii datornici la buget sunt tot din zona patronată de PSD. Şi, fiindcă veni vorba, cum va fi hrănit corpul guvernamental, devenit uriesesc peste noapte, că doar nu fuseseră prevăzute fonduri speciale în bugetul aprobat pentru anul acesta?

În sfârşit, este greu de crezut - cunoscând *"pragmatismul"* PSD - că umflarea peste măsură a Executivului Năstase, are ca obiect doar îndeplinirea criteriilor de aderare la UE şi în nici un fel câştigarea alegerilor din vară (locale) şi din toamnă (parlamentare şi prezidenţiale). Fondurile publice vor circula - e o supoziţie, deocamdată - în pahidermicul organism guvernamental conform metabolismului teribil exersat şi până acum: papă tot şi pierde-ţi urma.

Şi o întrebare - bonus de final. Deşi suntem obişnuiţi cu mărăniile personajelor din prim-planul scenei politice, totuşi Ioan Talpeş ne-a surprins când, la o aluzie privind încercarea sa de a-l proteja pe Kurt Treptow, le-a spus parlamentarilor care-l audiau: *"Să nu dea Dumnezeu să spun eu tot ce ştiu despre cei care calcă strâmb şi se văd cu Dumneavoastră..."* Deci: nici n'a intrat bine *"în pâine"* şi Talpeş a şi făcut un târg. Apoi: dacă a fost director al S.I.E. de unde are informaţii privind viaţa politică internă? Şi dacă le are, şi privesc - cum sugerează - relaţii necurate, de ce nu vorbeşte? Că dacă aşteaptă să-i dea Dumnezeu aprobare, sunt în măsură, cu toată modestia, să-l asigur că n'o va primi. Am glumit, cum zice şi Ioan Talpeş că a glumit.

VICTOR CIORBEA, PREŞEDINTELE PNŢCD, A SALVAT ROMÂNIA ÎN FAŢA EUROPEI

Din cauza mincinoşilor Iliescu-Năstase-Geoană, România s'a discreditat în faţa Europei la Bruxelles, în Parlamentul European, parlamentarul creştin-democrat olandez Arie Oostlander a cerut suspendarea negocierilor Uniunii Europene cu România. Interesul naţional şi european al României a fost salvat de Victor Ciorbea, Preşedintele PNŢCD: grupul creştin-democrat al Partidului Popular European este grupul cel mai numeros din Parlamentul European; Preşedintele Ciorbea a intervenit binefăcător pentru România, obţinând din partea Partidului Popular European aprobarea continuării negocierilor Uniunii Europene cu România. Drept urmare, în loc să îi mulţumească lui Victor Ciorbea, Premierul Adrian Năstase îl acuză pe europarlamentarul creştin-democrat olandez Arie Oostlander de *"răzbunare"* fiindcă PNŢCD nu a intrat în Parlamentul dela Bucureşti în 2000. Un gest de domn nu-i de aşteptat dela tovarăşul Năstase...

Când o ţară se află în impas, conducătorii ei vremelnici trebue să abdice (monarhii) sau să demisioneze (preşedinţii). În România modernă şi contemporană, avem două abdicări necesare din supreme raţiuni naţionale şi statale: - la 11 Februarie 1866, s'a impus abdicarea lui Alexandru Ioan Cuza, din două cauze majore: 1) Cuza era fost pârcălab de Galaţi, el fusese ales Domn, dar nu era de origine nobilă, principiară, de aceea nu avea credibilitate la marile cancelarii ale marilor monarhii europene (engleză, franceză, prusacă şi austriacă); 2) România era recunoscută **de jure**, dar nu era garantată **de facto** de către Occident; de aceea, se impunea întronarea în România în 1866 a unui Prinţ occidental, dintr'o mare familie domnitoare, care să aducă României atât credibilitatea, cât şi garantarea statalităţii ei împotriva Rusiei (binefaceri aduse nouă în 1866 de Prinţul Carol von Hohenzollern-Sigmaringen, proclamat în 1881 Regele Carol I al României).

La ora aceasta, România fiind coada cozii Sud-Estului Europei, fiind discreditată în Occident, se impune demisia simultană a lui Iliescu şi Năstase, oferirea funcţiei de Preşedinte al României lui Victor Ciorbea şi desemnarea de către Preşedintele Ciorbea a unui premier şi guvern creştin-democrat, deodată ce numai PNŢCD conferă credibilitate României în faţa Europei.

Dar cum să se întâmple aşa ceva în *"Absurdistan"* (cum numea România, cu ani în urmă, cu umor inspirat, în ziarul său Petre Mihai Băcanu)? Dar cum să facă asemenea gest de gentlemeni tovarăşii Iliescu şi Năstase, când tovarăşiile lor sunt gata să recâştige alegerile din Decembrie 2004 şi să schimbe fotoliile: Năstase să devină Preşedinte în Palatul Regal Cotroceni, iar Iliescu, ca Preşedinte PSD, să devină Prim-Ministru în Palatul Victoria! Şi apoi, în reprezentarea unor comunişti ca ei, nici nu intră conceptul de demisie; pentru ei, deviza este puterea cu preţul distrugerii totale, şi pe orizontală şi pe verticală, a României!

Iar bietul Victor Ciorbea - singurul om politic curat şi cinstit din România (folosesc **ad literam** cuvintele lui Corneliu Codreanu despre Iuliu Maniu) - şi bietul PNŢCD - singurul partid autentic românesc şi autentic democratic din România - nu vor intra nici în viitorul Parlament. În primăvara 1991, într'un interviu acordat studentului Mihnea Măruţă pentru ziarul teribil-anticomunist clujean *NU*, Domnul Ion Puiu, Preşedintele PNDC - linia Maniu-Mihalache, declara: *"În acest Parlament (al Rusinii Naţionale, ales la 20 Mai 1990), Maniu nu ar fi intrat nici cu vârful pantofului!"* Astfel încât, nici pentru Victor Ciorbea, nici pentru PNŢCD nu ar fi nici o cinste să intre în viitorul Parlament al Rusinii Naţionale din Decembrie 2004!

Adevăratul vinovat (chiar dacă victimă inconştientă)? Acest popor comunist-ortodox (cu mentalitate de sclav, de iobag, de slugă), dresat în cei 55 de ani de către Bolşevism şi Ortodoxism, ţinut de aceşti duşmani ai săi în slugărnicie şi întuneric, dela 1 Decembrie 1948 - de când a fost desfiinţată Adevărata Biserică Naţională, Biserica Greco-Catolică Română Unită cu Biserica Romei, creatoarea conştiinţei latine, a conştiinţei naţionale, a culturii naţionale şi a statului naţional unitar român, desăvârşit apoteotic la 1 Decembrie 1918, la Alba Iulia, de către geniile catolice Iuliu Maniu şi Iuliu Hossu!

Andrei-Iustin HOSSU

CUVÂNTUL ROMÂNESC
The Romanian Voice / La Voix Roumaine
ISSN 0705-8365
Redacţia şi Administraţia:
P.O.BOX 78010
WESTCLIFFE POSTAL OUTLET
HAMILTON, ONTARIO
CANADA
L9C 7N5
TELEFON: (905) 387-1832
FAX: (905) 388-4651

CUPON DE ABONAMENT

COMPLETAŢI CU LITERE DE TIPAR

☐ NOU ☐ REÎNNOIRE

NUMELE DE FAMILIE.....

PRENUMELE.....

STRADA/ Nr. .....

ORAŞUL.....STATUL/PROVINCIA.....

CODUL POŞTAL.....ŢARA.....

PREŢUL ABONAMENTULUI ANUAL:

PESTE $ 100 ABONAMENT DE SUSŢINERE
$ 50 ABONAMENT INSTITUŢIONAL
$ 40 ABONAMENT INDIVIDUAL (TOATE ŢĂRILE)

2004 - AN ELECTORAL
- IV -

Mihaela MOISIN

Mai sunt doar două luni până la alegerile locale și PSD se găsește în situație critică, în urma avertismentului Uniunii Europene a unei posibile întreruperi a negocierilor pentru aderare. PSD luptă din toate puterile și pe toate căile să-și mențină procentajul electoral.

În ceea ce privește modificările privind alegerile locale, PSD a jubilat, obținând tot ce a dorit.

Dar cel mai important punct a fost deciderea alegerii primarilor dintr'un singur tur de scrutin, indiferent de numărul cetățenilor prezenți la vot.

PSD-ul însă nu se oprește la schimbările legislative în ce privește alegerile locale, care-i sunt favorabile, ci a pornit la un atac dur în direcția opoziției. Aș face o prezicere: când vorbește de opoziție, PSD se referă la Alianța PNL-PD, nicidecum la PRM! PSD a lansat acuzații grave la adresa mai multor lideri ai PNL - Theodor Stolojan, Paul Păcuraru, Nini Săpunaru și Gheorghe Flutur, după ce cu o zi în urmă liberalii ceruseră PNA cercetarea președintelui Consiliului Județean Prahova, Mircea Cozma. A atacat pe Theodor Stolojan, președintele PNL, numit de ei *"baronul de Predeal"*, spunând: *"două lucruri rămân în amintirea Românilor despre prședintele PNL: Afacerea Megapower și naționalizarea valutei"*, din care cetățenii au pierdut mulți bani. Acuzații similare au făcut și la adresa celorlalți membri ai PNL.

Liderii PSD au pornit un război total opozanților principali, liberalii și democrații. *"Vom preda câte 6-7 baroni ai PNL și PD pe zi, până după campania electorală la locale. Suntem pregătiți să nu cedăm campaniei murdare demarate de PNL și PD și vom riposta cu duritate. Dacă ei au dezgropat securea războiului... e o greșeală a celor care le coordonează campania electorală. Vor război, le dăm război!"* a declarat secretarul general Dan Matei Agathon *(România liberă)*.

Aceste acuzații ale lui Agathon la adresa PNL și PD au început după rezultatele ultimului sondaj CURS, care arată PSD cu 41%, iar Alianța PNL-PD - 30% și după apariția în presă despre afacerile ilegale și vilele demnitarilor PSD.

Ce ni se pare ciudat este faptul că PSD nu atacă PRM-ul, care întotdeauna a reprezentat un pericol pentru PSD. Dimpotrivă, la lucruri importante pentru ambele partide, ele votează la unison.

În ce privește PRM-ul, acesta a primit în vizită delegația dela *"Arad Communications Group"* în vederea *"finalizării negocierilor și semnarea contractului de consultanță electorală cu Partidul România Mare"*.

PNȚCD, prin liderul său Victor Ciorbea, înțelege momentul crizei prin care trece Guvernul României prin propunerea de suspendare a negocierilor cu Uniunea Europeană, declarând la *Radio France Internationale*: *"Evident că ar trebui să se facă un efort, credem noi deosebit, de către toate formațiunile de centru, centru dreapta, pentru a se depăși mici dispute, divergențe și pentru a se realiza un front comun mai ales în bătălia pentru alegerile generale din toamna acestui an"*. Ciorbea este de părere că una dintre soluții ar fi *"inclusiv o alianță sau o altă modalitate de conlucrare, de creare a unei forțe politice cât mai consistente, în care electoratul să vadă o soluție alternativă la PSD"*. Întrebat cum vor privi democrații o posibilă colaborare PNL-PNȚCD el a spus *"... orice este posibil, dar interesul Alianței ar fi acela de a atrage toate forțele politice care sunt în această zonă a centrului, centrului dreapta și care sunt dispuse să participe la acest efort comun de coagulare a unei alternative la actuala putere"* (Ziua).

Nu este exclus ca Petre Roman să gândească și el să participe la această nouă forță, mai ales după ce Ion Iliescu, cu care acesta a fost întotdeauna în relații foarte bune, nu este dispus să facă parte din partidul nou creat de Petre Roman, în caz că fostul președinte nu-și va găsi locul în PSD.

Noua Generație a lui Becali a participat la Chișinău la manifestările comemorării războiului din Transnistria. Apariția lui Ilie Ilașcu alături de Gigi Becali a dat naștere la întrebări, la care Ilașcu a răspuns că el nu este un trădător față de cel care l-a ajutat la nevoie și nu va părăsi partidul România Mare până după alegerile din Noembrie.

Și iată că, după 8 ani de zile, aceleași personaje politice, se gândesc la aceleași gen de coaliții, probabil cu aceleași rezultate... Iar sărăcia este mai mare decât în 1996.

Alte măști, aceleași fețe. Se pare că nici unul dintre protagoniști nu a învățat nimic din lecția Convenției Democratice.

MASCAREA ADEVĂRURILOR

Urmare din pagina 1

tase. Ele nu diferă cu nimic de limbajul comunist, în care se folosesc tendențios cuvinte mari de mascare a adevărurilor.

Ion Iliescu și Adrian Năstase sunt înarmați cu perorația mascărilor *"originale"* despre revoluție, proprietate și multe altele remarcabile. Dintre acestea menționăm ce se întâmplă cu Constituția modificată, privind garantarea proprietății. Când s'a modificat Constituția, în sensul că de-acum înainte *"proprietatea este garantată"*, PSD a jubilat, din închistarea în vechile beteșuguri. Pentrucă regizarea modificării Constituției a avut în vedere, primordial, interese proprii.

Spre deosebire de vechea Constituție care garanta numai *"ocrotirea proprietății"*, noua Constituție prevede că *"proprietatea privată este garantată"*. Dar, când așa sună prevederea constituțională, iată cum sună, ieșită de sub mască, declarația D-lui Iliescu: *"A garanta proprietatea este un lucru și a o garanta material este un altul"*. Deci Dl. Iliescu a inventat două niveluri pentru semnificația cuvântului *"garantează"*. Primul nivel garantează proprietatea caselor și pământurilor însușite fraudulos de grangurii PSD, dintre cele naționalizate cu japca dela necomuniști. În interpretarea D-lui Iliescu, nivelul doi privește proprietățile proprietarilor jecmăniți care nu s'ar bucura de garantarea constituțională, rămânând a fi cel mult un subiect de discuție și de pertractări. Președintele a dat chiar și o sugestie: în loc ca proprietarii jecmăniți să-și piardă timpul și banii cu retrocedarea fostelor lor proprietăți, ar fi mai bine ca ei *"să-și pună pofta în cui"*.

Sfidarea și încălcarea adevărurilor este însăși esența neocomunismului-pesedist. Fără așa ceva, cum ar mai fura ei nestingheriți? Cum ar mai lua ei șpăgile de milioane, în cap cu politicienii de cadre și de gubernie care gestionează toate marile afaceri. Făcăturile cu Mascarea Adevărurilor au resurse nelimitate de ticăloșie. Și mai mult decât trist este faptul că prea mulți le cred. Este ceva sinistru în acest lucru. Un sinistru provenit dela mentalitățile vechi care sunt o amprentă a comunismului.

Dar să ne întoarcem la adevăr. După ce au furat până nu au mai putut, au vorbit de garantarea proprietății și au modificat Constituția în acest sens. Este vorba de garantarea furturilor comise de pesediști care au devenit peste noapte proprietari (garantați) peste avuția țării și nu are cine să-i tragă la răspundere.

Continuând politica împușcatului, PSD-ul e în război cu adevărurile, folosind armamentul manipulărilor de nivel înalt, care i-a dislocat pe Români din țâțânele lor. Până la punctul tragic că, dela mărețele figuri politico-istorice și dela fundamentalismul spiritual românesc, s'a ajuns la *"România Ion Iliescu"*.

Manipulările fac parte din natura numitului și a celor care îi fac Statul major. Pot oare aceștia deveni alții? Ei se prefac că pot. Dar noi zicem că există un adevăr care nu poate fi nici mascat și nici măsluit: o persoană care s'a obișnuit să scrie cu mâna stângă toată viața nu va putea scrie cu tot efortul depus, decât cu mâna stângă. E în natura ei.

Eugen BÂRSAN

"DACĂ SE POATE SPUNE AȘA"...?

Viorel PALTIN

Întrebarea mea în împrejurările extrem de dramatice pe care le traversează mapamondul în aceste zile este dacă România poate ieși din ambiguitatea care ne-a cășunat atâtea în istoria mai veche sau mai nouă? Se află sau nu țara noastră în războiul din Irak? Unii zic că da, alții zic că ba! Chestiune de... opinie. Președintele României, Ion Iliescu, se joacă de-a pacea și de-a războiul. El a afirmat că întrucât România nu participă la război cu trupe combatante, nu ne-am afla în război. Am pus la dispoziția Statelor Unite o bază militară - aeroportul dela Kogălniceanu -, ne situăm de partea Americanilor cu care am încheiat un parteneriat, dar nu suntem în război! Dar atunci în ce suntem? În vreme de pace, fiindcă noi suntem pacifiști și *"militām"* pentru rezolvarea diferendelor pe cale pașnică, *"dacă se poate spune așa"*! Am înregistrat zilele acestea tot felul de afirmații ciudate. La Kogălniceanu avioanele americane desfășoară o activitate intensă, aterizează și decolează frecvent. Ele vin de undeva și se îndreaptă către undeva - nu se știe precis, secret militar - *"dacă se poate spune așa"*... Mulți Români cumpără măști de gaze, dar nu se știe dacă cumva va fi nevoie de ele. Oamenii se gândesc că e bine să le aibă, așa, pentru orice eventualitate *"dacă se poate spune așa"*... Irakul ne datorează circa 2 miliarde de dolari, dar nu știm dacă după încheierea ostilităților țara noastră va putea recupera datoria: poate că da poate că ba... Unii zic că suma ar fi mult mai mică, alții că nu am avea nimic de primit, *"dacă se poate spune așa"*... Într'un viitor previzibil, când regimul lui Saddam Hussein va fi îndepărtat *"manu militari"* dela putere se va pune problema reconstrucției acelei țări. România, care deși nu participă direct la război... se va afla de partea puterilor învingătoare, *"dacă se poate spune așa"*... Firme românești care au mai lucrat în Irak și au o bună experiență în zonă vor câștiga contracte de participare la munca de refacere de acolo sau vor fi subcontractoare ale unor companii americane... *"dacă se poate spune așa"*... Între timp, s'a dat publicității o listă cu țările care vor primi compensații în urma războiului din Irak, în frunte cu Israelul, care urmează să primească 10 miliarde de dolari! România nu este nominalizată pe această listă, dar a fost menționată de Președintele american Bush, alături de alți *"copii buni"*. Este foarte posibil să primim și noi ceva sau poate doar *"ciuciu"*... *"dacă se poate spune așa"*... Franța și Germania, care sunt membre de bază ale NATO și reprezintă coloana vertebrală în Uniunea Europeană, unde vrem să accedem și bieții de noi prin 2007... se află într'o fază de divergențe cu SUA și Marea Britanie în privința războiului din Irak, dar probabil că, într'un viitor oarecare... se vor reconcilia cu celelalte două puteri la nivelul ONU și NATO, *"dacă se poate spune așa"*... Pe de altă parte, relațiile dintre Rusia și Statele Unite, care au cunoscut vizibil, începând din era Gorbaciov, o oarecare detentă, încep să se răcească devenind acum aproape glaciale... *"dacă se poate spune așa"*. China s'a opus și ea războiului și nici Japonia nu pare entuziastă... Între timp, Coreea de Nord încalcă toate tratatele și reîncepe programul de înarmare nucleară, dar Americanii par deocamdată destul de calmi în această privință... *"dacă se poate spune așa"*. Washingtonul a cerut Bucureștiului și altor capitale să închidă reprezentanțele diplomatice irakiene din țările lor. România nu a închis însă nimic și afirmă că reprezentanța diplomatică a regimului dela Bagdad e ca și închisă, fiindcă n'au mai prea rămas diplomați irakieni în România, după ce ambasadorul acelei țări a fost chemat în țara lui, înaintea războiului... *"dacă se poate spune așa"*... Modul acesta ambiguu ne face să credem că politicienii sau, mai bine zis, *"factorii de răspundere"* din România au învățat bine lecția lui Marius Chicoș Rostogan, în care cătărul era clasat la *"ambigen"*, el nefiind... nici cal, nici măgar. Nu cred că cu o astfel de politică de... *"nici în căruță, nici în teleguță"* se poate ajunge la vreun rezultat pozitiv. Ea nu trădează nimic altceva decât prostie crasă, slaba reprezentare a interesului național, de unde și performanțe submediocre... *"dacă se poate spune așa"*. Și, fără îndoială, e sigur că... se poate!

Hristos a Înviat!

VALURILE FURTUNII DELA BRUXELLES, CARE AU ZGUDUIT GUVERNUL DELA BUCUREŞTI

„Aderarea României în 2007 este imposibilă dacă reformele nu sunt pe deplin implementate", a citat Emma Nicholson din Raport

"ADERAREA ROMÂNIEI RISCĂ SĂ FIE AMÂNATĂ"

Preşedintele Comisiei Europene, Romano Prodi, a declarat că *"există un risc ca procesul de aderare al României, să poată fi amânat"*. El a declarat că România trebue să-şi orienteze în prezent propria strategie de aderare pentru a se putea concentra asupra reformelor fundamentale în interior - cum ar fi reforma administrativă, reforma judiciară şi să abordeze în mod efectiv problema corupţiei.

Prodi a specificat faptul că: *"Comisia Europeană deja monitorizează foarte apropiat procesul de aderare a României. Termenii folosiţi sunt angajamentele de negociere ca şi <Parteneriatul pentru aderare> şi <Foaia de parcurs>. Aceste două documente sunt în special importante prin faptul că se referă la reformele ce privesc îndeplinirea criteriilor politice şi economice pentru aderare"*.

Prodi a mai spus că *"principiul care ghidează procesul de negociere rămâne acela al <propriilor merite> şi <tratamentul egal>. Cu alte cuvinte responsabilitatea dacă aceste date ţintă vor fi atinse rămâne în intregime autorităţilor din România. Este folositor să ne amintim că în 2003 Consiliul European a conchis că încheierea negocierilor în 2004 va depinde de <progresul realizat şi de aducerea capacităţilor administrative şi de Justiţie la nivelul solicitat>". Comisia Europeană va oferi tot sprijinul posibil - însă încheierea negocierilor în 2004 va depinde de un progres substanţial din partea României"*.

PARLAMENTUL EUROPEAN A ADOPTAT RAPORTUL COMISIEI DE POLITICĂ EXTERNĂ REFERITOR LA ROMÂNIA

Raportul Comisiei de Politică Externă, referitor la progresele facute de România in privinţa aderarii la Uniunea Europeană, a fost adoptat de Parlamentul European cu 374 de voturi pentru, 10 impotriva şi 29 de abţineri. Raportul este considerat extrem de critic la adresa României şi cere autorităţilor dela Bucureşti să ia măsuri de combatere a corupţiei, reformare a Justiţiei, întărire a libertăţii presei. Într'un interviu la *BBC*, raportorul Parlamentului European pentru România, Emma Nicholson, a spus că problemele esenţiale ale României sunt corupţia şi carenţele statului de drept. După cum a mai spus Doamna Nicholson, comisarul european pentru extindere s'a angajat să reorienteze negocierile de aderare din perspectiva recomandărilor conţinute în raportul adoptat.

"Admiterea României în 2007 nu este chiar atât de sigură"

Poate sau nu România să îşi ducă la bun sfârşit angajamentele auto-asumate în vederea încheierii, anul acesta, a negocierilor de aderare la Uniunea Europeană, pentru a fi, apoi, integrată, în anul 2007? Parlamentarii comunitari au deviat cursul negocierilor, direcţionându-le către reanalizarea dosarelor politice. Ce se întâmplă cu economia?

Cea mai recentă analiză a stării economice a statelor din Europa Centrală şi de Răsărit, elaborată luna trecută de specialiştii prestigioasei instituţii bancare austriece Creditanstalt, stă sub semnul celor trei luni rămase până la extinderea Uniunii Europene. Nu este, însă, şi cazul României, ţară ce va deveni, la 1 Mai, membră a Alianţei Nord-Atlantice însă a cărei candidatură pentru Uniunea Europeană se joacă în continuare - şi asta în condiţii nu dintre cele mai favorabile României. *"Admiterea, în anul 2007, nu este chiar atât de sigură"*, se arată în raportul Creditanstalt, redactat înainte ca amendamentele Oostlander să perturbe negocierile Bucureştilor cu Bruxelles-ul, relatează *Deutsche Welle*. Situaţia politică, la finele anului 2003, este ilustrată pornind dela eşecul Bucureştilor de a obţine, din partea Comisiei Europene, statutul de piaţă funcţională pentru economia românească, handicap nedepăşit nici prin progresele înregistrate în relaţia cu Fondul Monetar Internaţional.

Pentru ca obiectivul integrării în 2007 să fie atins, România ar trebui să-şi apropie de final toate capitolele de negocieri, la sfârşitul anului 2004. Or, deocamdată, se arată în raport, restanţele sunt foarte mari iar ritmul reformelor şi cel al negocierilor va fi, cel mai probabil, redus simţitor, odată cu apropierea alegerilor locale, parlamentare şi prezidenţiale. Acestea sunt, consideră experţii dela Creditanstalt, semne clare că România nu va reuşi integrarea la data propusă.

Raportul vorbeşte despre continuarea cursului de creştere rapidă, în ciuda contextului global nu tocmai favorabil, estimarea fiind, pentru anul 2004, de 4,7%. Referindu-se la deficitul bugetar, experţii Creditanstalt notează măsurile luate de Banca Naţională pentru a restabili un echilibru pe piaţa lichidităţilor. Numărul relativ mare de privatizări au atras o creştere a investiţiilor directe. Ca prognoză, presiunile inflaţioniste sunt aşteptate să continue în anul 2004. Şi aceasta, nu în ultimul rând, şi pentrucă, date fiind circumstanţele electorale ale anului 2004, se aşteaptă o reducere a fiscalităţii.

Estimarea raportului Creditanstalt: inflaţia pentru anul 2004 va fi de 12,7%. Ce mai poate aduce anul alegerilor? O încetinire a reformelor structurale şi întârzieri în privatizări cum ar fi cazurile Petrom, Distrigaz şi Electrica Dobrogea/Banat. Este aşteptat însă un nou acord cu Fondul Monetar Internaţional ca garanţie a continuării cursului stabil pe care s'a înscris România. Ca perspectivă pe anul 2005, produsul intern brut ar putea depăşi valoarea din 1989. Creşterea aceasta economică are un revers: România se află într'un dezechilibru extern iar o îmbunătăţire poate fi luată în calcul doar după trecerea acestui an electoral, se arată în încheierea raportului realizat de analiştii economici ai băncii Creditanstalt Austria, citat de postul de radio german.

AVERTISMENTE PE BANDĂ RULANTĂ DELA BRUXELLES

"În ceea ce priveşte Parlamentul, daţi-mi voie să vă amintesc, pur şi simplu faptul că, potrivit practicii curente, acesta are integritatea rolului şi scopului său în problema extinderii."

Declaraţia preşedintelui Parlamentului European Pat Cox după întâlnirea cu Premierul Năstase:

"Astăzi am avut posibilitatea să schimb câteva opinii cu primul ministru al României, Domnul Adrian Năstase, să-i întâlnesc pe ministrul de Externe şi pe ministrul Integrării, precum şi pe ambasadori români aici, la Bruxelles.

În numele Parlamentului European, am transmis primului ministru că Raportul care a fost discutat şi votat în Comisia de Afaceri Externe a Parlamentului European a fost votat în unanimitate de toate grupurile parlamentare, care consideră acest lucru ca pe un adevărat semnal asupra necesităţii ca România să-şi adâncească procesul de reformă, să lupte impotriva corupţiei, să îndeplinească reforma juridică, să rezolve problemele drepturilor omului, problema adoptiilor, pe care o cunoaşteţi foarte bine.

Nu am intrat astăzi în multe detalii şi nu am discutat fiecare reper, dar pot să vă spun că primul ministru a promis să-mi trimită - şi eu, la rândul meu, voi da mai departe liderilor de grupuri parlamentare - un dosar cu detalii drept răspuns al Guvernului României la aceste probleme. Sunt incurajat de faptul că primul ministru ne-a înştiinţat despre pregătirea unui plan de acţiune foarte amănunţit, cu repere de timp care, cu siguranţă, poate contribui la transformările aşteptate.

În ceea ce priveşte Parlamentul, daţi-mi voie să vă amintesc, pur şi simplu faptul că, potrivit practicii curente, acesta are integritatea rolului şi scopului său în problema extinderii.

Parlamentul, conform tratatelor, este chemat să-şi dea acordul asupra oricărui tratat de aderare. De aceea, i-am spus primului ministru că este binevenit aici, pe lângă vizitele politice ale diplomaţiei române, pentrucă Parlamentul este un interlocutor adiţional necesar, în afară de Comisia Europeană. Fără asentimentul acestei Camere, nu poate fi extindere şi acesta a fost semnalul de alarmă.

Semnalul de alarmă este că acest Parlament este prima instituţie europeană care a propus un calendar pentru România, iar 2007 rămâne ţinta, iar temerea este să nu pierdem din vedere acest obiectiv.

În acest sens, este şi întrebarea pe care o pune Parlamentul: poate România să acţioneze astfel încât să nu rateze obiectivul? Primul-ministru m'a asigurat astăzi că nu există nici o îndoială în acest sens, dimpotrivă, voinţa sa este să facă tot posibilul pentru a atinge obiectivul la timpul stabilit".

GUVERNUL NĂSTASE A PROMIS LA BRUXELLES SĂ FACĂ ÎN 4 LUNI CE N'A FĂCUT ÎN 3 ANI

Guvernul român şi-a fixat pentru următoarele patru luni o serie de obiective în plan economic. Multe dintre acestea au un caracter foarte general şi, practic, puţine pot fi atinse într'un termen atât de scurt, întrucât este vorba de probleme cu care economia se confruntă de ani de zile. Mai degrabă, Executivul nu face altceva decât o recapitulare a restanţelor din domeniul economic.

Planul guvernamental vorbeşte de îndeplinirea angajamentelor asumate prin acordul cu FMI (deşi negocierile abia au început şi acordul va fi, probabil, adoptat prin luna Mai), de măsuri *"stricte pentru reducerea inflaţiei"* (!?!).

Intre promisiunile făcute la Bruxelles se numără şi reducerea graduală a arieratelor şi prevenirea acumulării de noi datorii.

DACĂ NU ÎNDEPLINIM PROMISIUNILE FĂCUTE LA BRUXELLES VA TREBUI SĂ NE LUĂM ADIO DELA POLITICĂ, SPUNE SENATORUL PSD ANTONIE IORGOVAN

Vicepreşedintele Comisiei Juridice a Parlamentului, senatorul PSD Antonie Iorgovan consideră că, în cazul în care Guvernul şi Parlamentul nu vor reuşi să respecte promisiunile făcute de Premierul Adrian Năstate la Bruxelles, PSD, în frunte cu primul ministru, ar trebui să se lase de politică. Într'o declaraţie făcută la *BBC*, Antonie Iorgovan a declarat că majoritatea parlamentară reprezentată de partidul său va avea o mare responsabilitate în următoarele luni.

Guvernul a promis că până în luna Iunie Parlamentul va vota trei legi importante, respectiv legea privind organizarea judecătorească, legea privind statutul magistraţilor şi legea privind Consiliul Superior al magistraţilor.

CELE MAI IMPORTANTE AMENDAMENTE, ADOPTATE DE COMISIA DE POLITICĂ EXTERNĂ DIN PARLAMENTUL UNIUNII EUROPENE

- ***"România întâmpină serioase dificultăţi în îndeplinirea criteriilor politice"***

PARAGRAFUL 2. Parlamentul European deplânge faptul că, în ciuda progreselor în unele domenii, România întâmpină serioase dificultăţi în îndeplinirea criteriilor politice stabilite la Copenhaga; afirmă că finalizarea negocierilor de aderare la sfârşitul anului 2004 şi aderarea în 2007 sunt imposibile dacă România nu implementează următoarele:

- măsuri anticorupţie, în special privind corupţia la nivel politic şi aplicarea legilor anti-corupţie.
- independenţa şi funcţionarea Justiţiei, în special prin limitarea puterii ministrului Justiţiei şi alocarea mai multor resurse sistemului juridic.
- independenţa presei, în mod special, printr'o acţiune hotărîtă împotriva hărţuirii şi intimidării jurnaliştilor şi limitarea controlului economic al mass-media, care a dus la autocenzură. (...)

- ***"Politicienii europeni au fost înşelaţi"***

PARAGRAFUL 5. Parlamentul European consideră că instituţiile europene şi politicienii europeni au fost înşelaţi în ce priveşte procesul prin care copiii erau declaraţi eligibili pentru înfiere. (...)

- ***"Monitorizarea permanentă, examinări periodice"***

PARAGRAFUL 19. Parlamentul European ia cunoştinţă de schimbul de scrisori dintre primul ministru român şi Comisie; cere Comisiei o analiză detaliată şi o monitorizare permanentă a problemelor menţionate în acest raport şi să raporteze acestea parlamentului; prin urmare, recomandă Comisiei şi Consiliului să reorienteze strategia de aderare a României pentru a îndruma cu prioritate această ţară să devină un stat de drept, care e cel mai important criteriu politic dela Copenhaga; cere Comisiei să stabilească de urgenţă un plan pentru monitorizarea mai bună şi mai eficientă a implementării acelei părţi a legislaţiei europene deja adoptate de România, în special în ce priveşte Justiţia şi Afacerile Interne, cu stabilirea unor repere clare, introducerea unor examinări periodice şi asistenţă în lupta împotriva corupţiei; în plus, Parlamentul European cere Guvernului român respectarea strictă a drepturilor omului.

- ***"Parlamentul UE are ultimul cuvânt"***

PARAGRAFUL 19, punctul B reaminteşte autorităţilor române că, fără încuviinţarea Parlamentului European, conform articolului 49 din Tratatul UE, aderarea României va eşua şi că Parlamentul European va trebui să fie convins că România îndeplineşte toate criteriile dela Copenhaga înainte de a-şi da acordul.

CENZURĂ LA TELEVIZIUNE

Jumătate din populaţie nu ştie că UE a vrut să întrerupă negocierile cu România

Ana BADEA

"Jumătate din populaţia ţării nu ştie că a trecut printr'o o criză reală care a existat vizavi de integrarea României". Este concluzia la care a ajuns Agenţia de Monitorizare a Presei *"Academia Caţavencu"* în urma studiului făcut asupra modului în care cinci posturi de televiziune şi şapte cotidiane au reflectat scandalul generat la Bruxelles de posibila suspendare a negocierilor României cu UE. Directorul agenţiei, Mircea Toma, a apreciat că nici un post de televiziune nu a redat corect şi complet evenimentul, informaţiile fiind *"amputate şi lăsate a crea impresia că totul este în ordine"*. El a anunţat că va sesiza CNA, căruia îi va reclama încălcarea de către cele cinci televiziuni a dreptului fundamental al cetăţenilor la informare.

"Este vorba de încălcarea flagrantă a dreptului cetăţenilor de a fi informaţi. Semnalul de alarmă transmis dela Bruxelles s'a oprit în redacţiile televiziunilor", a criticat Mircea Toma politica editorială a posturilor tv. Prin studiul de caz, efectuat în perioada 29 ianuarie 2004 - 11 Februarie 2004, s'au monitorizat ştirile de prime-time difuzate de televiziunile România 1, Antena 1, Prima TV, PRO TV şi Realitatea TV, dar şi articolele publicate pe această temă de principalele cotidiane. *"În scandalul dela Bruxelles televiziunile s'au uitat disproporţional de atent, faţă de presa scrisă, la ceea ce favorizează puterea şi au ignorat criticile"*, a apreciat Toma, aducând în sprijinul afirmaţiilor sale cifre.

Potrivit studiului, la fiecare 10 articole din presa scrisă au fost înregistrate 8,78 de atacuri la adresa puterii, în vreme ce televiziunile au difuzat 2,85 atacuri la fiecare 10 ştiri. În ceea ce priveşte declaraţiile de susţinere a guvernului Năstase, agenţia a constatat că televiziunile au difuzat în jurnalele de ştiri 7,14 declaraţii pozitive la fiecare 10 ştiri, pe când la cei din presa scrisă doar 1,76 declaraţii de susţinere la fiecare 10 articole. Acţiunile guvernului pentru rezolvarea conflictului s'au regăsit în 19,40% din totalul ştirilor de televiziune privind problema UE, iar în presa scrisă doar 1,5% din spaţiul tipografic a fost alocat preocupărilor guvernului de a dezamorsa bomba mediatică dela Bruxelles.

Mircea Toma a precizat că Antena 1 a fost singura televiziune care *"a scăpat două ştiri critice la adresa puterii"* pe toată perioada cât a durat scandalul. *"Cu această mică excepţie, toate televiziunile au menajat puterea pentru a nu o expune negativ în faţa publicului român"*, a spus Toma.

Preşedintele Agenţiei de Monitorizare a menţionat că, potrivit studiilor, jumătate din populaţia ţării se alimentează cu informaţii dela televiziune, 85% din audienţă fiind acoperită de tv şi doar 15% de către presa scrisă.

Directorul agenţiei a mai prezentat şi un raport de monitorizare a cărui concluzie principală a fost: *"Informaţia negativă la adresa Premierului Năstase şi a Preşedintelui Iliescu este eliminată aproape integral din ştirile de televiziune"*. Toma a remarcat faptul că Adrian Năstase este omniprezent pe toate posturile tv. Conform monitorizării, Adrian Năstase ocupă 42% din totalul apariţiilor liderilor politici, Ion Iliescu 15%, Traian Băsescu 13%, Theodor Stolojan 8% şi Corneliu Vadim Tudor 6%. La apariţii pozitive pe tv Năstase conduce detaşat cu 12 apariţii (6 pe România 1 şi 4 pe Realitatea TV), la polul opus aflându-se liderii opoziţiei, Traian Băsescu şi Theodor Stolojan, care au strâns în cont în cele 14 zile de monitorizare 6 apariţii.

Deşi mai critice decât televiziunile, ziarele se axează mai degrabă pe articole *"preponderent neutre"*, singura excepţie fiind *"Evenimentul zilei"* care a înregistrat de-a lungul perioadei de monitorizare 27 de apariţii în care liderii politici ai puterii sunt asociaţi cu acţiuni negative. Concluzia raportului a fost creionată de directorul instituţiei care a gestionat monitorizarea: *"Lumea în care trăieşti uitându-te la televizor e total diferită de lumea din presa scrisă"*.

COALIŢIA ANTI-CORUPŢIE A LANSAT PROGRAMUL "PENTRU UN PARLAMENT CURAT"

Coaliţia Anticorupţie, formată din 10 organizaţii civice, a lansat programul *"Pentru un Parlament Curat"*, care-şi propune să prezinte alegătorilor presupusele antecedente de corupţie ale candidaţilor la Parlamentul României. Coaliţia va edita buletine informative care urmează să fie distribuite în 5 milioane de case din întreaga Românie, în special în mediul rural. Buletinele vor conţine informaţii referitoare la potenţialii candidaţi care să arate presupusa implicare a acestora în cazuri de corupţie, eventualele conflicte de interese, dacă au migrat dela un partid la altul sau dacă sunt suspectaţi de legături cu fosta Securitate.

"Există două motive pentru care oamenii politici corupţi există în viaţa noastră politică. Întâi că oamenii nu ştiu că există corupţi şi doi că oamenii cred că toţi politicienii sunt deopotrivă de corupţi, ceea ce este periculos deoarece nu toţi politcienii sunt corupţi", spune directoarea Societăţii Academice Române, Alina Mungiu-Pippidi.

Informaţiile cuprinse în rapoarte vor avea ca surse anchete publicate de către presa locală şi naţională. Nu vor fi luate în calcul articolele neînsoţite de probe. Coalitia va apela la o echipă de reporteri şi evaluatori, care vor colecta şi publica informaţia. Programul va avea două faze. Întâi se vor alcătui listele care se vor pune la dispoziţia partidelor. Dacă acestea le vor acorda în continuare sprijin politic candidaţilor, Coaliţia va face publice informaţiile despre candidaţi.

Din Coaliţia Anticorupţie fac parte Alianţa Civică, Societatea Academică Română, Centrul pentru Jurnalism Independent, Agenţia de Monitorizare a Presei, Freedom House România, APADOR-CH Comitetul Helsinki. România, Asociaţia Pro-Democraţia, Asociaţia Studenţilor în Ştiinţe Politice, International România, Liga Română de Presă.

HRISTOS A ÎNVIAT!

Urmare din pag. 1

Prin Invierea lui Iisus Hristos omenirea a recâştigat *"frumuseţea cea dintâi"* a paradisului Împărăţiei lui Dumnezeu. De aceea, Sfintele Paşti proclamă prin cântările pascale biruinţa vieţii, luminii şi dragostei: *"Hristos a înviat din morţi, cu moartea pre moarte călcând, şi celor din mormânturi viaţă dăruindu-le"*. Sau: *"Ziua Învierii, popoare să ne luminăm, Paştele Domnului, Paşte! Că din moarte la viaţă şi de pe pământ la cer Hristos Dumnezeu ne-a trecut pre noi."*

Viaţa omului este la răscrucea a două treceri. De prima vorbeşte filosofia materiei, care privind pe om din punct de vedere materialist şi materialicesc vede în *"trecere"* soarta oricărui obiect material, sau fiinţă obiectivizată - dezintegrarea formei în materie. E o privire extrem de pesimistă a demnităţii omului. E o rupere de pe el a tuturor veşmintelor dumnezeieşti cu care a fost îmbrăcat. Dacă prima trecere se numeşte moarte, a doua se numeşte viaţă. Incluzând şi moartea în teritoriul ei, viaţa îşi moare moartea, o calcă în picioare şi merge mai departe din *"moarte la viaţă, şi de pe pământ la cer"*. De fapt, chiar cuvântul *"Paşte"*, din ebraică, înseamnă *"trecere"*. Evident, valoric şi nu material, creativ şi nu destructiv. Primul Paşte a fost Crearea lumii - *"trecerea"* dela neant la existenţă. Al doilea dela robia egipteană la libertatea pustiei şi descoperirea Legii lui Dumnezeu. Al treilea e dela pustia morţii la viaţa cerului, omul descoperind Iubirea lui Dumnezeu - izvoarele primare ale Împărăţiei: viaţa, lumina şi dragostea.

Aceste trei izvoare sunt, de fapt, unul singur - Învierea lui Iisus Hristos. Sfintele Paşti ne fac contemporani, dacă mi se permite această expresie stângace, cu Dumnezeu la Creaţie. Îmi amintesc frica de copil înainte de a începe Slujba Învierii la miezul nopţii. Copilărind într'un sat de munte deniile erau pentru noi copiii aşa cum le descrie Vasile Voiculescu. Dar Noaptea Învierii, nu ştiu cum să spun, poate nu era frică, poate era altceva ce nu pot spune prin cuvinte, iar acum o pot asemăna cu noaptea când trebuia să înceapă Creaţia.

Când se apropia miezul nopţii se stingeau toate luminile. Erau câteva minute; mi se păreau veşnicii. Totul era cufundat în întuneric. Un întuneric al singurătăţii. Nu-mi mai vedeam părinţii, prietenii şi nici icoanele la care adusesem flori de pe dealul Măguricei. Şi apoi liniştea întunericului apăsând ca o gheară pe inimă, ca în visurile de coşmar când visezi că te prăbuşeşti şi aştepţi să se întâmple ceva cu tine, şi cazi şi cazi şi cazi... şi ţi se pare că tot sângele ţi se suge din vene şi toată suflarea şi aştepţi să te prăbuşeşti şi visul continuă cu abisul aşteptării.

După cele câteva secunde de coşmar, sau minute de aşteptare în întuneric ieşea preotul cu o făclie aprinsă din Fiat Lux: *"Veniţi de luaţi lumină din Lumina lui Hristos!"* Încet, încet, *"lumina din lumină"* mă făcea să mă regăsesc din frică în bucurie, *"acasă"*, în biserica de deasupra satului, cu tata şi mama şi prietenii mei în lumina Învierii.

În sensul banal eram în viaţă cu *"Ai Mei"* tot timpul, dar atunci mă întâlneam cu ei după ce îi pierdusem în moarte, prin experimentarea nopţii în Casa Împăratului. Era regăsirea în sărbătoare, în lumină şi triumful ei asupra nopţii. *"Lumina era în întuneric, dar întunericul nu a cuprins-o!"* Mai mult chiar, *"ceilalţi"* cu care împărtăşisem noaptea şi spaima de ea deveniseră *"noi"*! Toţi ne bucuram de *"Celălalt"* care luând *"chip de rob"*, dar Dumnezeu fiind, a pătimit, a fost îngropat şi a înviat a treia zi după Scripturi.

De fapt, Sfintele Paşti e sărbătoarea Vieţii, când vieţuirea descopere axialitatea divino-umană când *"a trăi"* e sinonim cu *"a lumina"* şi *"a iubi"*. Aş zice că Paştele este timpul suprem când omul poate trăi sublimul etern al Împărăţiei lui Dumnezeu, de *"Celălalt-neitate"* cu care aş traduce cuvântul *"cer"* al spiritului uman pe care *"progresiştii"* îl înţeleg astronomic şi euclidian.

Ochiul omenesc *"vede"* că e *"noapte"*, sau e *"ziua"*, dar numai ochiul spiritului din el le poate trăi. Ceea ce vedem ca *"noapte"* poate fi un cer înstelat, sau ceea ce vedem ca *"zi"* poate fi un iad sub soare. Trăirea lor adevărată e numai atunci când le privesti ca *"anima"*, din care avem *"inima"* şi *"suflarea divină"*. Etimologic *"anima - suflet"* înseamnă *"inimă"*, adică omul care răsuflă cu inimă, ca o deosebire de dobitoacele care răsuflă, numai cu bojogii, aerul din perspectivele *"Cerului"*.

Atât *"noaptea"* cât şi *"ziua"* pentru om converg în *"Ziua Învierii"*. E timp, dar spus altfel. Raţiunea nu poate să-l înţeleagă. Ni se cere să ne *"luminăm în prăznuire"*, *"unul pe altul să ne îmbrăţişăm"*, să zicem *"fraţilor"* şi celor ce ne urăsc pe noi.

Timpul care a primit ca măsură *"Ziua Învierii"* ni se oferă ca o pregustare din etern. Încorporând în istoria umană Persoana Infinită a divinităţii acest timp este străluminat de viaţă, lumină şi dragoste.

Întruparea, patimile, moartea şi învierea lui Iisus Hristos nu numai că aparţin istoriei noastre, ci au un caracter personal, adresându-se fiecărui om în mod special. Sf. Irineu vorbeşte de o *"recapitulare"* a întregului neam omenesc în Iisus Hristos. Aceasta înseamnă că Iisus Hristos s'a întrupat, a pătimit, a fost îngropat şi a înviat pentru fiecare om în parte, într'o relaţie dela persoană la persoană şi nu una abstractă. Învierea lui e o adresare personală lui Adam, lui Moise, oamenilor din vechime, mie şi ţie care citeşti aceste rânduri şi tuturora, în parte, care se vor naşte până la sfârşitul veacurilor.

Ca om eşti impresionat şi recunoscător cuiva care ţi-a salvat viaţa. Te-a scos din foc sau din apă, ţi-a dat un sfat, sau ţi-a trimis prin poştă o doctorie pe care nu o găseai, etc., etc. Dar imaginează-ţi că cineva pentru tine, Dumnezeu fiind, s'a făcut om. S'a născut, nu într'un spital modern, ci în mizeria şi sărăcia unui grajd din Betleem şi primul leagăn al lui a fost o iesle cu fân din care mâncau vacile şi caii. Acest ceva pentru tine, în mod personal, a fost scuipat, batjocorit, bătut până la sânge, i s'au bătut cuie în mâini şi în picioare şi răstignit pe cruce. Te-ai gândit oare la El în Vinerea Mare, măcar? Evident, aşa suntem toţi oamenii gândindu-ne întâi la cei care ne fac rău, slăvind pe cel care ne pune cătuşele şi uitând pe cel care ni le-a tăiat.

Şi totuşi! Petru a plâns cu amar. Dar în Ziua Învierii nimeni nu trebue să plângă. Lacrima lui Petru a odrăzlit imaul de bucurie al *"mormântului gol"*. Ecoul disperării întâlneşte angelicul: *"Nu este aici. De ce îl căutaţi între morţi? A înviat!"* Negarea lui Toma întâlneşte *"adâ degetul tău şi PIPĂIE rana din coasta şi din palmele Mele"*.

Şi totuşi! În Ziua Învierii ceea ce pot să vă spun, pentrucă toate cuvintele mele le găsesc *"goale"* ca femeile mironosiţe mormântul *"gol"*, iau din gura de înger cuvintele, singurele cuvinte, care exprimând o realitate istorică, au devenit salutul prin care oamenii şi îngerii se întâlnesc în teandricul cosmic al lui HRISTOS A ÎNVIAT!

Pr.Dr. Dumitru ICHIM

MUZICA-VIDEO CARTI-ZIARE

din ROMÂNIA, la dvs. ACASĂ!

MUZICĂ peste 500 AUDIO CASETE si CD: MUZICĂ POPULARĂ/ROMANŢE, MUZICĂ UŞOARĂ COMICE-BASME-COLINDE, muz.CLASICĂ CD-ROM-uri cu SUBIECTE DIN ROMÂNIA

VIDEO :+100 FILME: Nea Marin, Dacii, BD, Pacala, ORAŞE, DATINI; TEATRU: Caragiale-Birlic, Take-Yanke-Kadar etc., Revelion, Revoluţia 89 Muz./dansuri populare celebre, Divertis, Crăciun

CĂRŢI: 2000 TITLURI: ROMANE, ISTORIE, DICŢIONARE, FILOZOFIE, POLITICA, POLITISTE, DRAGOSTE, BANCURI, COPII, CĂRŢI DE BUCATE etc.

ABONAMENTE LA ZIARE-REVISTE! COTIDIENE,SĂPTĂMÂNALE,LUNARE: "Evenimentul" "CAŢAVENCU", "SPORT", "REVISTA VIP", "Form AS" REV.PARANORMAL, "REBUS", "FEMEIA MODERNĂ" "OLIVIA", "VIVA", "PLAYBOY", "POVESTEA MEA", "BURDA" etc

Cereti formulare si liste gratis!

ARTIMMEX

import-export & distribution of publications and media

Reprezentanţi ELECTRECORD şi INTERCONT MUSIC

4 Farmington Cres.
Toronto, ON M1S 1G1 CANADA
e-mail: order@artimmex.com
INTERNET: www.artimmex.com
Tel: (416) 332 9777 - Fax : (416) 332 8777

Pentru orice schimbare de adresă, anunţaţi redacţia ziarului cu cel puţin patru săptămâni înainte

Un avertisemnt dur la adresa lumii democratice

AL-QAIDA A SCHIMBAT SOARTA ALEGERILOR DIN SPANIA

Andrei BĂDIN

Atentatele teroriste din 11 Martie dela Madrid creează, din păcate, un precedent periculos pe plan internațional. Un atac terorist poate, iată, schimba radical soarta alegerilor. Iar implicarea unei țări de partea coaliției antiteroriste poate fi un obiect de șantaj, în urma unor atacuri teroriste.

Așadar, Spania s'a reîntors la stânga, după opt ani de guvernare de dreapta. Dar, așa cum arătam, nu datorită unor programe sau politici sociale interesante, ci datorită *"trenurilor morții"* care au făcut peste 200 de victime și 1.500 de răniți în suburbiile capitalei Madrid.

Populariii dela 46 la 36 la sută

Lucrurile sunt simple și merită a insista pe filmul deturnării alegerilor generale din regatul iberic. Joi, 11 Martie, Partidul Popular al premierului demisionar Maria Aznar era în fruntea sondajelor de opinie. Singurul lucru neclar era dacă PP urma să obțină majoritatea absolută sau nu. Sondajele indicau între 46 și 48% din opțiunile de vot. În doar trei zile, PP a picat la 36 de procente aducând la putere un Partid Socialist, care deja se împăcase cu încă patru ani de opoziție și care nu va putea forma singur guvernul, trebuind să intre în coaliție cu alte partide care se revendică dela programe care cer independența unor provincii.

Totul a pornit dela identificarea autorilor sinistrului atac terorist dela Madrid. Joi, 11 Martie, Premierul Aznar indica organizația bască ETA drept autoarea carnagiului, neacceptând decât la insistențele jurnaliștilor ca *"posibilă pistă"* faptul că autorii ar putea fi fanaticii islamiști conduși de Osama Ben Laden. Iar succesiunea evenimentelor a fost apoi destul de simplă și logică în rezultat. Joi seara, la redacția din Londra a unui ziar arab, a fost primit un e-mail din partea Al-Qaida, care confirma că atentatele ar fi fost comise de gruparea lui Osama Ben Laden. Vineri dimineața, în gara din Alcara de Henerez, la 28 de kilometri de Madrid, de unde au plecat majoritatea *"trenurilor morții"* era descoperită o furgonetă în care a fost găsit explozibil și o casetă video cu pasaje din Coran. Sâmbătă dimineață, o altă casetă video, conținând un mesaj al purtătorului de cuvânt Al-Qaida din Europa, este găsită de poliție în apropierea unei moschei. În prealabil, un binevoitor anunțase redacția *Tele Madrid* de existența casetei. Câteva ore mai târziu, trei Marocani și doi Indieni suspectați că ar fi făcut parte din Al-Qaida și ar fi fost printre cei care au organizat atacurile, au fost arestați de poliția iberică. Iar spre seară, ministrul de Interne spaniol a remis presei traducerea mesajului Al-Qaida: atentatele din 11 dela Madrid sunt o răzbunare pentru susținerea guvernului spaniol a coaliției antiteroriste conduse de Statele Unite. Deja, la sediul Partidului Popular din capitală și din alte orașe spaniole, mulțimi scandau *"Aznar este vinovatul"*. Atentatele deveniseră tema principală a alegerilor mai ales că Spaniolii nu fuseseră deloc încântați de implicarea țării lor, alături de SUA în războiul din Irak. Iar acum nu mai conta că teroriștii organizaseră atacurile din 11 Martie, ci trebuia să fie găsit un vinovat: Partidul Popular.

Șantajul terorist

Ceea ce a urmat este istorie, dar mai ales un precedent periculos. Un partid fără șanse a ajuns la Putere. Dar mai ales un partid care imediat a anunțat că va retrage trupele din Irak. Iar concluzia atacului terorist este că Spania, unul din aliații principali ai SUA în războiul antiterorist, s'a retras alimentând astfel protestele celor care spun că războiul din Irak este unul nedrept. Și o amenințare directă pentru celelalte țări care susțin coaliția condusă de SUA. Or, alegeri urmează în mai toate țările care susțin Washingtonul. În Marea Britanie, de exemplu. Iar în Portugalia, la vară, are loc Campionatul European de fotbal. Pentru a aduce la Putere partide antimaericane, iată, atacurile teroriste pot fi un argument foarte serios și care dă *"bine"* la electorat.

Concluzia este că Al-Qaida are o tactică ce s'a dezvoltat dela atentatele din 11 Septembrie dela Washington D.C. și New York. Nu urmărește numai destabilizarea Americii și redesenarea geostrategiei mondiale și izolarea Statelor Unite. *"Succesul"* din Spania îi va face probabil să continue aceeași strategie. Iar dacă un atentat de asemenea amploare a fost posibil în Madrid, acolo unde măsurile antitero sunt dure datorită amenințării ETA, ce se poate întâmpla, de exemplu, în țările din fostul lagăr comunist, unde măsurile de securitate sunt aproape inexistente la obiectivele strategice? Sau în România unde reportaje din media au demonstrat cum poți pune o bombă la Aeroportul Internațional Otopeni, fără să fi deranjat de nimeni. Ar putea fi o explozie cu efect devastator, mai ales prin alimentarea sentimentelor antiamericane. În mod normal, lumea democratică ar trebui să se unească și să nu mai accepte acest șantaj. Deja, prin ruperea Americii de Europa, Al-Qaida a obținut o victorie importantă. Acum prăpastia se lărgește și vor fi consecințe nemăsurabile și cu efecte devastatoare. Lecția spaniolă trebue să fie, deci, un exemplu pentru întreaga lume democratică, deoarece victima nu este Partidul Popular spaniol, ci democrația.

ROMÂNI, VICTIME ÎN ATENTATELE DELA MADRID

Cel puțin 11 morți, 8 dispăruți și 80 de răniți

Secretarul de stat la Ministerul Muncii, Răzvan Ionuț Ciricâ a declarat că numărul confirmat al deceselor în rândul Românilor, după atentatele dela Madrid, a ajuns la 11.

Ministrul delegat Marian Sârbu a declarat că e posibil să fie confirmat încă un deces din rândul Românilor dați dispăruți după atentatele dela Madrid. Marian Sârbu a declarat că Românii care rămân dați dispăruți circulau de obicei cu trenurile în care au avut loc atentatele.

Aproape 100 de Români au fost spitalizați, 8 sunt dispăruți, iar dintre cei din spiral, cel puțin o parte sunt în stare gravă.

UN ROMÂN RĂNIT ÎN SPANIA ȘI-A REVENIT DUPĂ TREI ZILE DE COMĂ

Cotidianul spaniol *Cronica de Hoy* a relatat povestea unui român rănit grav în atentatele teroriste dela Madrid, dar care și-a revenit după trei zile de comă profundă.

Publicația numește revenirea imigrantului Mircea Simion drept *"prima veste bună"* însă spune că este în același timp o veste rea pentru o familie de Bulgari care credea că și-a găsit fiul. "Sunt Român și nu am nici o logodnică", au fost primele cuvinte rostite de tânărul Român după trei zile de comă.

El a răspuns astfel medicilor care credeau că este de naționalitate bulgară și are o logodnică pe nume Kalina. Părinții tânărului bulgar au venit dintr'un oraș de lângă Soci cu speranța că își vor găsi fiul în viață.

COMMON SENSE Automotive Inc.

General Repairs to All Makes & Models

John (Ion) Moran

- Mașini la mâna a doua pe gustul dvs.
- Reparații generale la toate modelele
- Certficare tehnică
- Specialiști în aer condiționat, în partea electrică și electronică, fuel injection

Tel: 905 545 1331
Toll Free: 1 866 863 5714

Program: Luni-Vineri: 8.30-18.00
Sâmbătă: 8.30-13.00

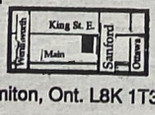

702 King Street East, Hamiton, Ont. L8K 1T3

REACȚIA POST-TERORISTĂ DIN SPANIA, UN PRECEDENT PERICULOS

Urmare din pag. 1

În caz contrar, vom continua ceea ce voi numiți terorism într'un mod pe care nici nu vi-l imaginați". Acesta este mesajul ultimativ al mentorilor terorii. Un mesaj în fața căruia toți oamenii lui Dumnezeu - indiferent de religia lor - sunt chemați să se unească, să se înfrățească strâns în APĂRAREA VIEȚII, darul suprem al Creatorului nostru, al tuturor. Și cea mai bună apărare este atacul. Împotriva mentorilor morții. Pentru viață.

Unitatea transatlantică este imperativul exemplar pe care, urmându-l, Europa și SUA, vor reuși să determine acea uniune democratică a umanității de pretutindeni, puternică și imbatabilă.

Ar fi cazul să urmăm cu toții exemplul superb al Bagdadului care a constituit Centrul pentru Reconciliere, Dialog și Pace, nucleul înfrățirii între Irakienii de toate religiile și cultele, și, totodată, al dialogului deschis cu lumea liberă, pentru reclădirea democratică a țării lor, edificarea unui Orient Mijlociu emancipat de fundamentalismul izolaționist și integrarea în comunitatea internațională. Din păcate, însă, toate lucrurile cu adevărat minunate care se petrec în Irak, cu zecile în fiecare zi, nu sunt relatate. Despre Irak nu se vorbește decât atunci când se produce câte un atentat. Ceea ce face jocul teroriștilor, pentrucă imensa majoritate a opiniei publice internaționale habar nu are de progresele uluitoare din Irak, nu știe ce se întâmplă de fapt acolo. Oamenii rămân cu impresia manipulată a unui haos însângerat de atentate. Ceea ce este fals, nedrept și extrem de periculos. Nu doar pentru America, ci, mai ales, pentru unitatea transatlantică, pentru strategia Administrației George W. Bush și a coaliției internaționale conduse de SUA privind instituirea acelei uniuni democratice a țărilor lumii, prin mondializarea democrației, a economiei libere și a comerțului fără frontiere.

Continuarea manipulată a protestului împotriva războiului de eliberare a Irakului urmărește să submineze acest proiect, cel mai generos proiect din istoria umanității, strategia păcii globale, a păcii reale, pe care nu o poate garanta decât generalizarea democrației. Aceasta va constitui moartea fenomenului terorist, rămas fără obiectul acțiunii criminale. În mod simptomatic, în scrisoarea către Osama ben Laden, interceptată de Americani, a mentorului terorii asupra Irakului și persoana de legătură Al-Qaida, Abu Musab al-Zarqawi, se formulează strategia criminală a atentatelor care să provoace dezbinarea interetnică și interconfesională în Irak și ostilitatea față de coaliția internațională eliberatoare, în așa fel încât să se oprească procesul reconstrucției democratice a Irakului suveran, *"pentrucă, odată redobândită suveranitatea și instituită democrația, NU VA MAI EXISTA PRETEXTUL PENTRU ATENTATE TERORISTE"*.

Ceea ce credem, spune totul despre disperarea mentorilor terorii în fața triumfului libertății și democrației, care îi dezarmează. Vulnerabilitatea lor în fața determinării solidare a comunității internaționale nu este, însă, din păcate, sesizată, pentrucă se face totul pentru promovarea unei imagini false asupra Irakului și pentru inducerea terorii în sufletele oamenilor din țările democratice, și provocarea resentimentului acestora față de America. Breșa în cadrul unității transatlantice este principalul obiectiv al teroriștilor și motivul lor de jubilație ultimă îl constituie dezbinarea lumii libere. Operă favorizată de politicianismele înguste ale unor capitale europene, dar și de unii politicieni de stânga americani. Și generos sponsorizată de mari capitaliști ca George Soros, care confundă pacea cu falsa stabilitate conferită de defetismul izolaționist în fața șantajului terorii. Fără Administrația Ronald Reagan, lumea s'ar fi aflat și astăzi polarizată într'un fals, pervers, armistițiu între lumea liberă și lagărul comunist. Ceea ce a fost Ronald Reagan în războiul câștigat cu Imperiul Răului este astăzi George W. Bush în războiul împotriva terorismului.

Principiul dominoului democratic funcționează în Orientul Mijlociu și în mai multe alte țări islamice, ale căror guverne au început să aplice reforme democratice profunde, dat fiind precedentul Irak. Nu puțini lideri din lumea Islamului s'au convins că democrația are un caracter de generalitate benefică, integratoare și profitabilă, atât din punct de vedere politic, cât și social-economic. De altfel, o țară majoritar islamică precum Turcia demonstrase deja compatibilitatea cu democrația (atentatele răzbunătoare dela Istanbul au avut și rolul de a submina acest model). Eliberarea Irakului și reformele profunde care au loc acolo - printre care adoptarea *LEGII DREPTURILOR OMULUI* ca fundament al Constituției interimare și al celei viitoare - au avut consecințe spectaculoase de ordin similar în Arabia Saudită, Maroc, Bahrein, Qatar, iar Libia a renunțat la programul armelor de distrugere în masă, precedent de natură să strângă șurubul presiunilor comunității internaționale la adresa Iranului și Coreii de Nord. Acestea sunt reușite capitale, pe care atentatorii teroriști vor cu disperare să le mascheze și să le blocheze prin acțiunile lor criminale. Și, din păcate, uneori reușesc, cum s'a întâmplat recent în Spania.

Un fapt pozitiv îl constituie, însă, declarația noului prim-ministru spaniol, socialistul Jose Luis Rodriguez Zapatero, care s'a angajat să continue lupta împotriva terorismului. Acestui guvern care a ajuns la putere prin cea mai nefericită circumstanță cu putință îi revine uriașa responsabilitate de a menține Spania în coaliția transatlantică și a contribui la consolidarea ei benefică pentru umanitate. În caz contrar, nu vor guverna socialiștii, ci teroriștii.

Roxana IORDACHE

❒ Dezvăluiri

TEXTUL INTEGRAL AL RAPORTULUI ÎNAINTAT ÎN 1997 PREŞEDINTELUI E. CONSTANTINESCU DE CĂTRE GENERALUL DUMITRU CIOBANU, ADJUNCT AL DIRECTORULUI SIE ION TALPEŞ ŞI ŞEF AL CONTRASPIONAJULUI

Afacerile murdare ale lui Ioan Talpeş, viceprim-ministru şi fost şef al Administraţiei Preziden̦iale

În conformitate cu eforturile actualelor autorităţi româneşti, în mod deosebit ale Preşedintelui ţării, de a eradica corupţia, crima organizată, acţiunile de tip mafiot care grevează economia ţării noastre şi aduc atingere siguranţei naţionale, cât şi imaginii României în exterior, m'am simţit onorat când am fost primit de Dumneavoastră, la data de 18.01.1997, împreună cu gl. div. Silinescu Constantin şi col. Aurelian Mihai, context în care v'am raportat unele probleme grave la adresa gl. div. Tănăsescu Alexandru - adjunct al Directorului Serviciului de Informaţii Externe în principal, şi la adresa Gl. div. Ioan Talpeş, directorul SIE.

În acel moment, aţi dispus să vă prezint datele relevante în legătură cu cei doi generali şi în primul rând în ceea ce-l priveşte pe Gl. div. Alexandru Tănăsescu.

Firmele lui Tănăsescu

În baza ordinului Dumneavoastră, prin intermediul D-lui consilier prezidenţial Cătălin Harnagea, v'am prezentat la data de 22.01.1997, un material detaliat din care rezulta implicarea gl. div. Alexandru Tănăsescu în afaceri oneroase derulate cu sprijinul a doi ofiţeri activi aflaţi în legătura sa directă şi anume: col. Giotoiu Ion şi col. Boroi Nicolae care dispun, fiecare, de câte 3-4 firme puternice, folosind calitatea de ofiţer pentru a obţine câştiguri financiare şi de altă natură fabuloase, pe care ambii le împart cu gl. div. Tănăsescu. Mai mult, col. Giotoiu Ion deţine în localitatea Beia, jud. Braşov, o fermă agro-zootehnică unde are şi o fabrică ultramodernă de prelucrat produse lactate, dispunând de propriile magazine de desfacere în Braşov. Fabrica a fost construită cu credite dela BANCOREX.

Aceste date au fost prezentate de Itu Dumitru, director la *"Atlantic Club"* Bucureşti. De menţionat că cei doi colonei nu desfăşoară activităţi utile SIE, ci, dimpotrivă, sunt angrenaţi în acţiuni şi activităţi neconforme cu statutul lor de ofiţeri.

Tot cu sprijinul D-lui consilier prezidenţial Cătălin Harnagea, v'am prezentat trei casete audio care atestă, cu certitudine, modul cum pot fi contrafăcute înregistrările convorbirilor unei persoane, pentru a o compromite. De altfel, posibilitatea reală a contrafacerii casetelor audio a condus la faptul că, până în prezent, ele nu constituie probe în instanţă. În perspectivă, acestea vor putea fi probe, dar înregistrate după anumite norme juridice bine stabilite, pentru a nu oferi posibilitatea contrafacerii lor.

Caseta cu milioane de dolari pentru Talpeş şi Iliescu

Vă raportez că, ulterior, am fost chemat la ordin de Dl. consilier prezidenţial Dorin Marian, căruia i-am prezentat în detaliu întreaga situaţie, dânsul dispunând să-i prezint probe în sensul celor apărute în legătură cu gl. Talpeş Ioan şi gl. Tănăsescu Alexandru. In baza acestui ordin i-am prezentat D-lui consilier prezidenţial Dorin Marian o casetă audio cu înregistrarea convorbirii telefonice dintre gl. div. (r.) Suceavă Ion şi Zaher Iskandarani, efectuată la data de 01.02.1997, la domiciliul D-lui gl. (r.) Suceavă.

Din conţinutul convorbirii respective rezultă cu claritate că gl. div. Talpeş Ioan a preluat cca. 6 milioane dolari SUA dela Zaher Iskandarani pentru aşa-zisul lobby în favoarea fostului Preşedinte Iliescu, sumă însă din care şi-a însuşit o parte importantă. Am rugat pe Dl. consilier prezidenţial Dorin Marian să vă prezinte cât mai urgent posibil caseta respectivă şi conţinutul acesteia. Pentru a nu exista dubii asupra veridicităţii casetei, respectiv asupra celor discutate, dl. gl. div. (r.) Suceavă Ion roagă să-l primiţi pentru a susţine convingător cele prezentate. Totodată, dânsul doreşte să vă raporteze şi alte aspecte importante privind siguranţa naţională.

Afaceri cu Temeşan

Tot D-lui consilier prezidenţial Dorin Marian i-am prezentat o investigaţie efectuată din ordinul gl. div. Voicu Costică, care atestă faptul că în str. Plantelor nr.36, sectorul 2, există un bloc luxos de 3 nivele în care col. Giotoiu Ion, col. Boroi Nicolae, precum şi fiul lui Răzvan Temeşan, preşedintele BANCOREX, respectiv Temeşan Răzvan-Liviu, deţin apartamente în proprietate deosebit de luxoase şi spaţioase. Unul dintre apartamente este liber şi sunt indicii că ar aparţine fiului gl. Tănăsescu Alexandru.

Blocul a fost construit prin firma "ROMCAN ENTERPRISES" SRL, firmă care aparţine col. Boroi Nicolae din legătura gl. Tănăsescu.

Fratele lui Talpeş, dela barman la mare afacerist

Gl. div. Voicu Costică, şeful IGP, mi-a prezentat din proprie iniţiativă că fratele generalului de divizie Talpeş Ioan, respectiv Talpeş Gheorghe, din Constanţa, care anterior anului 1989 a fost simplu barman, are şase firme puternice, astfel: *"COMUNIC"* SRL, prin care deţine barul *"MELODY"* Neptun; *"PHOENIX SHIPPING AND TRADING LTD. Co."*, prin care s'au efectuat operaţiuni de trafic de benzină cu încălcarea embargoului impus Iugoslaviei (realizându-se, în acest fel, o fraudă de cca. un milion dolari SUA şi cca. 5 miliarde lei, toate acestea cu concursul direct al preşedintelui BANCOREX, Răzvan Temeşan). Dosarul respectiv nu a putut fi instrumentat până în prezent datorită intervenţiilor gl. div. Talpeş Ioan. Col. Bogdan din Constanţa, care are în preocupare cazul, poate confirma şi raporta detalii. La data de 18.02.1997, gl. div. Voicu Costică mi-a relatat că deja a început procedura legală, inclusiv prin implicarea Parchetului, de cercetare a acestei cauze: *"EURODIF CASINO"* SRL, firmă prin care deţine hotelul *"COMODORE"*, din Mamaia; ***"KUMAKO INTERNATIONAL"*** SRL, care atestă faptul că fratele şefului SIE este asociat cu un cetăţean american şi cu un cetăţean turc; *"VEGA TRADING '95"* SRL, prin care a închiriat docuri la dana 2 Port Constanţa. De aici se exportă mărfurile propriei firme *"PHOENIX SHIPPING AND TRADING LTD"*; *"RALCO INTERNATIONAL"* SRL, firmă de acoperire pentru angajarea de actori pe care-i folosesc la barul *"MELODY"* şi la hotelul *"COMODORE"* din Mamaia.

Temeşan a fost făcut colonel SIE

Pentru a-l antrena şi pe Răzvan Temeşan în asemenea activităţi, respectiv sprijinirea lui Talpeş Gheorghe din Constanţa în afacerile cu benzină către Iugoslavia, cât şi a activităţilor comerciale desfăşurate de col. Giotoiu Ion şi Boroi Nicolae, contrar Statutului Cadrelor Militare, precum şi a altor activităţi de interes - în principal în nume personal - gl. div. Talpeş Ioan şi gl. div. Tănăsescu Alexandru l-au încadrat pe Răzvan Temeşan încă din 1993 în SIE, cu gradul de colonel.

Referitor la relaţiile speciale ale gl. div. Talpeş cu Iancu Costel, mare comandor, cu care a introdus în ţara noastră masoneria de rit scoţian vechi şi acceptat precum şi cu Americanul Larry Watts, căruia i-a pus la dispoziţie exclusivă vila SIE din str. Turgheniev nr.18 Bucureşti, sunt aspecte care merită analizate cu atenţie de către autorităţile competente.

În ceea ce priveşte unele deplasări externe ale gl. div. Talpeş şi gl. div. Tănăsescu, împreună cu soţiile (SUA, Turcia, Italia, Armenia etc.), acestea au generat comentarii nefavorabile din partea partenerilor externi de cooperare, dar şi din partea cadrelor SIE, care au cunoscut asemenea aspecte. Cel care organizează asemenea turnee - unele preponderent turistice (vizita gl. div. Talpeş în Spania - 1995, de cca. o săptămână, în contextul în care a avut numai două ore de discuţii oficiale cu şeful serviciului spaniol) - este col. Faur Virgil, şeful Unităţii Relaţii Externe. Col. Faur Virgil efectuează cheltuieli exagerate şi nejustificate în lei şi valută, unele pe cadouri costisitoare şi alimente acordate gl. div. Talpeş şi gl. div. Tănăsescu. A se investiga numai cheltuielile făcute de col. Faur Virgil la Crama Seciu, judeţul Prahova (exemplu: costul mesei este încărcat artificial cu produsele vânătoreşti pe care acesta le ia pentru g-ralii Talpeş, Tănăsescu şi el personal. O masă de 4-5 persoane se ridică şi la 3-4 milioane lei, ceea ce explică gravele abateri ale col. Faur Virgil). Acest ofiţer este aproape nelipsit din delegaţiile conduse de gl. div. Talpeş, el gestionând fondurile în valută şi efectuând cheltuieli după bunul său plac, acceptate de directorul SIE. Asemenea aspecte grave sunt cunoscute de col. Grigoraş Cornel, şeful unităţii de protecţie internă, dar nu doreşte să deranjeze pe g-ralii Talpeş şi Tănăsescu. La o asemenea acţiune, col. Grigoraş Cornel a fost martor ocular.

Bebe Tănăsescu a livrat documente secrete din arhiva SIE

Gl. div. Tănăsescu Alexandru a scos din arhivele SIE documente despre cazul HERNU, pe care le-a pus la dispoziţia serviciului francez de specialitate. Documentele respective au fost luate din arhive de către gl. Tănăsescu, încălcând flagrant normele ce reglementează scoaterea din arhive a unor asemenea materiale. Procedând de aceeaşi manieră, la data de 08.01.1997, gl. Tănăsescu a scos dosarul HERNU din arhivă şi l-a xerocopiat integral, fără a se cunoaşte în ce scop. Întreg scandalul declanşat în legătură cu HERNU se datorează gl. Tănăsescu care, din proprie iniţiativă, a predat prin gl. (r.) Caraman, fost şef al SIE, cu prilejul unei deplasări la Paris (deja gl. (r.) Caraman se află în postură de pensionar), materiale privindu-l pe Hernu, pe care acesta le-a înmânat serviciului francez de contraspionaj.

Detalii despre această problemă, dar şi despre profilul moral şi deturnarea activităţii specifice spre afaceri oneroase, referitoare la gl. Tănăsescu, pot fi raportate de gl. (r.) Caraman Mihai.

Sever Mureşan *"sponsorizează"* ofiţeri SIE

Într'un cerc restrâns, Sever Mureşan a afirmat că dacă va fi tras la răspundere penală pentru falimentarea Băncii DACIA FELIX, *"vor cădea capete importante din SIE"*. Din SIE, cei care au avut relaţii strânse cu Sever Mureşan sunt col. Cojocaru Doru, şef unitate şi gl. div. Tănăsescu Alexandru. Col. Cojocaru Doru, anterior numirii în funcţia de şef unitate de către gl. div. Tănăsescu de care este foarte apropiat, depăşindu-se cadrul normal al relaţiilor de serviciu, a fost la post la Paris (1991-1995), sprijinindu-l pe Sever Mureşan în activităţile sale în această ţară. La rândul său, Sever Mureşan l-a *"sponsorizat"* pe col. Cojocaru Doru în unele acţiuni specifice (20 milioane lei pentru tipărirea cărţii *"Istoria Transilvaniei"*; cca 50.000 dolari SUA pentru un supliment în *"Paris Match"*), dar se pare că au fost şi unele sponsorizări în interes personal.

La data de 09.02.1997, col. Abraham Pavel, şeful Direcţiei Cercetări Penale, mi-a relatat din proprie iniţiativă că într'o audiere recentă a lui Sever Mureşan, acesta a precizat că *"are relaţii foarte bune cu Cojocaru Doru, pe care l-a sponsorizat ca pe mulţi alţii"*, fără a rezulta până în prezent în ce scop concret au fost făcute asemenea sponsorizări (...).

Compromiterea lui Constantinescu

Col. (r.) Tirigan Mihai, fost cadru al SIE şi şef al sectorului America de Nord şi de Sud până la sfârşitul anului 1995 mi-a relatat recent, din proprie iniţiativă, că pe perioadele vizitelor Dumneavoastră în SUA (când vă aflaţi în opoziţie), gl. Ioan Talpeş şi gl. Tănăsescu au dat ordin să vă fie urmărită întreaga activitate, prin posibilităţi specifice, să fiţi prezentat într'o lumină nefavorabilă partenerilor de discuţii şi autorităţilor americane, scopul fiind de a vă compromite. Din afirmaţiile col. (r.) Tirigan Mihai, telegramele primite din exterior pe această temă au fost distruse, iar aspectele respective au fost prezentate - în note sinteză scrise de mână - direct fostului Preşedinte Iliescu. Asemenea sinteze s'au întocmit sub coordonarea strictă a gl. Tănăsescu. Dacă apreciaţi oportun, col. (r.) Tirigan Mihai poate confirma aceste aspecte.

În ceea ce mă priveşte, sunt comandantul Unităţii de Contra-spionaj Extern, Combaterea Crimei organizate Internaţionale şi Anti-terorismului, unitate care în cadrul SIE s'a situat în ultimii doi ani pe primul loc la principalele capitole de muncă. Acest aspect poate fi verificat şi dovedit.

Personal, nu am fost niciodată atenţionat de către gl. div. Talpeş Ioan asupra faptului că în întreaga mea activitate profesională sau de familie ar fi apărut probleme care să reclame asemenea atitudine de şicanare din partea sa în ceea ce mă priveşte.

Această schimbare de atitudine faţă de mine din partea gl. Talpeş şi gl. Tănăsescu a apărut începând cu luna Decembrie 1996, când s'au vehiculat anumite zvonuri potrivit cărora la comanda SIE va fi numită o persoană de încredere a Dumneavoastră ori, posibil, Bogdan Balthazar, sau gl. (r.) Caraman Mihai.

Harnagea, filat de Talpeş şi Tănăsescu

Plecându-se dela faptul că prin natura activităţii de combatere a crimei organizate aş fi putut lua la cunoştinţă de acţiunile celor doi generali, neconforme cu funcţia şi statutul deţinut, cât şi ca urmare a faptului că aveam anumite relaţii cu Bogdan Balthazar (de fapt au fost câteva contacte pe care le-am raportat gl. div. Silinescu Constantin care, la rândul său, l-a informat pe gl. Talpeş), gl. Tănăsescu şi gl. Talpeş au dispus împotriva mea măsuri de filaj, interceptarea convorbirilor telefonice, din biroul de lucru, probabil şi din alte locuri, concomitent cu şicanarea directă prin ordinele rezolutive transmise, pe care le pot proba.

Filajul ordonat asupra mea nu a încetat nici atunci cand m'am întâlnit cu Dl. consilier prezidenţial Cătălin Harnagea pentru a-i prezenta unele probleme ordonate de dânsul.

Şicanarea permanentă la care sunt supus prin folosirea mijloacelor tehnice de interceptare, filajul etc., începând din luna Decembrie 1996, atestă faptul că gl. Talpeş şi

Continuare în pag. 8

TRADUCERI AUTORIZATE
(CERTIFIED TRANSLATIONS)
Membru ATIO & CTIC
Diplomă şi Foaie Matricolă ~ Adeverinţe
Certificat Naştere – Căsătorie - Cazier
Hotărâre Divorţ - Acte Sponsorare
LUCIAN EFANOV
Tel: 416 - 587 - 6603
Specializat în acte de echivalare studii pentru Ontario College of Teachers ~ Medical Council şi Professional Engineers of Ontario
Fax: 905 - 619 - 9345
E-mail: postscriptum@lycos.com
Web site: PostScriptum.Netfirms.com
Traduceri profesionale, la preţuri rezonabile!
Post-Scriptum Translations

Cine are interesul ca naţiunea română să fie menţinută într'o stare de speranţă iluzorie?

Florin Oprea SĂLCEANU

Au trecut patrusprezece ani peste destinul naţiunii române şi tot acolo se află, adică în ceaţa comunismului ceauşist şi a evenimentelor din anul 1989. Este oribil să constaţi că nimic nu s'a schimbat în mentalitatea multor Români, că se mai păstrează starea de mahmureală ceauşistă a turmei urmărită îndeaproape şi împinsă dela spate de câinii sistemului, să accepte supa nehrănitoare a promisiunilor, ca în vremea fiarei roşii, cu realizarea cincinalelor pentru crearea raiului comunist.

Atâta vreme cât mai există generaţia gerontofilă a PSD - handicapaţii sistemului comunist - nu vor exista schimbări radicale în viaţa socială a Românilor. Interesul gerontologiei pesediste nu este altul decât să menţină pârghiile puterii în continuare la propriul plac şi milioanele de Români să accepte laţul scurt al supunerii oarbe, adică să se hrănească fără ripostă cu resturile dela festinul baronilor judeţeni sau al hoţilor de tot felul, care au devenit peste noapte *"oameni de afaceri"*. Primul ministru, mereu reşapat prin bonomia sa pe ecranele televiziunilor private, nu numai naţionale, a devenit o legendă vie a nebunului comunist împuşcat şi nu este oră din zi să nu fie arătat Românilor cum îşi exprimă cu infatuare, prin limba de lemn, observaţii ce frizează ridicolul împotriva oficialilor Comunităţii Europene, care îi critică guvernul de *"blablaci"* care ţin isonul de prost gust şefului prin fanariotismul *"CIOCUL MIC"*, ridicat la rangul de *"concept pesedist"*. În trufia lor de mămăligari polimarxişti, nu mai ţin cont că există mulţi oameni de mare valoare şi de onoare care nu pot fi orbiţi şi duşi cu preşul logoreei de lemn, fac zid în jurul altui sforar, chipurile, mare convertit la Democraţie, pacificator între politicism şi civism, dar şi un *"mare LE PRESIDENT"* al naţiunii române, aflat la al treilea mandat. Un al doilea susţinător al *"conceptului pesedist"* *"CIOCUL MIC"*, diriguitor din umbră al ciocoismului şi baronismului pesedist. Este proverbială ieşirea sa din matca introvertirii sale, prin criticile împotriva ocrotiţilor baroni pesedişti şi, mai ales la ore de vârf pe ecranele televiziunilor, dar face totul numai de ochii lumii. Majoritatea Românilor, zgribuliţi de frigul din apartamente, cred că *"LE PRESIDENT"* este supărat foc pe aceşti îmbogăţiţi prin furturi, şantaje, spolierea legilor statului de drept şi că este singurul care ia *"apărarea poporului"* sărăcit, înfometat, care suportă biruri grele la romtelecom, agent termic, electricitate, gaze, apă şi, de ce nu, la apa data de Dumnezeu prin ploi sau zăpezi etc., etc. Bâlciul continuă cu *"vizite de lucru"* prin judeţe, amândoi cu chipurile smerite, în dublu fariseism, întâmpinaţi de ciocoii sulemeniţi şi de cete de hipnotizaţi şi crepusculari nostalgici ai *"celei mai luminoase societăţi multilateral dezvoltate"* de *"beznă comunistă"*. Manevrele ţin şi se ţin cu *"cuvântări ce sună din coadă, cu patriotism deşănţat, cu laudă pentru naţie"*, cu atacuri acide împotriva unor lideri ai Comunităţii Europene care au curajul să arate cu degetul fariseismul guvernanţilor români la capitolul corupţie, Justiţie, orfelinate, economie etc., şi paparuiada *"înalţilor şi dragilor oaspeţi de stat"* se termină cu câţiva mititei, câteva păhărele şi tarafuri. Şi totul se consumă rapid şi rămâne de strajă numai jalnica speranţă (iluzorie) a milioane de Români de bună credinţă că într'o zi va veni şi primăvara adevăratei *DEMOCRAŢII*.

TEXTUL INTEGRAL AL RAPORTULUI GENERALULUI DUMITRU CIOBANU

Urmare din pag. 7

Tănăsescu întreprind tot ceea ce le stă în putinţă, în mod abuziv, pentru a compromite şi înlătura ofiţerii *"incomozi"* care le cunosc activităţile ilegale.

Raportez cu toată răspunderea că nu am fost şi nu sunt implicat în jocuri sau acţiuni politice, de altfel neconforme cu statutul meu de ofiţer.

Anexez raportul prezentat din ordinul gl. Talpeş privind relaţiile care le-am avut cu Bogdan Balthazar. Niciodată nu am întâlnit altă persoană dela vreo formaţiune politică şi cu atât mai mult pe Dl. Petre Roman - pe care nu l-am văzut niciodată - idee pe care încearcă să o acrediteze gl. Talpeş.

Talpeş s'a pus la dispoziţia lui Petre Roman

Pentru a mă discredita, recent, gl. Talpeş s'a prezentat la Dl. Petre Roman precizându-i că în calitatea sa de şef al SIE îi stă total la dispoziţie însă i-a subliniat că un om de încredere de-al său, respectiv Bogdan Balthazar, *"complotează cu gl. Ciobanu dela SIE pentru a mă înlătura dela conducerea acestei instituţii"*. Dl. Petre Roman a fost foarte surprins de o asemenea atitudine şi i-a precizat că va clarifica problema. Ulterior, l-a chemat pe Bogdan Balthazar şi l-a apostrofat foarte serios asupra faptului că are legături cu un general dela SIE şi nu l-a informat. Bogdan Balthazar şi-a făcut clară poziţia, precizând că a avut câteva discuţii cu gl. Ciobanu pe care îl cunoaşte de când el era director în MAE, acestea fiind însă de ordin general, absolut nerelevante pentru a-l informa pe Dl. Petre Roman.

După ce l-a convins pe Dl. Petre Roman asupra faptului că cele prezentate de gl. Talpeş reprezintă o diversiune în scopul compromiterii persoanei mele, dar şi a lui Bogdan Balthazar, acesta din urmă mi-a solicitat să ne întâlnim pentru 2-3 minute, întâlnire în cadrul careia a fost foarte furios şi mi-a precizat: *"Domnule general, vă rog să uitaţi că m'aţi cunoscut, şeful Dumneavoastră, generalul Talpeş, are altă viziune asupra relaţiilor dintre oameni. Vede în ele numai jocuri politice şi interese meschine"*. În continuare, mi-a relatat pe scurt conţinutul discuţiei dintre gl. Talpeş şi Dl. Petre Roman. Din acel moment, am întrerupt orice relaţii şi cu Bogdan Balthazar.

SIE organiza diversiuni printre manifestanţii CDR

Asemenea probleme, cât şi alte diversiuni posibile la adresa mea au fost înscenate de gl. Talpeş şi gl. Tănăsescu, cu sprijinul direct al col. Grigoraş Cornel - cel care provine din fosta UM 0195 - ofiţer care şi înainte de 1989 a executat cu fidelitate ordinele gl. Moţ Ioan şi ale lui Tudor Postelnicu, de supraveghere a principalilor oponenţi ai regimului Ceauşescu, aceleaşi preocupări avându-le şi faţă de actuala putere, care s'a aflat din 1990 până în 1996 în opoziţie.

Mai mult, col. Grigoraş Cornel, împreună cu unele cadre de încredere din unitatea pe care o comandă, singura unitate din SIE care dispune de mijloace tehnice sofisticate şi filaj s'au infiltrat în rândul manifestanţilor CDR cu prilejul unor demonstraţii sau acţiuni de anvergură de genul celor din Piaţa Universităţii, conduse de Dumneavoastră, dezinformând, lansând zvonuri de intimidare, filmând demonstranţii, cu scopul adunării de date despre aceştia.

Vă raportez că nu doresc altceva decât să fiu lăsat să-mi fac datoria faţă de ţară şi, cu experienţa acumulată în munca de informaţii – pe parcursul a 25 de ani, să-mi aduc în mod eficient contribuţia la apărarea valorilor fundamentale ale României, a siguranţei naţionale şi combaterea crimei organizate, germenele corupţiei, şi a altor manifestări de tip mafiot.

Aspectele care vi le-am raportat Domnule Preşedinte, atât direct, cât şi prin Domnii consilieri prezidenţiali Cătălin Harnagea şi Dorin Marian, în legătură cu gl. Tănăsescu şi gl. Talpeş nu au constituit şi nu constituie preocupările mele, însă, în diferite împrejurări, prezentate mai sus, am luat la cunoştinţă de ele şi este de datoria mea să vi le raportez, în scop preventiv.

Pentru clarificarea acestor probleme, vă rog, Domnule Preşedinte, să dispuneţi organelor abilitate de lege să întreprindă măsurile care se impun pentru a vi se oferi posibilitatea luării unei decizii fundamentale, astfel încât să nu fie ştirbită demnitatea vreunei persoane sau să se aducă atingere imaginii Serviciului de Informaţii Extern, care este un serviciu deosebit de important în sistemul siguranţei naţionale a României.

Gl. Dumitru CIOBANU

IN MEMORIAM

ION OMESCU

I se spunea "maître"

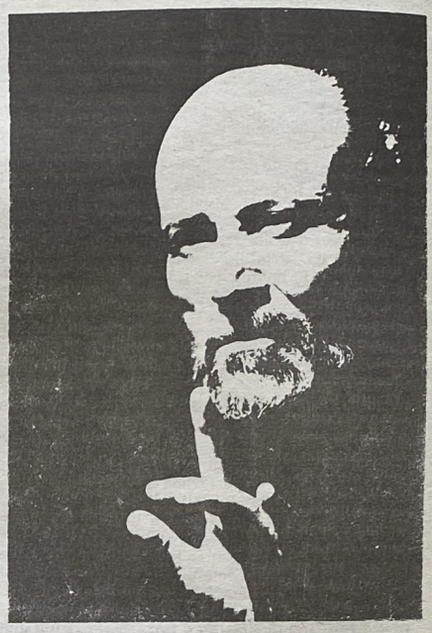

La 3 Mai 2002, am primit la Constanţa o scrisoare dela D-nii Alain Paruit şi Philippe Héliès. Pe primul îl cunoşteam după nume, în calitatea sa de scriitor, colaborator al *"Europei libere"* şi prieten al lui Ion Omescu, una dintre cele mai fascinante personalităţi pe care le-am întâlnit în puşcărie. O scurtă prezentare a vieţii şi a activităţii scriitorului şi omului de teatru (în franceză) începea astfel: *"Ion Omescu a murit tragic la Paris la 14 August 2000"* şi se termina cu fraza *"conform ultimei sale dorinţe, Ion Omescu va fi incinerat la cimitirul Pére Lachaise Vineri, 3 Mai 2002, când un ultim omagiu îi va fi adus la orele 16,45"*. Exact în ziua în care primisem scrisoarea. Aşadar la Paris se sfârşea o viaţă începută la 26 Noembrie 1925. Fiu unic al unei distinse familii de farmacişti, Ion a absolvit liceul *"Moise Nicoară"* din Arad, cu media maximă, numele său fiind înscris pe placa de marmură a aşezământului. A făcut strălucite studii de artă dramatică şi, ca un *"passe-temps"*, de drept şi de cultură fizică. Angajat la teatrul Comedia (nu împlinise 22 de ani), după puţin timp va intra în trupa Naţionalului bucureştean. Bolşevizarea ţării il face să încerce a ajunge, împreună cu regizorul Mircea Marosin, în Occident. Sunt prinşi şi condamnaţi. După cinci ani de închisoare, inclusiv pe şantierele cumplitului Canal, Omescu a reintrat în lumea teatrală, la Naţionalul ieşean. Valul de arestări consecutive revoluţiei maghiare din Noembrie 1956 îi va aduce o nouă condamnare: o percheziţie la locuinţa unui prieten l-a surprins acolo şi, în servieta de care nu se despărţea, securiştii i-au găsit manuscrisul unei cărţi în care descria ororile dela Canal. A fost eliberat în 1964, înzestrat cu o putere de muncă uriaşă, reintră în 1965 în viaţa teatrală, interpretând personaje ca Romeo, Franz Moor, Oreste, Thomas Becket (în piesa lui Anouilh a jucat împreună cu Teofil Vâlcu, amândoi cu atâta strălucire încât marele om de cultură Petru Comarnescu a exclamat într'un grup în care se afla şi semnatarul acestor rânduri: *"Domnilor, cu tinerii aceştia putem merge şi la Théatre des Nations"*, în sensul că puteam concura cu oricare mare trupă din lume).

A regizat un film - *"Pentrucă se iubesc"* şi s'a aşternut pe scris. În doi ani a publicat un volum de piese istorice - printre care excepţionala dramă *"Veac de iarnă"*, cu trimiteri la totalitarism, pusă în scenă la Constanţa - şi un volum de versuri, *"Filtru"*. În 1972 a fost invitat, în calitate de exeget al operei lui Shakespeare, la Stratford on Avon, locul de naştere al marelui dramaturg, la o reuniune internaţională. Atunci a luat Ion Omescu decizia de a nu reveni în România. Stabilit la Paris, unde cere azil politic, după câţiva ani dificili se va integra în lumea teatrală europeană. Timp de zece ani (1975-1985) predă arta dramatică la Conservatorul dela Maastrich. În 1981 fondează, în capitala Franţei, *"La Compagnie de théatre ION OMESCU"*; pune în scenă piese de Ghedelrode, Strindberg, Mrozek iar la Courtrai (Belgia) - Othello, în 1991. Specialist de talie europeană în materie de Shakespeare, publică, la prestigioasa editură pariziană Presses Universitaires de France, patru volume printre care teza sa de doctorat intitulată *"Hamlet ou la tentation du possible"* (1987), distinsă cu premiul Biguet al Academiei Franceze. Ultima dată a venit în ţară cu prilejul lansării volumului *"El şi Celălalt"* (1996). În total, Ion Omescu a făcut 12 ani de închisoare. Aşadar acest strălucit reprezentant al generaţiei sale, acest intelectual desăvârşit a fost scos din circuitul vieţii şi al creaţiei timp de doisprezece ani. La fel ca sute şi mii de intelectuali, fala României, pe care comuniştii i-au trimis după gratii, aplicând planurile diabolice ale NKVD. Făcând o socoteală simplă, rezultă că, până la 39 de ani, când a fost eliberat, Ion Omescu nu a avut decât câţiva ani ca timp de studiu. Citise în acel răstimp, cât alţii într'o viaţă. Cultura lui era uluitoare; tinerii îl socoteau a fi o replică modernă a renascentistului Pico della Mirandola, despre care se spunea că ştie tot ce se poate şti şi încă ceva pe deasupra... În afară de extraordinara sa memorie, Omescu avea o capacitate de asociere ieşită din comun. L-am cunoscut la Salcia, în crunta iarnă a anului 1959, în barăcile unde singura sursă de căldură erau trupurile noastre de robi forţaţi să construiască imensul dig din Insula Mare a Brăilei. Am fost împreună, bolnavi de febră tifoidă, la spitalul din Constanţa, în lagărul de *"febrişti"* dela Stoienesti - unde convalescenţa ne-a lăsat, celor tineri, răgazul de a învăţa limbi străine. Apoi la Gherla. Îmi voi aminti cât voi trăi de ceasurile de seară din fostul grajd dela Stoienesti unde, în afară de Omescu, care *"scria"* în gând poezii pe care studenţii le învăţau cu speranţa că vor vedea cândva lumina tiparului, se afla încă un poet, un talentat creator de stihuri de excepţie, Robert Eisenbraun alias Andrei Ciurunga, alias Robert Cahuleanu. Erau serile noastre de vis şi de taină, când se mistuiau pe tăcute ziduri şi gratii nemairămânând nimic din mizeria şi duhoarea barăcii, seri de aur şi lumină dăruite de Omescu. Interpreta din Shakespeare, juca mai multe roluri, modela din gest şi cuvânt personajele, le aducea printre noi, mutându-le în altă dimensiune, anulând paturile împuţite şi spaţiul sărac dintre ele. Pe Hamlet l-a jucat în engleză, monologul prealucidului şi mult-nefericitului prinţ fiind cizelat cu grija şi măiestria cu care l-ar fi rostit pe scena Naţionalului. Actorul vorbea doar pentru cercul din jurul lui, vocea nu părea că trece de noi, dar când volumul rostirii se umfla ca păraiele de munte căzând în văgăuni bubuitoare, nimeni nu mai scotea demult o şoaptă, magia versului pusese stăpânire pe toţi, îi fascina, anihila realul, deschizând în suflete porţile unei libertăţi mai pure şi mai înalte decât cea de dincolo de sârma ghimpată...

Ca şi Dostoievski, pe care îl iubea enorm, Ion Omescu a transformat tărâmul suferinţei în spaţiu al biruinţei spiritului asupra distrugerii şi urii. Chiar dacă n'ar fi scris nimic, dacă n'ar fi lăsat posterităţii o operă cizelată cu minuţia orfevrului, cel căruia toţi îi spuneau *"maître"* tot ar fi meritat respectul nostru pentru fapta sa fără de preţ, aceea de a-i fi învăţat pe tineri, în cruntul univers concentraţionar, lecţia demnităţii şi a speranţei.

Alexandru MIHALCEA

"DOSARUL FAREWELL" SAU CUM AU CÂŞTIGAT SUA RĂZBOIUL RECE

Lacunele serviciilor secrete au, după cum se ştie, o mie de taţi. Succesele serviciilor secrete sunt orfane, scrie reputatul editorialist William Safire care abordează într'un articol semnat în ediţia de Luni, 2 Februarie, a cotidianului american *The New York Times* istoria mai puţin cunoscută a aşa-numitului *"Dosar Farewell"*. În mare, este vorba de modul în care o campanie a CIA de sabotaj a unor computere sovietice, care a dus la o explozie imensă în Siberia - totul pus la cale de un economist *"blajin"* pe nume Gus Weiss - a ajutat SUA să câştige Războiul Rece.

Weiss, care a fost coleg cu Safire în perioada Administraţiei Nixon, a elaborat la începutul anului 1974 un raport privind progresele Sovieticilor în domeniul tehnologic prin furt şi copiere de tehnologie, fapt care l-a determinat pe Richard Nixon să impună restricţii la exportul de computere şi software spre fosta URSS.

Şapte ani mai târziu, SUA au aflat cum a răspuns KGB-ul. Safire precizează că la vremea respectivă scrisese o serie de editoriale dure care denunţau sprijinul financiar acordat Moscovei de R.F. Germania şi de Marea Britanie privind o mare conductă de gaze naturale ce mergea din Siberia spre Europa. Acest proiect urma să acorde comuniştilor controlul asupra furnizărilor energetice europene şi să asigure suma de 8 miliarde de dolari pe an pentru cercetarea sovietică în domeniul computerelor şi al sateliţilor.

Preşedintele francez, Francois Mitterrand, s'a opus de asemenea proiectului conductei de gaze. El l-a luat deoparte pe Preşedintele Reagan cu prilejul conferinţei dela Ottawa, din 19 Iulie 1981, pentru a dezvălui că Franţa a recrutat un ofiţer KGB-cheie dela centrul din Moscova.

Colonelul Vladimir Vetrov a furnizat ceea ce serviciile secrete franceze au numit *"Farewell Dossier"*. Conţinea documente ale Direcţiei privind tehnologia, din cadrul KGB, care arătau cum Sovieticii furau sistematic - sau cumpărau în secret prin terţe părţi - radare, piese şi semiconductori pentru a menţine URSS aproximativ competitiv cu puterea militaro-industrială a SUA în anii '70. În realitate, SUA se aflau într'o cursă a înarmărilor cu ele însele.

Reagan a transmis acestе informaţii lui William Casey, directorul CIA din acea vreme, în prezent rămas în amintire numai pentru acel fiasco legat de Iran. Casey l-a chemat pe Weiss care, în acea vreme lucra cu Thomas Reed, fost ministru al Forţelor Aeriene, în cadrul National Security Council. După ce a studiat lista a sute de agenţi sovietici (printre care şi un cosmonaut) care aveau sarcina de a pătrunde în SUA şi Japonia, Weiss a fost împotriva expulzării lor.

Potrivit lui Reed, care a scris o carte despre Războiul Rece intitulată *"At the Abyss"*, ce urmează să fie publicată în SUA luna viitoare, Weiss a afirmat: *"de ce să nu-i ajutăm pe Sovietici la cumpărături? Acum că ştim ce vor ei, îi putem ajuta să obţină ce doresc"*. Momeala: cipuri de computere destinate să treacă testele de calitate sovietice, iar apoi să eşueze în funcţionare. În planul complex de dezinformare american se aflau proiecte deliberat lacunare pentru tehnologie secretă şi apărare spaţială, care lăsau Rusiilor impresia că ar fi economisit timp şi bani.

Tehnologia care se afla în fruntea listei dorite de Sovietici era cea destinată sistemelor de control prin computer pentru automatizarea funcţionării noii conducte de gaze trans-siberiene. Atunci când SUA au respins tentativa deschisă de achiziţionare a Rusilor, KGB-ul a trimis un agent secret într'o companie canadiană pentru a fura software. Americanii au adăugat produsului piratat ceea ce Grecii numesc un *"Cal troian"*.

"Software-ul destinat conductei şi care urma să gestioneze pompele, turbinele şi valvele a fost programat să încurce lucrurile pentru a reseta viteza pompelor şi poziţia valvelor, pentru a genera presiuni dincolo de pragul acceptabil la articulaţiile şi îmbucările conductei. Rezultatul a fost cea mai monumentală explozie şi cel mai mare incendiu nenuclear văzut vreodată din spaţiu", a scris Reed.

Monitorii americani s'au temut de o detonare nucleară, dar sateliţii de sesizare a impulsurilor electromagnetice au rămas tăcuţi. Acest lucru i-a indus în eroare pe mulţi la Casa Albă, dar *"Gus Weiss i-a informat pe colegii săi să nu fie îngrijoraţi"*. I-au trebuit alţi 20 de ani pentru a-i mărturisi lui William Safire motivul.

Dosarul Farewell a rămas secret, deoarece explozia din Iunie 1982, estimată la trei kilotone a avut loc în Siberia într'o zonă nelocuită, fără a provoca victime. Totodată, nici KGB-ul nu putea protesta public pentru faptul că a fost păcălit de o tehnologie contrafăcută. Dar întreg software-ul furat de ani de zile a devenit brusc suspect, fapt care a stopat sau a amânat munca a mii de tehnicieni şi oameni de ştiinţă ruşi îngrijoraţi.

Vetrov a fost prins şi executat în 1983. Un an mai târziu, Bill Casey a închis dosarul. Gus Weiss a murit în urma unei căzături, cu câteva luni în urmă. Acum a venit vremea să se amintească faptul că unele dintre *"spectrele"* americane au acţionat corect şi la scară largă, conchide Safire.

Răsfoind presa de-acu' 50 de ani...

Valeriu ARBORE

Inutil să spun că în luna celebrării Sf. Paşti, ziarele reperiste, scrise cu mâna stângă, îndemnau poporul: *"Să desfăşurăm larg întrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai!"* Nimic nou, veţi zice, lozinca asta se repeta an de an. Ei, uite că nu e tocmai aşa! Căci iată ce *"întreceri socialiste"* se derulau în luna lui Prier, anul 1954:

• Cu ceva întârziere, gazetele informează că *"Biroul Politic al C.C. al P.M.R. a hotărît, la 18 Martie 1954, să fie judecat grupul de spioni conduşi de Lucreţiu Pătrăşcanu"*. Procesul s'a ţinut la *"Tribunalul suprem"* (preşedinte, colonel Ilie Moisescu, procuror principal, colonel Aurel Ardeleanu), între 6 şi 13 Aprilie. La 14 Aprilie s'a pronunţat sentinţa de condamnare la moarte a lui Pătrăşcanu şi Remus Koffler, sentinţă executată în închisoarea Jilava în noaptea de 16-17 Aprilie. Ştirea, cu adăugirea noastră aici, apărù în presă pe 16 ale lunii respective. 13 ani mai târziu va avea loc *"întrecerea"* de întreiertare/reabilitare a celor doi...

• Plenara C.C.-ului, pe 19 Aprilie, cu tema *"Pentru întărirea continuă a muncii de partid"*. De fapt, precum se întrec cotidienele oficiale să ne informeze, era vorba de o nouă competiţie pentru putere. Astfel, N. Ceauşescu, Al. Drăghici, M. Dalea, J. Fázekaş, sunt aleşi membri supleanţi ai Biroului Politic. Dar viitorul dictator primeşte şi funcţia de secretar al C.C.-ului. Pârtie sigură pentru accederea, în 1965, la puterea absolută, prilej cu care le va da câte un brânci celor care optaseră pentru el. Chestie de câştigător al întrecerii *"largi"* de 1 Mai...

• Jurnalele nu explică o altă ciudăţenie în cinstea *"Zilei de solidaritate internaţională..."* etc., etc. Dintr'o dată, ordinea ierarhică nomenclaturistă e ceva-ceva răsturnată: în toate comunicatele, ştirile, reportajele, pe locul întâi apare Preşedintele Consiliului de Miniştri, Gheorghiu-Dej, pe loc secund Preşedintele Prezidiului M.A.N., P. Groza, şi abia pe-a treia treaptă a podiumului comunist prim-secretarul P.M.R., în persoana lui Gh. Apostol (considerat favoritul lui Gh. Dej). Asemănător şi la regiuni şi raioane. Se petrecea cevaşică în culisele dictaturii proletariatului, fiindcă surprinde şi năucul text al lozincilor preîntâmpinătoare: *"guvernul şi partidul"*. Inversarea se va produce, însă mai târziu, când pe malurile Dâmboviţei se vor fi isprăvit tulburările *"întrecerilor socialiste"*. Totuşi, aşa-i la un concurs, unii ajung pe podium, alţii abandonează pe drum, mai sunt cazuri de infarct, de dopaj, de trişare, de împingere. Oricum, cuvântările şi sloganurile vremii conţin şi tradiţionala urare comunistă, paşnică şi democrată: *"Moarte fasciştilor!"*

• Hop-aşa! Umblând prin oficioasele de sfârşit de Prier, ne vine inima la loc. Succesiunea de mai sus nu ni se mai pare aiuritoare. La Moscova are loc *"şedinţa (postelectorală) a Sovietului Suprem"*. Conducătorii nemuritoarei Uniuni Sovietice sunt orânduiţi de presă, foarte semnificativ, astfel: mareşalul K.E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului, G.M. Malenkov, prim-ministru, şi la urmă (sireacu') N.S. Hruşciov, prim-secretar al partidului bolşevicilor. Unde se mai pomenea aşa impietate pe timpul tătucului Stalin?!? Dar nu strică şi un strop de atenţie: pe locul patru e ministrul de Externe, V.M. Molotov, şi pe la coadă (!) bulibaşa Securităţii sovietice, S.I. Alexandrovici. ***O tempora, o, mores!***

• La ce alte depăşiri *"largi"* mai îmboldesc gazetele pe cititori? *"Să executăm la timp şi în bune condiţii muncile agricole"*! *"Să însămânţăm porumbul în cuiburi aşezate în pătrat"*! *"Să îndeplinim exemplar angajamentele luate în cinstea lui 1 Mai!"* Această propagandă de coşmar, datorită caracterului ei repetitiv, stridenţ şi lipsit de realism, avea drept scop, desigur, să-i convingă pe cetăţeni că politica P.M.R.-ului este *"justă"*, că ea *"asigură creşterea economică fără întrerupere"* şi, totodată, *"îmbunătăţirea nivelului de trai, material şi spiritual al populaţiei"*. Fără efecte pozitive în masa românimii. Doar la vreun Macarie Pascali, care cu echipa sa de zidari dela S.M.T.-Vlădeni, regiunea Iaşi, îşi depăşea normele zilnice cu 300%! Sau acelora dela G.A.S. Săcueni-Bihor şi dela Rafinăria nr.5 Teleajen, care, chipurile, lucrau în contul anului '55.

• Bineînţeles că şi cinematografele erau antrenate în întreceri, pentrucă se rulau filme mobilizatoare, partinice, frăţeşti: *"Epoleţii purpurii"*, *"Pe malurile Vistulei"*, *"Zorile deasupra Niemenului"*, *"Locotenentul..."* Vorba Neamţului: toate cele 4 lucruri bune sunt 3!

CONCESII PENTRU ILIESCU

Înaintea dezbaterilor din Comisie Opoziţia şi Majoritatea ajunseseră la un acord asupra câtorva aspecte politice. Majoritatea se angaja să facă concesii privind data alegerilor şi modul de alegere a primarilor, iar Opoziţia să nu pună în nici un fel obstacole Preşedintelui Iliescu.

Formal vorbind, preşedintelui nu i-ar fi îngăduit să susţină pe candidatul PSD în alegerile prezidenţiale, întrucât a făcut legământ să fie imparţial atâta timp cât se află în exerciţiul funcţiunii. Preşedintele ar trebui să facă eforturi de a se plasa deasupra partidelor.

În România însă preşedintele a fost întotdeauna părtinitor. Este până la urmă un viciu al Constituţiei care nu a definit mai bine sistemul politic. Cu toate că s'a făcut atâta caz de reformă politică, până la urmă Constituţia a conservat sistemul aşa numit semiprezidenţial care, practic nu înseamnă decât un hibrid între un sistem prezidenţial şi unul parlamentar. Lucrurile au mers rău şi se vede că şi acum realitatea practică trece înaintea legii.

Aşadar, Ion Iliescu va putea apărea alături de Adrian Năstase în campania electorală, girându-i candidatura cu autoritatea de care se bucură. Este probabil important pentru A. Năstase să fie susţinut de Ion Iliescu din cauză că el, personal, nu face figura unui om de stânga preocupat sincer de nevoile săracilor. Or, Iliescu este încă apt să câştige voturile milioanelor de perdanţi ai tranziţiei.

Susţinerea lui Iliescu va fi cu atât mai necesară cu cât legea adoptată de Comisia electorală impune candidaţilor şi publicarea averilor. Or, averea premierului trece peste medie şi nu este de natură să-i atragă simpatia muncitorilor concediaţi sau a şomerilor. În sfârşit, relaţia dintre cei doi politicieni depinde în foarte mare măsură de rezultatul alegerilor, întrucât Iliescu are nevoie de mai mult spaţiu de manevră la partid. Premierul va face în curând primul pas atunci când va desemna doi vice-premieri dintre care unul va fi, probabil, un prieten al său, iar celălalt un politician mai ataşat de preşedinte.

Nu toţi opozanţii au fost de acord cu concesia făcută preşedintelui, dar a fost mai curând un gest de faţadă. În definitiv, nimeni nu mai are astăzi energia şi motivaţia de a contesta legitimitatea lui Ion Iliescu. Şeful liberalilor este un fost susţinător al lui Iliescu dintr'o campanie electorală anterioară, iar politicienii dela PD provin, în bună măsură, din zona politică favorabilă în trecut preşedintelui. Nici un opozant integral nu se mai află pe băncile Parlamentului astăzi. Aşa stând lucrurile, este de aşteptat ca o nouă concesie să fie admisă în legea alegerilor parlamentare care va permite preşedintelui să candideze pe listele PSD la Senat, notează postul de radio *Deutsche Welle* în comentariul său pe această temă.

BANCHERII CRITICĂ BANCA NAŢIONALĂ PENTRU MĂSURILE DE LIMITARE A CREDITĂRII

Preşedintele BRD Groupe Societe Generale Bogdan Balthazar a declarat la *BBC* că măsurile de limitare a creditelor de consum au un rol diversionist. El spune că înţelege intenţia Băncii Naţionale de a micşora deficitul de cont curent, însă creditele de consum influenţează într'o foarte mică măsură acest deficit, având o pondere de numai cinci la sută.

"E o politică, e un joc, care foloseşte într'un anumit fel FMI-ului şi autorităţilor române, nu abordează serios problemele fundamentale ale economiei româneşti: nerestructurarea sectorului economic de stat, neprivatizarea lui acolo unde are sens, neeficientizarea lui. Cu aceste măsuri vrem să spunem că aici era problema, la creditul de consum, nu la stagnarea în reforma supradimensionatului şi costisitorului sector de stat", a declarat la *BBC* Bogdan Balthazar.

El a adăugat că impactul noilor norme asupra activităţii de creditare nu poate fi încă evaluat, întrucât Februarie este o perioadă în care vânzările scad. Banca Naţională a României a introdus, dela 1 Februarie, reglementări care restricţionează accesul la creditele de consum. Astfel, clientul trebue să dea un avans de 25 la sută sau să vină cu un girant. Rata de credit plus dobânda nu trebue să depăşească 30 la sută din venitul net al împrumutatului. Pentru creditele ipotecare, rata de credit şi dobânda nu pot să depăşească 35 la sută din venitul net al solicitantului şi al familiei sale.

PENTRU VÂNZĂRI
ŞI CUMPĂRĂRI DE CASE
Apelaţi la:

COLDWELL BANKER

ELITE REALTY

ULTIMATE SERVICE

George & Dorothy Donison
Sales Representatives

775 Upper Wentworth Street
Hamilton, Ontario, L9A 4V7

Tel: (905) 388-1110
Fax: (905) 388-1736
Email: donison @ coldwellbanker.ca

Iulie 1978 -fuga generalului Pacepa în Occident

CUTREMUR ÎN STRUCTURILE SECURITĂŢII ROMÂNE

Col.(r) M. PÂRVULESCU

Având în vedere dimensiunile relativ reduse ale Armatei şi trupelor de Securitate aparţinând Ministerului de Interne, pare surprinzător că majoritatea ofiţerilor, nu auziseră până în Iulie 1978, dată la care acesta s'a refugiat în Occident, de generalul **Ioan Pacepa**. Explicaţia era aceea că cel de mai sus ***nu avea funcţie de conducere în cadrul serviciilor secrete, ci era consilier în acest domeniu, al şefului statului.***

Într'un astfel de context, ***schimbările de persoane impuse de acest eveniment, erau previzibile doar la nivelul ierarhiei de vârf a Securităţii.***

Numai că, ***o dată cu aceştia au fost scoşi din funcţii cu o grabă suspectă*** (şi deocamdată pensionaţi indiferent de vârstă şi anii de serviciu), ***oameni aflaţi,*** în raport cu activităţile de informaţii externe, ***la periferia structurilor Securităţii. După înlocuirea Inspectorilor şefi dela judeţe*** (care subordonau şi Securitatea şi Miliţia), ***au fost scoşi din funcţii oameni care nu aveau aparent, nici măcar vreo legătură cu Securitatea*** şi cu atât mai puţin cu fostul consilier pentru probleme de informaţii secrete externe al şefului statului comunist. Printre aceştia s'au aflat şefi ai Direcţiilor de cadre din ministere, şi direcţii centrale, din instituţii importante şi mari unităţi economice, sociale sau de cultură şi învăţământ. Au fost înlocuiţi, printre alţii şi şefi ai unor departamente, cum a fost de exemplu, şeful Direcţiei Generale a Vămilor.

Ori, ***identitatea celor de mai sus, fie că era de notorietate publică, fie că nu prezenta nici un interes pentru serviciile secrete occidentale,*** în cazul în care puteau fi regăsiţi pe listele pe care generalul Pacepa se presupunea că le-ar fi predat acestora.

O primă concluzie ar fi aceea că ***în structurile de stat,*** inclusiv în cele economice, sociale sau culturale, atât pe plan central cât şi în teritoriu, ***Securitatea nu era prezentă prin activiştii de partid*** (secretari de partid, miniştri, şefi de instituţii etc.), ***ci prin oameni cu atribuţiuni profesionale, unii cu pregătire pe linie de cadre, care lucrau ca ofiţeri de Securitate "acoperiţi".***

O a doua concluzie se poate trage din ***modul (aparent) de neînţeles în privinţa celor care i-au înlocuit pe Inspectorii şefi pentru Securitate,*** repetăm, dela toate judeţele ţării. ***Nici unuia*** dintre aceştia ***nu i-a succedat în funcţie unul dintre loctiitorii săi şi nici măcar un ofiţer din Securitate sau Miliţie.*** În locul acestora au fost aduşi oameni din sectoarele periferice, preponderent ofiţeri din aparatul politic al Trupelor de Securitate.

Pentru a înţelege ciudăţenia acestei ***"rotaţii"***, trebue subliniat că ***ofiţerii,*** fie de comandă, fie politici, ***încadraţi în Trupele de Securitate nu aveau o legătură directă cu Securitatea.*** Ei îndeplineau în cadrul Ministerului de Interne atribuţiunile de instruire şi educaţie politică a militarilor în termen, ***după aceleaşi reguli şi programe proprii efectivelor Armatei.*** Deosebirea era doar de subordonare. ***Raţiunea existenţei Trupelor de Securitate*** a pornit dela premisa ***folosirii lor împotriva unor eventuale forţe anti-comuniste, împotriva cărora nu era nimerit,*** din punct de vedere al imaginii politice, ***să fie folosită Armata.*** Spre deosebire însă de URSS (de unde s'a impus modelul şi unde au existat realmente lupte îndelungate cu rămăşiţe ale armatei ţariste care se împotriveau comunismului), în România trupele Ministerului de Interne nu s'au confruntat cu forţe paramilitare de anvergură semnificativă. Cele mai relevante misiuni de această natură, ale trupelor MI, în afara pazei sediilor şi serviciului de gardă în coloniile penitenciare, s'au redus la nimicirea unor grupuri înarmate anti-comuniste, reduse numeric în raport cu eroismul lor, care au fost în scurt timp lichidate.

Această precizare, în privinţa diferenţei dintre ofiţerii de Securitate pe de o parte şi ofiţerii din trupele de Securitate pe de altă parte, are scopul să sublinieze ***înlocuirea unor specialişti şcoliţi şi instruiţi, (de regulă în URSS), în tainele activităţii unor servicii secrete de sorginte KGB, cu nişte oameni care nu ştiau nimic în acest sens.***

A existat însă, chiar dela început ***o explicaţie*** care a circulat în afara uşilor închise, care nu este lipsită de logică şi care s'a dovedit ulterior întemeiată.

Conştient de uneltirile inevitabile ale Moscovei de a-l înlătura pentru nesupunere, (dar sub pretextul, *"întinării legilor socialismului ştiinţific"*), ***Nicolae Ceauşescu a luat încă dela început măsuri pentru a anihila o previzibilă cooperare în acest scop, a Securităţii române,*** aflată ca pretutindeni în ţările comuniste sub controlul KGB, ***cu serviciile secrete sovietice.***

Sub pretextul promovării sale ca membru plin în Biroul Politic al CC, urmată de o hotărâre de partid privind separarea funcţiilor de partid de cele de stat, ***dictatorul l-a scos pe Alexandru Drăghici, (în legătură cu care nu avea îndoieli că este omul KGB), din funcţia de ministru de Interne.*** Mai târziu, ***sub acelaşi pretext*** al necesităţilor de partid şi ***al principiului "rotirii cadrelor",*** îl ***va scoate din funcţie*** (din aceleaşi motive de presupus agent KGB), printre alţii, ***pe ministrul Apărării Naţionale, generalul Olteanu, înlocuindu-l cu generalul Milea.***

În mod sigur, ***în privinţa acestuia din urmă, Ceauşescu nu se va fi înşelat, dovadă fiind faptul că grupul de conspiratori nu a îndrăznit la 22 Decembrie 1989, să-l atace faţiş pe dictator mai înainte de a-l înlătura prin "sinucidere", pe potenţialul său apărător, generalul Milea.***

Prin scoaterea din "circuit" a lui Alexandru Drăghici şi înlocuirea lui cu un om de încredere, ***legăturile la vârf, peste capul lui Ceauşescu, între KGB şi Securitate au fost obstrucţionate. Acest fapt nu era suficient atâta timp cât astfel de legături puteau fi menţinute şi peste capul ministrului de Interne, direct prin agenţii KGB*** (aflaţi în eşaloanele inferioare ale Securităţii) ***şi Moscova.***

Era necesară o "curăţire" cât mai atot-cuprinzătoare în plan vertical. ***"Trădarea" generalului Pacepa a fost*** în acest sens, ***un prilej pe care Ceauşescu nu-l putea rata.***

Folosind pretextul deconspirării de către Pacepa a reţelei de agenţi şi colaboratori ai Securităţii şi a divulgării identităţii cadrelor de bază ale acesteia, ca urmare a datelor pe care fugarul le-a furnizat occidentalilor, ***Nicolae Ceuşescu a invocat avantajul pe care l-ar avea aflându-se în posesia acestor date, serviciile secrete anglo-americane. În realitate însă, pe această cale, a fost în mare parte anihilată reţeaua sovietică care supraveghea din interiorul principalelor instituţii ale statului, inclusiv din interiorul Securităţii, loialitatea faţă de Moscova*** a ierarhiei de partid şi de stat din România.

Pe de altă parte, ***era de presupus*** că în activitatea lor de recrutare a unor agenţi în România, ***serviciile secrete sovietice nu fuseseră interesate să aibă agenţi în interiorul unor organisme periferice ale Securităţii cum erau de exemplu, ofiţerii din trupele MI,*** *"specializaţi"* în citirea în faţa soldaţilor a ziarului *"Scinteia"*. ***Un astfel de mediu, socotit "curat", a fost de aceea preferat drept pepinieră pentru reîncadrarea Securităţii.*** Aceştia, deşi ignoranţi şi mai puţin instruiţi, s'a presupus a fi devotaţi, fără a exista riscul ca unii dintre ei să fie deja în slujba celor ostili şefului statului comunist român.

Deşi ***evenimentele din Decembrie 1989 au dovedit că Ceauşescu nu a reuşit să se descotorosească de toţi potenţialii săi trădători,*** se poate observa, ***printr'o "inventariere" a acestora că "actorii" principali ai revoluţiei trucate anticeauşiste, nu au aparţinut nici măcar eşalonului 2 al nomenclaturii.*** Ei pot fi plasaţi mai degrabă în eşalonul 4 sau 5. Pentru a se justifica prezenţa unora dintre aceştia în roluri principale, s'a recurs la manipularea populaţiei prin dezinformare, invocându-se, spre exemplu, legăturile personale cu familia Ceauşescu a unui general din serviciile auxiliare (necombatante), ale Armatei, pe care dictatorul nu-l cunoştea nici măcar după nume. Este vorba de generalul Stănculescu.

Pentru a-şi completa rândurile, organizatorii loviturii de stat ***au folosit, aducându-i în prim-plan noii puteri, oameni înlăturaţi din partid, Securitate şi Armată, cu 8-10 ani în urmă, tocmai pentru bănuiala de a fi agenţi ai Moscovei*** (dacă nu ne-am referi decât la Ion Iliescu şi la generalii Cheler şi Militaru).

Acţiunile energice şi oportune ale dictatorului ***au întârziat*** fără îndoială, dar şi ***fără să o contracareze,*** înlăturarea sa. Defectarea generalului Pacepa a constituit, în acest context un pretext binevenit.

• • •

Pentru liniştea oamenilor oneşti şi temători că generalul Pacepa ar fi divulgat *"imperialiştilor"* secrete de stat, este bine de precizat că ***România nu avea la data respectivă un plan de agresiune împotriva Occidentului şi nici un plan militar de contracarare a unei eventuale agresiuni din această direcţie împotriva ţării noastre. El nu avea nimic de divulgat în acest sens.***

Este ***sigur că el a divulgat*** (în măsura în care le-a cunoscut), ***date referitoare la reţeaua KGB din România, la dimensiunile controlului Moscovei în ţara noastră şi în mod sigur date referitoare la susţinerea de către statul român a unor acţiuni teroriste pe plan mondial*** şi de sprijinire a aşa-ziselor războaie de *"eliberare"* pentru instaurarea unor regimuri comuniste în lume.

Acestea nu erau însă *"interese româneşti"* şi constituie de fapt, o pagină neagră şi ruşinoasă în istoria noastră de popor paşnic şi civilizat.

N.B.

1. ***Dacă regimul comunist a fost un regim criminal, atunci detractorii de astăzi*** ai generalului Pacepa, (ei înşişi foşti demnitari ai acelui regim), ***trebue incriminaţi pentru vina de a-i fi rămas loiali până la sfârşit,*** spre deosebire de acesta care l-a trădat cu trei decenii mai înainte.

Dacă însă, regimul comunist nu a fost unul criminal, atunci aceeaşi detractori (în prezent, în mare parte, posesori ai certificatelor de *"revoluţionari"*), ***trebue făcuţi responsabili pentru înlăturarea fără temei a acestuia,*** acţiune la care generalul Pacepa nu a participat.

2. ***Întrebarea dacă generalul Pacepa a făcut "poliţie politică", este stupidă.*** Securitatea nu a fost o instituţie comunistă *"conspirativă"* (pentru a fi nevoie să fie deconspirată), ci un organism instituţionalizat, ca instrument făţiş-declarat, (*"braţ înarmat..."*), pentru descoperirea şi (după posibilităţi), anihilarea opozanţilor interni sau de peste hotare.

Personalul acestui organism de poliţie politică, cu atribuţii interne şi externe, ***a făcut în exclusivitate*** (în contact nemijlocit cu opozanţii politici sau prin activităţi în structurile interne ale acestuia), ***poliţie politică.***

Dacă ofiţerii de Securitate nu au făcut poliţie politică, atunci instituţia în sine (Securitatea), nu a fost un organism politic şi prin consecinţă, regimul comunist însuşi nu a fost un regim politic. S'a oferit, astfel posibilitatea nelimitată pentru ofiţerii de Securitate, de a invoca caracterul nepolitic al activităţii lor. Astfel, ***în condiţiile în care nu-şi pot nega această calitate, ei pot pretinde*** (fără a se putea dovedi contrariu, probele fiind ferecate chiar de ei), ***că nu au făcut poliţie politică.*** Chiar a fost creat un organism care, neputând să aducă probe în acest sens, certifică prin consecinţă, că într'adevăr aceştia nu au făcut o astfel de poliţie, ca şi când ar exista realmente o alternativă la aceasta.

Şi în acest caz, ***diversiunea "deconspirare" şi "poliţie politică", s'a constituit într'un succes deplin.***

REVOLUŢIA ISLAMICĂ MUSULMANĂ

Imediat după defectarea generalului-locotenent Mihai Pacepa în vara anului 1978, Ceauşescu şi Arafat au pus la cale capturarea sau lichidarea lui, convenind ca acţiunea să se desfăşoare într'o conspirativitate deplină.

Generalul Pacepa cunoştea o serie de aranjamente murdare între liderul OEP şi dictatorul României; fapt ce-i puneau cu picioarele în jar.

În paralel cu aranjamentele stabilite cu Arafat, Ceauşescu apelase şi la dictatorul libian Muahmar Gaddafi în acelaşi scop: capturarea ori lichidarea generalului.

În acea perioadă, Ilici Ramirez Sanchez alias *"Carlos"*, terorist notoriu, educat în spiritul ideologiei marxiste, convertit la islamism, antrenat în taberele palestiniene, se afla încă sub comanda lui Arafat. Spun încă, deoarece era pe punctul de a se detaşa de rolul de executant ordinar al liderului palestinian. Avea acum destulă experienţă, se maturizase în numeroase acţiuni teroriste, avea o imagine mai cuprinzătoare şi dorea activităţi de fond, privind obiectivele sale de viitor. Avea acum un renume, un palmares în acţiuni teroriste, avea un preţ. Şi apoi, se pare că avea şi alte contacte cu elemente interesante de a repune pe picioare *Internaţionala a III-a* comunistă pe alte baze. Poate că se afla în contact cu aşi ai informaţiei, cu analişti bine documentaţi, care simţeau încă de atunci agonia comunismului şi căutau o cale de salvare a acestuia.

În anul 1981, Ceauşescu nu mai avea răbdare. Îi dorea capul lui Pacepa şi îi ordonă generalului Nicolae Pleşiţă să îl contacteze pe *"Carlos"*. Iată ce declară Pleşiţă, într'unul din interviurile sale date ziaristului Viorel Patrichi, cu privire la acest contact:

*"Îa vorbiţi cu ăla, a zis Ceauşescu într'o zi. Cât ne mai duce cu vorba?... am acceptat să vorbesc cu el. Paşaportul îl avea dela Sirieni... Ce-mi spune <Carlos> după ce am băut un pahar de vin şi ne-am cunoscut mai bine: <Domnule general, întrucât aţi vorbit cu mine deschis, vă spun cinstit: n'am nici o posibilitate pe America pentru capturarea lui Pacepa. Apoi, lucru mai important, e că noi ne-am reprofilat. Arafat vrea să ne folosească pe noi ca pe nişte instrumente. Noi am constituit **Internaţionala a III-a** comunistă şi activităţile noastre se schimbă... Mă iertaţi, dar Duneavoastră ca şi Arafat sunteţi depăşiţi, acţionaţi după preceptele lui Lenin, dar ele erau depăşite de atunci. Noi am decis să punem mişcarea pe baze noi. Dacă centrul revoluţiei îl reprezenta Moscova, acum s'a mutat în Orient şi, revoluţia e de natură musulmană. Noi avem aici filială europeană, dar nu mai suntem instrumentele teroriste ale stalinismului. Militâm pentru revoluţia musulmană comunistă>".*

Ce înseamnă *"revoluţie musulmană comunistă"*?

Înseamnă lupta împotriva creştinismului. Curajosul şi eminentul om de stat Silvio Berlusconi, încă din primele ore de după atacurile teroriste asupra turnurilor W.T.C a rostit aceste adevăr. Ea înseamnă luptă împotriva Occidentului, împotriva libertăţii, împotriva valorilor umane, împotriva civilizaţiei.

Ar fi imprudent şi fără suport solid, pentru a face deocamdată o legătură indubitabilă între iniţiativele declarate de teroristul *"Carlos"* în urmă cu 13-14 ani şi acţiunile de astăzi ale organizaţiei Al Qaida, dirijate de teroristul Ben Laden. Însă ele, ca directivă şi scop, seamănă uimitor; chiar dacă Ben Laden îşi motivează acţiunile în spatele cauzei palestiniene, irakiene, a prezenţei americane în locurile sfinte etc., etc.

Pentru a-şi îndulci detenţia, poate că Ilici Ramirez Sanchez, alias *"Carlos"* a declarat sau va declara autorităţilor franceze mai multe decât ştim noi. După cum localizarea şi prinderea teroristlui Ben Laden de către forţele speciale americane într'un viitor apropiat, va scoate din umbră planurile şi combinaţiile acestor forţe ale răului.

Nu este exclus atunci, să apară şi filiera nord-americană pe care o susţin, iar alţii o contestă. Timpul va arăta însă, cine a avut dreptate.

Constantin NIŢĂ

Citiţi lunar "Cuvântul Românesc"!

FILE DIN EPOPEEA AVIAŢIEI ROMÂNE

Escadrila 113

La 7 Aprilie crt se împlinesc 87 de ani dela naşterea unuia dintre ultimii supravieţuitori ai Promoţiei de ofiţeri de aviaţie *"Eroica '41"*, comandorul av (r) Florian Buchiu. Pe acest brav aviator l-am întâlnit la *"Câmpul Românesc"* de lângă Hamilton, un pitoresc cuib de vulturi unde se regăsesc an de an într'un climat de simţire românească şi de reculegere spirituală compatrioţi de-ai noştri veniţi din toate colţurile lumii.

Plimbându-ne pe aleile umbroase ale parcului neam împărtăşit unul altuia dragostea faţă de Aviaţie, iar după despărţirea noastră a urmat o corespondenţă voluminoasă în care şi-a depănat amintiri din timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Am avut astfel prilejul de a intra în atmosfera specifică luptelor la care a participat direct şi a cunoaşte faptele de eroism ale unor aviatori care şi-au frânt aripile şi au plecat spre alte constelaţii în timpul confruntărilor pentru apărarea cerului patriei sau pentru eliberarea ţinutului strămoşesc de dincolo de Prut. Câţiva dintre aceşti eroi au fost menţionaţi într'un serial publicat în această prestigioasă publicaţie sau în volumul *"Ultima Întâlnire"*.

Florian Buchiu a absolvit Şcoala Civilă de Pilotaj în anul 1939, obţinând brevetul de pilot Gradul I şi II. Fiind încorporat pentru satisfacerea stagiului militar a fost trimis să dea examen la Şcoala de Ofiţeri de Aviaţie (r) primind la absolvire brevetul de pilot militar de război şi repartizat la Flotila 3 Informaţie Buzău unde a fost brevetat pilot pe avion IAR 38 de recunoaştere şi bombardament uşor.

În luna Septembrie 1940 a fost repartizat la Escadrila 113 - Legătură şi Comandament, la dispoziţia Regiunii a 3-a Aeriană instalată pe aeroportul Militar dela Pîpera. La data de 10 Mai 1941 a primit gradul de sublocotenent aviator (r) promoţia *"Regele Mihai"*, promoţie care, în urma spiritului de sacrificiu şi victoriilor obţinute în luptele aeriene avea să capete renumele de Promoţia *"Eroica '41"*. La data de 21 Iunie 1941, când armatele române au trecut Prutul, sublocotenentul Florian Buchiu a primit botezul focului, participând la misiunile aeriene până în ultima zi a războiului din Răsărit. La data de 1 Ianuarie 1943, în numele Majestăţii Sale regelui Mihai I şi din Ordinul Conducătorului Statului Roman, Mareşalul Ion Antonescu, i s'a conferit *"pentru devotamentul şi priceperea arătată în războiul contra Uniunii Sovietice în anul 1942"*, cum se menţionează în cele 2 brevete primite, Ordinul *"Coroana României"* cu Spade şi Panglică de *"Virtute Militară"* în gradul de Cavaler, iar la data de 20 August 1944 Ordinul *"Virtutea Aeronautică cu Spade Clasa Crucea de Aur"*, pentru *"fapte de arme şi servicii excepţionale aduse Aeronauticii în războiul din 1941-44"*. Comandorul av (r) Florian Buchiu posedă în total 3 Ordine şi 5 Medalii, plus una slovacă.

Acest brav aviator care a refuzat, după capitularea dela 23 August 1944, să participe alături de trupele sovietice la luptele de pe frontul din Vest, a primit destul de tardiv, în luna Decembrie 2000 legitimaţia de veteran de război în gradul de comandor av.(r), după 4 ani de dispute şi refuzuri datorate faptului că posedă dubla cetăţenie, română şi americană. Astăzi însă este membru de onoare al Uniunii Veteranilor de Război şi al AFDPR. Decoraţia slovacă cu frunze de laur ce înconjoară o cruce cu două braţe îi este deosebit de dragă şi o păstrează la loc de cinste alături de celelalte Ordine şi medalii pe care le-a primit din partea autorităţilor române. Ea reprezintă dovada recunoştinţei unui ofiţer slovac căruia i-a salvat viaţa în împrejurări deosebit de dramatice.

În luna Ianuarie a anului 1943, după rezistenţa eroică a trupelor noastre rămase fără muniţie, fără hrană şi fără îmbrăcăminte de iarnă, având un mare număr de ostaşi degeraţi, răniţi şi mii de cadavre, trupele române încercuite au fost nevoite să dea curs ultimatumului sovietic din 9 Ianuarie 1943 şi să înceteze luptele. În urma ruperii frontului din Caucaz şi a ofensivei sovietice, restul armatelor române şi germane se retrageau în ordine înspre peninsula Taman, încercându-se salvarea bolnavilor şi răniţilor care necesitau intervenţii chirurgicale în spitalele din spatele frontului, dar şi a armamentului şi mijloacelor de transport. Pentru o mai bună desfăşurare a misiunilor de zbor în condiţiile retragerii, Escadrila 113 fusese împărţită în 3 Secţii, Slt. Florian Buchiu preluând comanda Secţiei a 3-a. Într'una din dramaticele zile ale acelei retrageri s'a apropiat de el un ofiţer slovac, mobilizat în armata germană după ocuparea Ceho-Slovaciei, ofiţer cu care schimbase câteva păreri cu privire la soarta previzibilă a războiului. Era bandajat la mână şi la cap, plin de sânge şi noroi şi i-a mărturisit că în retragerea trupelor germane în faţa ofensivei ruseşti prietenul şi camaradul său pe care ofiţerul român îl cunoscuse, nu putuse fi evacuat şi rămăsese în zona luptelor. Era afectat mai mult de soarta acestuia decât de rănile pe care le avea el însuşi. - *"Eşti dispus să zbori cu mine să îl căutăm şi să-l aducem aici?"*, l-a întrebat Slt. Buchiu. Ofiţerul slovac a fost de acord şi au pornit amândoi într'o aventură deosebit de riscantă pentru salvarea camaradului său. Zburând la o altitudine de numai 40-50 de metri, au reuşit să survoleze linia frontului fără incidente şi să ajungă într'un loc pe care ofiţerul slovac îl însemnase pe hartă, unde, datorită unui adevărat miracol l-au zărit din avion şchiopătând, sprijininduse în pistolul mitralieră. Slt. Buchiu care era un pilot experimentat a executat un viraj strâns cu vântul în faţă, oprind avionul la circa 15 metri lângă ofiţerul slovac, care recunoscuse aparatul românesc după însemnele de pe fuselaj şi tricolorul de pe aripi. L-au urcat în avion unde i-au descoperit o rană adâncă mai jos de genunchi pe care o bandajase singur cu fâşii rupte din cămaşă. În momentul în care l-au urcat în avion au fost reperaţi însă de artileria rusă, în jurul lor explodând o mulţime de obuze de brand, însă Buchiu, care era un as al pilotajului a pus motorul în plin şi coborând flapsurile, a zvâcnit ca dintr'o catapultă peste terenul denivelat, menţinând turaţul la maximum, până ce au reuşit să ajungă nevătămaţi în spatele liniilor trupelor noastre.

Sublocotenent av. Florian Buchiu

Ofiţerul slovac salvat a fost imediat supus unei intervenţii chirurgicale, extrăgându-i-se schijele din piciorul rănit. În semn de recunoştinţă, acesta l-a îmbrăţişat pe bravul aviator român care nu pregetase să-şi rişte propria viaţă pentru a o salva pe a lui, oferindu-i decoraţia pe care o avea pe piept. Un colonel german pe care Slt. Buchiu îl adusese şi pe el din linia frontului înapoi la Melitopol l-a felicitat pentru fapta lui eroică, dar i-a atras atenţia că nu avea dreptul să-şi rişte viaţa şi să pună în pericol integritatea aparatului de zbor care nu era proprietatea lui personală. - *"Dacă ai fi fost ofiţer german ai fi fost aspru sancţionat, chiar dacă aventuroasa ta misiune a reuşit"*, i-a spus acesta. Astfel s'a putut verifica diferenţa enormă dintre concepţiile rigide ale ofiţerului prusac adept al disciplinei de fier şi morala creştină a ofiţerului român care a pus deasupra ordinelor şi regulamentelor viaţa unui semen aflat într'o situaţie limită.

După această întâmplare, întreaga Escadrilă 113 a fost reîntregită pe aeroportul din Melitopol unde tot personalul compus din piloţi, tehnicieni, mecanici, servanţi, ostaşi şi personal administrativ au primit noi distincţii ca răsplată pentru felul exemplar în care şi-au făcut datoria faţă de ţară. Atmosfera era însă tristă, deoarece toţi şi-au amintit în acele clipe de camarazii lor care lipseau la apelul festivităţii întrucât îşi frânseseră aripile în dramatica încleştare a luptelor aeriene la care participaseră. Dacă pe câţiva dintre camarazii lui, inclusiv pe rigidul colonel german i-a adus teferi din liniile inamice, Slt. Buchiu a primit misiunea de a recupera cadavrul eroului Cpt. postmortem Alexandru Stârcea şi al Adjutantului Tomag, componenţi ai Escadrilei 113, care căzuseră cu avionul în flăcări şi fuseseră îngropaţi provizoriu în Sudul Kubanului.

Magistrat în viaţa civilă, Alexandru Stârcea era căsătorit cu o scriitoare de mare talent ce se trăgea dintr'o ilustră familie cu ascedenţi care participaseră la făurirea României Mari şi la modernizarea ţării noastre ce se bucura în perioada interbelică de aprecieri unanime pe plan european. Datorită funcţiei de judecător, fusese mobilizat pe loc dar el şi-a folosit toate relaţiile pe care le avea pentru a participa la luptele din Răsărit, reuşind după multe intervenţii să obţină aprobarea de a însoţi Escadrila 113 peste Nistru.

După câteva incursiuni de informare în liniile inamice încununate de succes, la data de 3 Septembrie 1943 Lt. Alexandru Stârcea a primit misiunea de a efectua un zbor de recunoaştere pe un IAR 38 în Sudul Kubanului, unde s'a angajat într'o luptă aeriană cu câteva avioane sovietice, aparatul lui prăbuşindu-se în flăcări, atât el cât şi Adjutantul Tomag murind carbonizaţi. Împreună cu Slt. Ionică Voiculescu, Florian Buchiu a zburat la Slavinskaia cu misiunea de a depista locul unde cei doi aviatori fuseseră îngropaţi provizoriu, plecând apoi pentru aducerea celor două corpuri neînsufleţite spre a fi înhumate creştineşte cu onoruri militare. Însoţit de 6 ostaşi având cu ei sape, lopeţi, formol şi două sicrie, Slt. Buchiu a plecat cu un camion militar spre Sudul Kubanului, ajungând după o călătorie de două zile şi o noapte pe drumuri desfundate la colhozul *"Bret Truda"* unde au găsit 2 mormane de pământ însemnate cu cruci de lemn. La înapoiere, în oraşul Rostov l-au găsit pe tatăl aviatorului Alexandru Stârcea, Preşedinte al înaltei Curţi de Justiţie, care venise să ridice rămăşiţele pământeşti ale unicului său fiu pe care l-a identificat după o lucrare de aur pe partea dreaptă a danturii, întrucât ambii piloţi erau de nerecunoscut. Celor doi aviatori li s'au confecţionat apoi sicrie din tablă de inc fiind depuşi într'o biserică din Rostov unde au avut o gardă de onoare şi s'a desfăşurat apoi o impresionantă ceremonie religioasă.

După multe peripeţii în care avionul ce transporta sicriul cu corpul Lt. Stârcea a fost atacat de Ruşi, eroul a fost înhumat în interiorul schitului de lângă conacul familiei sale din Bucovina, fiind apoi deshumat de teama profanării mormântului de către trupele bolşevice care avansau către frontierele ţării noastre şi adus în Bucureşti, unde Cpt. av post-mortem Alexandru Stârcea şi-a găsit liniştea de veci în incinta Bisericii Visarion, ctitorită de mătuşa lui, Prinţesa Heraclide.

Una dintre cele mai terifiante amintiri ale comandorului Florian Buchiu din timpul războiului datează însă din ziua de 10 Iunie 1944, zi în care o puternică formaţiune de avioane de bombardament americane însoţite de numeroase aparate de vânătoare Mustang şi Lighting de mare viteză au încercat să surprindă la sol aviaţia de vânătoare română şi germană pentru a le scoate din luptă. Din fericire Grupul 6 de Vânătoare IAR 80, condus de Cpt. av. Dan Vizante, intuind acest lucru se ridicase în aer dând o ripostă cu urmări dezastruoase pentru aviaţia americană care a pierdut atunci 24 de aparate de vânătoare şi de bombardament doborîte de aparatele IAR şi 27 doborîte de escadrilele de Messerschmitturi pilotate de aviatori români şi germani. Această luptă în care Lt. Florian Buchiu a văzut chipul morţii a fost descrisă cu lux de amănunte în Revista franceză *"Pionniers"* în anul 1982 de comandorul Dan Vizante, cavaler al Ordinului Mihai Viteazul. În timp ce avioanele de vânătoare ale Grupului 6 atacau în aer puternica formaţie americană, cele ale Escadrilei 113 B au fost scoase din hangar pentru a decola şi a fi camuflate pe aerodromuri improvizate pe izlazuri înconjurate de păduri. Rulând spre punctul de decolare aparatele s'au grupat în formaţie de câte trei, capul de formaţie fiind Lt. Florian Buchiu în calitate de comandant al Escadrilei. Zburând la joasă altitudine au ajuns deasupra Bazei de Observaţii Aeriene dela Pantelimon, unde au zărit câteva avioane bimotor patrulând deasupra aerodromului Băneşti. - *"Lighting-uri"*, a strigat comandantul Escadrilei zărind în oglinda retrovizoare un avion inamic chiar în spatele său. Deşi a împins maneta de gaze până la refuz înscriindu-se în alunecare pe o aripă până la înălţimea copacilor din coroana cărora a zmuls un mănunchi, o rafală de mitralieră trasă din avionul de vânătoare american i-a ciuruit parbrizul şi capota motorului. A reuşit totuşi să aterizeze, accelerând viteza înspre liziera pădurii din apropiere, însă un alt *"Lighting"* american a coborît până la înălţimea copacilor pentru a-l prinde în colimator şi a-l mitralia. În câteva fracţiuni de secundă Lt. Buchiu a putut zări chipul pilotului american şi botul avionului de vânătoare pe care era pictat un cap fioros de rechin şi să audă pârâitul trasoarelor care îl căutau pe el muşcând pământul în faţa elicei avionului său. După ce a adăpostit avionul la marginea pădurii, a sărit din carlinga şi auzind gemetele secundului său l-a tras afară aşezându-l pe iarbă la umbra câtorva copaci. Din măneca hainei de piele a acestuia curgea sânge şi după ce i-a scos haina i-a oprit hemoragia cu ajutorul a două pansamente strâns legate. Din fericire pentru camaradul său, cele două gloanţe de mitralieră care îi străbătuseră muşchiul braţului nu-i atinseseră osul.

După plecarea avioanelor americane au ieşit din pădure ceilalţi piloţi şi ostaşi români fericiţi că îi văd în viaţă. *"D-le locotenent*, i-a mărturisit decanul de vârstă al lor îmbrăţişându-l, *când am văzut ploaia de trasoare învăluindu-vă în aer şi apoi la sol, nu am crezut că veţi scăpa"*. - *"Nici eu nu am crezut"*, i-a răspuns norocosul aviator care văzuse chipul morţii cu ochii.

Amintirile Comandorului av.(r) Florian Buchiu, împreună cu cele ale Comandorului Dan Vizante, ale Generalului Ion Dobran şi ale altor supravieţuitori din cel de-al Doilea Război Mondial, reprezintă o importantă sursă de informare şi documentare asupra faptelor de eroism săvârşite de aviatorii noştri în încleştările războiului de eliberare a Basarabiei şi Bucovinei, pe care istoricii aserviţi puterii comuniste le-au ignorat, falsificând grosolan istoria. Astăzi însă, avem datoria să restabilim adevărul, să facem cunoscut generaţiilor tinere sacrificiul suprem al aviatorilor care au plecat în zbor spre Împărăţia lui Dumnezeu, apărând văzduhul Patriei şi să aducem prinos de recunoştinţă supravieţuitorilor care ne-au dat prilejul să cunoaştem faptele de eroism ale Aviaţiei Române în marea conflagraţie mondială.

George GEORGESCU

REÎNOIŢI-VĂ ABONAMENTUL

CRONICI

Literare - Artistice - Culturale
din exil și din țară

"ÎN APĂRAREA LUI MIRCEA ELIADE"

Constantin ARONESCU

Cartea *"ÎN APĂRAREA LUI MIRCEA ELIADE"* a apărut în anul 2003 la Editura *"CRITERION PUBLISHING"* din statul Georgia S.U.A. Cu sprijinul iscusitului editor, poet și eseist Gabriel Stănescu - doctor în filosofie.

Câteva date biografice despre autorul acestei cărți dr. FRANCIS ION DWORSCHAK (nici o înrudire cu muzicianul altfel grafiat și pronunțat) sunt necesare pentru onestitatea sa ca Român dar și iubitor și admirator al marilor creatori iviți din mirificul nostru spațiu *MIORITIC* și deveniți celebrități mondiale; DIMITRIE CANTEMIR, George ENESCU, Constantin BRÂNCUȘI, Mircea ELIADE.

Francis Ion Dworschak s'a născut în 1922 la Râmnicu Vâlcea unde a făcut liceul și a avut coleg pe cunoscutul Virgil Ierunca. Studiile medicale le-a urmat la Universitatea din Cluj și terminate la Viena în 1948. În 1950 emigrează în Canada. Nu a uitat România și devine - ca mulți alții - medic și literat. Francis Ion Dworschak se remarcă prin articolele sale exegete și de probitate intelectuală publicate în Canada și S.U.A., susținându-l pe Mircea Eliade în campania atât de vehementă condusă de anumite cercuri de pe glob, împotriva marelui savant și filosof român, acuzat de ***naționalism, hitlerism, șovinism, legionarism*** etc.

Lui Francis Ion Dworschak (care face parte din tabăra contra defăimării lui Mircea Eliade), cea mai frumoasă caracterizare i-o face ilustrul exeget al savantului născut în România, Mac L. Ricketts: *"Ceea ce mă impresionează la doctorul Francis Ion Dworschak, este profunzimea erudiției și familiaritatea sa cu polemicile recente **antieliadeene**"*.

Pe lângă invinuirile... de *"**naționalism**"*, *"**hitlerism**"*, *"**șovinism**"*, *"**legionarism**"*, *"**fascism**"* detractorii - străini sau indigeni - îl acuză pe istoricul și savantul religiilor și miturilor încă și de *"**rasism**"* și *"**antisemitism**"*.

În continuarea recenziei noastre trebue să spunem câteva cuvinte despre exegetul Mac L. Ricketts, cel mai avizat al operei lui Eliade. **Mac L. Ricketts**, American, profesor la Departamentul de Filosofie a Religiilor din Louisburg (N. Carolina). A studiat cu M. Eliade la Universitatea din Chicago. A tradus (cunoscând limba română) mai multe opere ale lui Eliade, în limba engleză precum și *"Jurnalul lui Eliade"* (vol I și IV), *"Autobiografia"* (vol I și II), *"Noaptea de Sânziene"* și altele. Ricketts este și autorul celebrei lucrări *"Mircea Eliade"*. Pentru acest studiu, cu o bursă *"Fullbright"*, Ricketts s'a deplasat la București - în 1981 - și timp de trei luni a studiat la arhivele Bibliotecii Academiei Române documentele cu privire la Mircea Eliade. Această lucrare este opera de bază a tuturor celor care vor să-l cunoască pe Mircea Eliade.

In opinia lui Francis Ion Dworschak, Ricketts este unul din cei mai buni cunoscători ai operei lui Eliade, împreună cu Mircea Handoca (din România). Ricketts cunoaște foarte bine istoria interbelică din România, ceea ce nu se poate spune despre toți cercetătorii care, au asimilat evenimentele - de atunci - în mod falsificat (după 23 August 1944 și chiar după Decembrie 1989).

Vorbind de opera lui Eliade trebue să pomenim și de alți cercetători străini de același rang: Bryan Rennie, Joaquim Garrigos, Alain Paruit sau autohtonii: Sorin Alexandrescu, Matei Călinescu, Mircea Iorgulescu. Printre aceștia trebue pomeniți: poetul Cezar Baltag - iscusit traducător al unor opere filosofice eliadeene - și onestul doctor - literat Ion Vianu (fiul ilustrului profesor Vianu) cunoscător al scrierilor lui Eliade și punerii la punct a detractorilor autohtoni. Departe de țară, Ion Vianu dovedește aceeași simțire românească, ca și dr. Francis Ion Dworschak autorul cărții de care ne ocupăm: *"În apărarea lui Mircea Eliade"*.

Mai trebue adăugat că studii despre controversatele capitole din viața lui Eliade au fost scrise cu onestitate (respectând adevărul istoric) și de Constantin Popescu-Cadem, Cornel Ungureanu și regretatul Ioan Petru Culianu. Iar printre autorii străini - în afară de cei arătați mai sus - se disting: Gustavo Benavidos, Paul J. Griffith, Natale Spinetto, Jules Ries și încă mulți alții, toți fiind profesori universitari, autori de cărți sau somități ai istoriei religiilor.

Campania murdară de calomnii și defăimare a marelui savant român Mircea Eliade, a început de mulți ani și s'a intețit imediat după moartea sa ivită în 1986, la Chicago. E o strategie conspirativă în care, critica științifică se combină cu politica... iar adevărul istoric nu contează, fiind denaturat.

În cartea pe care o recenzăm autorul se limitează doar la detractorii operei istoricului și filosofului român al religiilor.

Scopul cărții fiind acela de a aduce la cunoștința publicului ce fel de acuzații se impută celui care a fost Mircea Eliade.

Autorul ne descrie că acest spectacol sordid și-a atins apogeul cu ultimul roman al lui Saul Bellow intitulat *"Ravelstein"*, publicat în anul 2000, în S.U.A. Bellow este un mare scriitor american al secolului ce s'a stins - de origine Evreu -; a locuit în Chicago și a fost un bun prieten al lui Eliade. A primit Premiul Nobel în 1976 și chiar a participat la înmormântarea lui Eliade în 1986, fiind unul din cei patru vorbitori, alături de Ion Petru Culianu, Paul Ricouer și Wendy O'Flaerty. Cartea lui Saul Bellow este și o polemică absurdă și impardonabilă contra lui M. Eliade. Cel de-al doilea erou al cărții - cu numele de Grielescu - este identificat a fi Eliade. El este calificat ca *"**naționalist**"*, *"**violent față de Evrei**"*, *"**hitlerist**"*, *"**legionar**"*. Francis Ion Dworschak arată că Bellow - romancierul - a fost influențat, de toate acuzațiile trâmbițate în carte, de Norman Manea, Zicu Ornea - Evrei din România și Leon Volovici scriitor din Israel. Toate aceste *"**calificative**"*, la adresa lui Eliade, sunt la fel trecute la *"**evaluarea**"* operei științifice a lui Mircea Eliade, de unii ca: Daniel Debuisson, Russell McCutcheon, G.L. Ebersole (toți Evrei) și alții.

Câteva cuvinte despre Debuisson - comentator și analist al religiilor și miturilor - sunt necesare. Debuisson scrie o carte recent, intitulată ***"Mitologiile secolului XX"***. El analizează trei din marii istorici și interpreți ai religiilor: Mircea Eliade, Georges Dumézil și o altă mare capacitate, Levi-Strauss. Cartea, se poate spune, este scrisă pentru defăimarea lui Eliade. Debuisson devine suspect acordând o importanță excesivă biografiei și istoriei... autorilor. Ori Eliade poate avea - procedând subiectiv - mai multe versiuni... biografice. M. Eliade a avut prieteni români în tinerețea lui dar și evrei. Un prieten apropiat i-a fost inteligentul și talentatul dramaturg Mihail Sebastiann - Evreu de meserie... Sebastian - ca și Eliade - a avut de suferit în perioada anilor '30, în România. Parțial pentrucă amândoi au fost admiratori ai profesorului de filosofie Nae Ionescu, figură distinsă în epoca interbelică românească.

Trebue spus de Sebastian că a scris și un JURNAL intim pentru această epocă - dus la zi până în 1945 - când autorul moare - strivit de un camion în București pe Bulevardul Regina Maria (azi Bulevardul G. Coșbuc). De cauza morții nu poate fi străin actualul profet din... Dămăroaia (l-am numit pe Brucan - și el Evreu de meserie -) și chiar Sorin Toma - și el Evreu - pentrucă Mihail Sebastian părăsise redacția unui ziar comunist - oficios al PARTIDULUI COMUNIST - fiind obligat să scrie pe o linie nouă... a ocupantului dela Răsărit. Ce putere avea atunci - în 1945 - Brucan, ne putem da seama mai ales după 45 de ani - în 1989 - când cu Iliescu l-a trimis în fața glonțului pe Ceaușescu! Scriind JURNALUL său intim, Sebastian lasă cu limbă de moarte ca acest *"jurnal"* să fie publicat la cincizeci de ani după moartea sa. În ***jurnal*** autorul scrie cum în anii de prigoană a Evreilor din România (1940-1944) el a fost ajutat de Românii intelectuali (în frunte cu omul de teatru (și regizorul) Sică Alexandrescu să-și prezinte - sub alt nume - piesele sale de succes cu săli arhipline, umplându-i buzunarele cu doldora de bani, când Evreii nu aveau voie să fie jucați ca autori dramatici. Pentru acest motiv îl calificăm pe M. Sebastian: Evreu de meserie. Pentrucă JURNALUL său de se publica la timpul scris în țară sau în străinătate - la Paris - (unde a și apărut după 40 de ani, în traducere franceză) s'ar fi aflat cât de generoși și ne-*"fasciști"* au fost Românii între 1940-1944! Nu se poate tăgădui că Sebastian n'a avut și zile grele în acest timp. Dar și Eliade a fost disperat în acești ani, fără bani și suspectat. Eliade a fost mai aproape de moarte decât autorul JURNALULUI, în 1939, când, a fost internat într'un sanatoriu, venind ***din lagărul dela Tg. Mureș, doar pentru faptul*** că a fost asistentul lui Nae Ionescu.

Intuind că JURNALUL său va avea efect... după *"50 de ani"*, a fost trimis de către autor - în jurul anului 1945 - fratelui său, la Paris, pentru păstrare... Ceea ce nu s'a întâmplat cu ***jurnalul*** și alte ***manuscrise*** ale lui Eliade, rămase în țară și dispărute... Iată ce înseamnă să fii *"Evreu de meserie"*.

Francis Ion Dworschak, autorul cărții ce o cenzurăm este un interpret generos al acuzatorilor lui Eliade, are stilul cel mai elegant al prozei și o scriere de nivel academic. El vede în **JURNALUL lui Sebastian *"o mare contribuție la literatura universală"***. Calificâ astfel *"jurnalul"* - credem - pentru a se vedea din scrierea unui Evreu cât de generoși și cooperanți erau Românii și guvernanții - Antonescu chiar - cu Evreii în perioada *"hitleristă"* 1940-1944. Dar după noi, acest *"jurnal"* nu e decât un pat presărat cu petale de trandafiri conținând multă cucută la adresa lui M. Eliade. Să fi intuit Sebastian că Eliade fiind în Occident - la timpul când își croșeta JURNALUL - acesta va ajunge o ***somitate***? Sebastian știindu-i inteligența deosebită, gradul înalt de cultură (filosofică, literară, științifică) și talentul deosebit pentru ușurința cu care asimila limbile străine.

Cum orice JURNAL are și caracterul de intimitate, Sebastian poate fi iertat de vulgaritățile relatate despre iubita lui - actrița Leny Caler - dar nu și obscenitățile la adresa tinerei, frumoasei și talentatei interprete din piesa lui *"Steaua fără nume"*: Sandina Stan (...1942!), având în vedere conjunctura... acelor zile și a generozității românești! JURNALUL este o *"operă de artă"* - cum vrea Dl. Francis Ion Dworschak - dar este și o scriere de răfuială...!

Întorcându-ne la analistul operei lui Eliade, Debuisson, trebue precizat - ne spune autorul cărții ce o recenzăm - că multe amănunte acuzatoare le preia, acest Debuisson, din JURNALUL lui Sebastian sau prin intermediul - mai ales - a lui Norman Manea (pe care îl citează) dar și prin Zicu Ornea și alți autohtoni fără ca Debuisson să cunoască decât dezinformat capitole din viața lui Eliade sau eronat epoca anilor '30.

Cum prin metodologia sa Debuisson vrea să dovedească veracitatea unui text, a unei interpretări, Dworschak se întreabă: cum ar putea să ne explice Debuisson pe baza teoriei lui rolul excesiv al biografiei, divina muzică ce emană dela Mozart în același timp când viața lui era un coșmar, mânca în bucătărie cu servitorii iar mama lui trăia în sărăcie în Franța, unde a și murit. Sau *"Oda Bucuriei"* în Simfonia a IX-a a lui Beethoven, concepută și realizată când Beethoven era surd și bolnav; o epavă?

Francis Ion Dworschak ne inspiră și nouă un alt exemplu, luat tot din domeniul artei: viața lui Shakespeare care și ea a fost la antipodul creației: se însoară la 18 ani cu o fată dela țară de 26 de ani. O părăsește plecând la Londra. În fața unui teatru devine *"ține cal"*. Mizerie, foame, noroaie, turnee în târgurile și orășelele medievale engleze pline de molimă dar a zămislit cele mai suave personagii din literatura lumii: Julietta, Ophelia, Desdemona și chiar Katarina din piesa *"Femeia îndărătnică"* îmblânzită în finalul acestei comedii, încât spectatorul din sthall încremenește văzând atâta înțelepciune și virtuți feminine într'un personagiu. De Shylock ce să mai vorbim...?! În biografia lui Shakespeare nimeni nu ne poate arăta o relație a acestuia cu vreun Evreu pentru a explica creația unui personagiu atât de copleșitor!

Continuare în pag. 14

BISERICA CREȘTINĂ

Martori ai Învierii

Pr. Gh. NAGHI

Multe minuni s'au întâmplat în istoria vieții creștine. Dar cea mai mare dintre toate a fost ***Învierea Domnului***. Din nefericire trăim o vreme în care atât de mulți din cei ce își zic creștini nu mai cred în ea și nici nu așteaptă nimic dela ea, *"nădăjduind"* în Hristos numai pentru fericirea vieții acesteia. Și comit o imensă eroare.

Cugetând la cele afirmate de Sf. Simeon Noul Teolog știm că nimeni n'a văzut Învierea lui Hristos, nimeni nu a fost martor al ei, Învierea ca fapt real, petrecută în intimitatea mormântului, nu a avut martori. Mulți l-au văzut pe Iisus cel înviat, dar nimeni nu l-a văzut înviind. Știm doar că trupul, transfigurându-și materia și părăsindu-și, ca un abur, giulgiurile a ieșit din mormânt prin pereții acestuia, așa cum va intra, în aceeași seară, prin pereții camerei unde se aflau apostolii. În intimitatea mormântului a avut loc o explozie de lumină, a dumnezeirii care se pogorise de pe cruce, a intrat în groapă și se pogora biruitoare la iad. Aceasta e lumina învierii numită îndeobște în limbajul liturgic, ***lumina cea neapropiată***, prin care înțelegem lumina greu accesibilă, a lui Dumnezeu, aceea de care văzul omenesc (înduhovnicit chiar) nu se poate apropia cu ușurință. Dacă ochiul fizic nu se poate uita în soarele care îl orbește, cu atât mai mult nu se poate apropia de strălucirea Creatorului.

Iisus Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu se numește pe sine ***"Lumina lumii"***, de mai multe ori, deși prin întrupare, El a luat chipul omului smerit, renunțând la lăuntrica strălucire a slavei Sale, cu o singură excepție: schimbarea la față pe muntele Taborului, unde cei trei ucenici, singurii martori ai momentului, au căzut la pământ în momentul când ***"lumina neapropiată"*** s'a pogorît peste ei. Asta s'a întâmplat înainte de înviere.

Distingem trei perioade istorice raportate la momentul Învierii Domnului și la mărturia martorilor: I. Zilele când a avut loc Învierea; II. răstimpul de după Înălțare și III. timpul de astăzi. Toate aceste trei perioade istorice divinitatea le-a umplut cu martori destui ca să nu avem nici o îndoială, Dumnezeu știind foarte bine cu cine are de-a face.

I. Să ne întoarcem în zilele când a avut loc Învierea. Așa cum știm, mulți au fost în zilele acelea la Ierusalim care au văzut cele petrecute și nu au crezut; alții le-au văzut, au crezut și au mărturisit; iar alții nu le-au văzut, dar au crezut că mărturisirea aceea este adevărată. Noi ne numărăm prin aceștia din urmă și Mântuitorul ne spune că nu avem nici un motiv să regretăm că nu am văzut și cu nimic nu ar trebui să fim mai puțin fericiți decât Sf. Apostol Toma.

După înviere, deși cu trupul transfigurat, îndumnezeit își folosește omenitatea din rațiuni ușor sesizabile fiindcă nu l-ar fi putut vedea nimeni în toată strălucirea dumnezeirii Sale. Primele mărturii - indirecte - despre înviere Sa, le avem dela străjerii care l-au văzut pe Îngerul Domnului, pogorînd din cer, iar *"de frica lui s'au cutremurat... și s'au făcut ca morți"*, apoi, vine mărturia: *"Unii din străjeri, venind în cetate, au spus arhiereilor toate cele ce s'au făcut"*. Și arhiereii - devin martori prețioși prin dușmănia lor față de Iisus - după ce le-au dat bani *"din destul ostașilor"*, i-au învățat să spună că *"ucenicii Lui, venind noaptea, l-au furat, pe când noi dormeam"*. Trei lucruri imposibile: fiindcă ucenicii Lui erau ascunși de frica Iudeilor, prin urmare nu ar fi putut întreprinde o atare acțiune de mare curaj; dacă ostașii dormeau, cum i-au văzut pe apostoli că au furat trupul lui Iisus; mormântul era pecetluit. Toate aceste zvonuri au fost existente între Evrei până prin anul 44.

Arătările Mântuitorului de după Înviere înlătură orice îndoială. Prin urmare, când se lumina de ziuă, deci înainte de răsăritul soarelui, în ziua întâi a săptămânii a venit la mormânt Maria Magdalena împreună cu cealaltă Marie (mama fraților Iacob și Iosif) și Îngerul care a dat la o parte piatra mormântului și i-a speriat pe străjeri, sta deasupra și le-a spus că nu este acolo, să meargă să le spună apostolilor vestea. Ele au alergat în cetate și le-au spus, iar Apostolii Petru și Ioan au alergat la mormânt unde au văzut giulgiurile învelite.

1. Apoi are loc recunoașterea lui Iisus cel Înviat de către Maria Magdalena care s'a întors în cetate și le-a povestit apostolilor cele întâmplate. 2. Femeile mironosițe - Maria lui Cleopa, Salomeea și pe cealaltă Marie - venite la mormânt sunt anunțate de Înger că Iisus a Înviat și întorcându-se spre a duce veste apostolilor sunt întâmpinate de Iisus, care le spune: *"Bucurați-vă"*, lăsându-le să-L atingă, pe când pe Maria Magdalena, nu. 3. Domnul s'a arătat lui Petru, confirmare venită dela Sf. Apostol Pavel. 4. Iisus petrece călător în după masa zilei Învierii, *pe drumul spre Emaus*, cu Luca, evanghelistul și Cleopa un timp mai îndelungat decât în prezențele Sale anterioare tăcuindu-le Scripturile privitoare la Înviere, fiind recunoscut abia la sfârșit, la frângerea pâinii. 5. In seara zilei Învierii are loc prima întâlnire cu apostolii, închiși în casă de frică cărora le arată mâinile și coasta Sa, după care mănâncă cu ei pește și fagure de miere. Nu era prezent Apostolul Toma. 6. După opt zile, Iisus se arată din nou apostolilor și *se întâlnește cu Toma* ca să-i pipăie rănile. 7. Are loc a treia întâlnire cu apostolii la Marea Tiberiadei și *mănâncă cu ucenicii* pe țărm. 8. Sf. Apostol Pavel ne relatează despre arătarea lui Iisus *"deodată la peste cinci sute de frați, dintre care cei mai mulți trăiesc până astăzi"*, deci anul 57. 9. Tot Sf. Apostol Pavel menționează arătarea lui Iisus lui Iacov. 10. S'a arătat apostolilor în Galileea trimițându-i la propovăduire. 11. Li se arată apostolilor pe muntele Eleon dându-le puteri deosebite pentru misiunea de propovăduire. Doar aceste arătări au fost consemnate în Sf. Scriptură, deși este posibil să fi fost mai multe.

Toate acestea transformă pe simplii Săi ucenici și participanți la evenimente în mărturisitori veritabili, martori deveniți arc peste timpul istoriei. Și toate acestea în zilele prezenței Sale între ei, mărturii pentru care vor plăti cu viața mai târziu din moment ce: *"ceea ce am văzut cu ochii noștri, ceea ce am privit și mâinile noastre au pipăit, pe Cuvântul Vieții ce am văzut și am auzit, vă vestim și vouă ca și voi să aveți împărtășire cu noi, iar împărtășirea noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Iisus Hristos"*.

II. Dar această ***"lumină neapropiată"*** a dumnezeirii Sale s'a manifestat și după Înălțarea Sa la cer, când noi martori ai Învierii Sale o confirmă. Ne referim la convertirea lui Saul devenit Sf. Apostol Pavel, de pe drumul Damascului, care stă mărturie de veacuri.

III. Există martori ai Învierii Sale până în zilele noastre prin forma cea mai evidentă, vizibilă - în fața căreia și necredincioșii amuțesc și se umplu de fiorul tăcerii sfinte - ***Sfânta Lumină*** dela Ierusalim, minune ce se petrece sub ochii noștri an de an. Pelerinii care vin de Sf. Paști la Ierusalim obișnuiesc să-și ocupe un loc în apropierea Sfântului Mormânt pentru a vedea Sâmbăta Mare, pe la ora 14:30, Sfânta Lumină coborînd în Catedrala Sf. Mormânt. Patriarhul Ierusalimului, în fața Sfântului Mormânt, dezbracă veșmintele rămânând doar cu stiharul, brâul și mânecuțele, este controlat de polițiști - în prezența reprezentanților oficiali ai Catolicilor, Coptilor și Armenilor - ca să nu aibă loc vreo sursă de foc, după care rupe pecețile dela ușa Sfântului Mormânt și intră însoțit de un Musulman în *Capela Îngerului*, prima încăpere unde acesta rămâne iar Patriarhul merge înăuntru, îngenunchează în fața lespedei de piatră - presărată cu vată - pe care a fost culcat Mântuitorul și se roagă, într'o liniște deplină. Imediat după terminarea rugăciunii se poate observa o scânteie luminoasă ca de fulger, rostogolindu-se prin cupola mare a bisericii, intră în mormântul Mântuitorului ca o rază subțire peste lespedea de piatră și aprinde vata. Patriarhul adună vata aprinsă și o pune în două cupe de aur, și revine în Capela Îngerului unde este Musulmanul. Aprinde 2 buchete mari de 33 de lumânări și iese cu ele în fața Sfântului Mormânt. Candelele de deasupra și unele sfeșnice se aprind singure. Patriarhul spune: *"Veniți de luați lumină"*. Și în scurt timp, totul este învăluit în Lumina Sf. Paști, creștinii prezenți având privilegiul, prin această minune, să aibă parte de participarea Mântuitorului.

Este consemnată prezența Sfintei Lumini de-a lungul istoriei drept mărturisire a Învierii. Să amintim câteva: episcopul Narcis (+211) al Ierusalimului aprinde candelele umplute cu apă prin Sfânta Lumină (consemnează Eusebiu de Cezareea (+340) în *Istoria bisericească)*; Sf. Chiril al Ierusalimului (+386) o amintește în instrucțiunile pentru Botez care aveau loc în Sâmbăta Mare; anul 384 - sunt cunoscute mărturiile călugăriței Egeria (Eucheria, Sylvia) din Galicia (Nordul Spaniei); *Lecționarul armenian* reflectă practica liturgică în Biserica Învierii din Ierusalim între anii 417-439, ce conține o formă primitivă a ritualului Luminii Sfinte; *Lecționarul georgian* din secolul al IX-lea; o amintește Sf. Ioan Damaschinul (675-749) în opera sa poetică; mărturia călugărului apusean Barnard în lucrarea sa *Itinerar* din anul 870; juristul arab Ahmed ibîn al-Kassa (+936); papa Urban al II-lea o amintește în 1095. O amintesc chiar și clasicii literaturii universale ca Mark Twain și Herman Melville.

Un amănunt izbitor, ca un mesaj peste timp, deci: Sfânta Lumină nu arde ca focul omenesc (călugării și-o trec prin barbă) și minunea are loc în fiecare an numai la Ortodocși. Urmează să ne cutremurăm cu fiorul sfânt al Luminii Sfinte și să exclamăm ca Sf. Apostol Toma: *"Domnul meu și Dumnezeul meu"*.

Nu putem trece cu vederea că Iisus cel Înviat, Cel care ne trimite Lumina Sfântă, ne și luminează drumul mântuirii noastre: ***Eu sunt învierea și viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri în veac***. Apostolii și, după aceea toți martirii, s'au proclamat *"martori ai Învierii"*, mărturisind-o. Astfel au stat în fața împăraților, în fața prea puternicilor lumii, în fața ucigașilor lor, în fața păgânilor, în fața filosofilor și a tuturor învățaților, și i-au biruit.

Credința în Înviere și în viața veșnică a făcut din pescari apostoli, din oameni fii ai lui Dumnezeu, din păcătoși sfinți și din oameni fricoși eroi și martiri. A nu credea în consecință în Învierea Sa după ce ***martorii*** aduși de însuși Iisus Hristos umplu răstimpul istoric dela ziua când a avut loc Învierea Sa până astăzi, nu poate fi decât o eroare fatală care pericliteză însăși mântuirea noastră, o mostră de iresponsabilitate inegalabilă cu consecințele cele mai nefaste. Nu-l crezi pe Hristos, nu-i crezi pe Apostoli, nu-i crezi pe ucenici, pe sfinți, nu crezi Sf. Scriptură, nu crezi minunile care se întâmplă, dar să nu crezi și când vezi cu ochii tăi fenomenul *"inexplicabil"* al Luminii sfinte, înseamnă că trebue să te revezi.

Timpul este imbatabil și inexorabil. L-am primit să-l folosim cu înțelepciune. Despre cum l-am folosit vom vedea fiecare dintre noi și vom avea mărturie doar în *"ziua din urmă"*, când vom fi *"față către față"* și vom avea parte de o răsplată dela Dumnezeu pentru cei care au văzut în Înviere ceva obișnuit, ceva banal și ceilalți, între care sperăm că vom fi și noi, când *"pururea cu Domnul vom fi"*, care am sperat în împărtășirea cu binefacerile Învierii lui Hristos. Iar aceste binefaceri se axează în prezența lui Hristos cel Înviat în viața noastră - izvor de lumină și bucurie pentru toți creștinii - vădită prin roadele Duhului Sfânt: *"dragostea, bucuria, pacea, îndelungă-răbdarea, bunătatea, credința, modestia, înfrânarea, curăția"*.

Juranalul galerilor: Două expoziţii eveniment

VIOREL MĂRGINEAN , 45 DE ANI DE ACTIVITATE ŞI O EXPOZIŢIE-EVENIMENT

45 de ani de activitate neîntreruptă de creaţie din 70 de viaţă nu e puţin. Maestrul Viorel Mărginean se poate lăuda cu această performanţă sintetizată într'o amplă expoziţie găzduită de primul muzeu al ţării.

Deschisă la finele anului trecut, expoziţia este unanim apreciată ca unul dintre cele mai importante evenimente artistice ale sezonului. Sunt reunite peste 150 de picturi, 200 de desene şi lucrări tridimensionale ce ilustrează reperele esenţiale ale celor 45 de ani de creaţie ai maestrului. Monografică, expoziţia organizată pe secţiuni tematice în nu mai puţin de cinci săli ale muzeului, relevă particularităţile gândirii şi imaginaţiei plastice ale acestui pictor de referinţă.

Obârşia ardelenească a artistului şi-a pus amprenta pe spaţiul cu totul aparte al peisajului inconfundabil de factură emblematică creat de Viorel Mărginean. De altfel, o pânză de 20 de metri, sugestivă, te întâmpină maiestuoasă la intrarea în expoziţie. În compoziţiile lui Viorel Mărginean, tradiţia şi inovaţia, gândirea şi visul sunt legate în sinteze subtile ce stârnesc privirea şi spiritul. Acest pictor desprinde din cel mai obişnuit peisaj, din cele mai cotidiene obiecte sau vietăţi stări sufleteşti de excepţie şi tot atâtea motive de meditaţie profundă.

Cele mai particulare trăiri sunt metamorfozate pe pânză cu un rafinament şi o distincţie rar întâlnite. Culorile, ce te trimit cu gândul la ţesăturile ţărăneşti, excelează prin sobrietate şi impact emoţional. Fie că e un fluture, o pasăre, o căpiţă de fân sau un ou – tot ce transpune maestrul alcătuieşte un univers de simboluri ce ascund taine ancestrale văzute de un ochi şi un spirit care decodifică ceea ce se află dincolo de aparenţe.

Pictor cu un palmares exemplar, Viorel Mărginean se poate lăuda cu un număr impresionant de expoziţii în ţară şi străinatate. În 1970 a obţinut o bursă acordată de Departamentul de Stat SUA, iar în 1982 primeşte o alta din partea statului italian. O serie de premii şi distincţii printre care premiul Academiei pentru arta monumentală în 1980 şi recent Ordinul Naţional *"Serviciul Credincios"* în grad de cavaler îi reconfirmă importanţa operei în contextul cultural naţional.

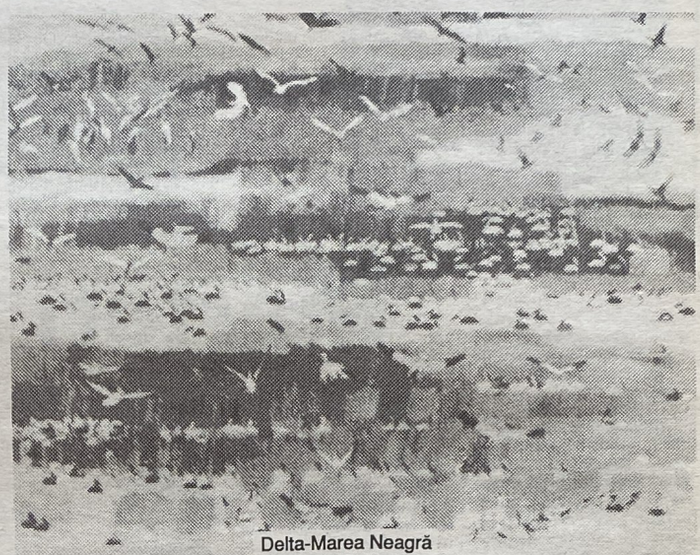

Delta-Marea Neagră

Ocupând funcţii în cadrul Uniunii Artiştilor Plastici, fost director al Muzeului Naţional de Artă şi apoi ministrul Culturii, Viorel Mărginean este o personalitate complexă şi această plurivalenţă a sa poate fi remarcată cu prisosinţă în ampla sa expoziţie aniversară – un spectacol de viziuni, de idei şi imaginaţie plastică şi nu în ultimul rând, de virtuozitate a meşteşugului.

"ÎN APĂRAREA LUI MIRCEA ELIADE"

Urmare din pag.12

Deci metodologia lui Debuisson de a interpreta o operă prin datele biografice ale unor creatori (în cazul nostru Eliade, Mozart, Beethoven, Shakespeare) face să doboare zidurile raţiunii. Iar, ca bază, fabulaţiile ideologizante ale unui Z. Ornea, Norman Manea, Alexandrei Lavastine sau Martei Petreu, sparge bulbul rahidian... *"Dicţionarul de literatură română"* îl califică pe Zicu Ornea ca un autor de cărţi mereu *"adăugite"* şi *"refăcute"*: *"I.D. Gherea - operă"*, *"I.D. Gherea - viaţă"*, *"I.D. Gherea şi juninea"*, aceeaşi însăilare făcută de mulţi autori - cu mult înainte de el - care formează o maculatură marxistă.

O altă figură ştearsă care apare în cartea D-lui dr. Ion Dworschak - luând parte la campania de denigrare a lui Eliade - este Veronica Porumbacu, dispărută (şi ca poetă...) în urmă cu 27 de ani.

Marta Petreu - o eseistă - declară că Eliade *"a dat o mână de ajutor legionarilor, când aceştia au venit la putere în 1940"*. Numai că Eliade nici nu era în România la timpul acela. Tot ea - care e şi profesor de filosofie - mai declară: ***"Regimul comunist din România nu e creaţia comuniştilor români"***. E la fel cum ai spune că pe Antonescu, pe Maniu şi chiar pe Pătrăşcanu i-au omorît Cehii sau Australienii... Marta Petreu rămâne o profesoară de marxism... Dacă este eseistă, filosoafă şi ***cercetătoare***, cum de n'a dat peste aceste ***convenţii*** secrete comuniste o *"creaţie"* a comuniştilor români?

"Convenţiile secrete de colaborare dintre comunişti şi regimul Antonescu din 1941", de Valdimir Alexe, apărut pe pagina 3 a numărului *"României libere"* din ziua de Miercuri, 3 Septembrie 2003. Conform acestui documentar, au fost două înţelegeri secrete, încheiate la 11 Ianuarie 1941 şi în Iulie 1941 între reprezentanţi ai regimului antonescian şi membri importanţi ai Partidului Comunist din România (PCdR).

Prin convenţia de colaborare din 11 Ianuarie 1941, semnată de comisarul Petrovici, din partea lui Antonescu şi de Constantin David, membru al Comitetului PCdR - Bucureşti, *"Partidul Comunist se angaja să participe la evenimentele din 20-23 Ianuarie 1941 prin acţiuni anarhice în cartierele evreieşti, alături de poliţişti, derbedei şi hoţi. Comuniştii şi-au respectat angajamentele, aducând astfel o importantă contribuţie la consolidarea regimului Antonescu cu această ocazie. Participarea comuniştilor la devastarea cartierelor evreieşti din 20-23 Ianuarie 1941 este însă şi astăzi un <tabu> pentru istoria PCR. Şi nu înţelegem de ce"*.

În sfârşit, se recunoaşte că nu legionarii au devastat, în Ianuarie 1941, cartierele bucureştene locuite de Evrei, ci poliţiştii, comuniştii, derbedeii şi borfaşii.

În urma atacării trenului *"Patria"* de către comunişti, se va încheia a doua convenţie secretă de colaborare, semnată în Iulie 1941, de Eugen Cristescu, directorul Serviciului Secret de Informaţii (SSI) şi Ştefan Foriş, secretarul Partidului Comunist din România (PCdR). *"Prin această convenţie, comuniştii se angajau de a se abţine dela acte de sabotaj în industria de armament şi în transportul feroviar pe perioada războiului. SSI-ul, la rândul său, se angaja să nu trimită pe front nici un comunist, care, astfel, ar fi ajuns să lupte contra lui Stalin şi a URSS. În al doilea rând, de a nu-i preda pe comunişti lui Adolf Eichmann pentru a-i duce în lagărele germane. Iar în al treilea rând, de a nu se opune infiltrării către Bucureşti din ţară. În 1944, când a dat dovada colaborării lui Foriş cu regimul Antonescu, Stalin a ordonat o <epurare> masivă a comuniştilor din România, în primul rând a lui Ştefan Foriş şi a colaboratorilor săi. Dar şi utilizarea pe mai departe a directorului SSI, Eugen Cristescu. Asta pentru a nu mai vorbi de colaborarea mai veche, din 1938, a comuniştilor cu Frontul Renaşterii Naţionale, organizaţie carlistă."*

Aceeaşi întrebare (postumă...) rămâne valabilă şi pentru cercetătorul istoric, Zicu Ornea, pentrucă el - ca Evreu - era mai la el acasă... să ne fi vorbit de aceste *"convenţii"*.

Cartea *"În apărarea lui Eliade"* aminteşte că în 1978 savantul român era la un pas de a i se acorda Premiul Nobel.

Ceea ce îl intrigă pe Francis Ion Dworschak este că nici în 1980 - la 10 Februarie - nu s'a acordat atenţie unei elogioase pledoarii a Universităţii ***"JEAN MOULIN"*** din Lyon (Franţa) adresate preşedintelui juriului Premiului Nobel pentru acordarea acestei distincţii lui M. Eliade. Elogiul cuprinde şi un citat din filosoful francez De CLEZIO: ***"Mitul eternei reîntoarceri' este unul dintre cele mai înalte momente ale gândirii occidentale***. (Lucrare filosofică-religioasă, scrisă de Mircea Eliade în limba franceză şi apărută la Paris în 1950.) Dar campania atacurilor se întreţeşte.

Eliade rămâne, însă, o forţă a naturii, prin opera sa, ce însumează 80 de volume. Mircea Eliade, poate fi considerat ca cea mai mare personalitate a asimilării culturii din secolul XX: filosofia, istoria, sociologia, estetica, arta, psihologia, epistemologia, religia, miturile. Opera sa are măreţia unei piramide egiptene.

Cartea *"În apărarea lui Eliade"* având ca subiect pe cel mai mare istoric al religiilor este o carte divină, providenţială.

P.S. M. Petreu insinuează că aliaţii accidentali ar fi *"aprobat"* comunismul sinistru în România. Pe această temă se afirmă (în cartea D-lui Francis Ion Dworschak) că în închisoare s'au stins Iuliu Maniu, Mihalache, Titel Petrescu şi alţii.

Precizăm că Maniu şi Mihalache au murit în închisoare ca nişte martiri. Dar Titel Petrescu, om de mare caracter politic, a fost eliberat în 1957 (după 10 ani de încarcerare). Titel Petrescu a murit în ***libertate***.

Constantin ARONESCU

SPIRU VERGULESCU, UN MARE PICTOR AL PREZENTULUI

Pictorul Spiru Vergulescu este o personalitate inconfundabilă a picturii româneşti contemporane. Anul acesta maestrul împlineşte 70 de ani, eveniment marcat în aceste zile de vernisajul unei sugestive expoziţii jubiliare găzduite de Galeria Artelor a Cercului Militar Naţional.

Colecţionarii şi iubitorii de artă din ţară dar şi din străinătate recunosc imediat compoziţiile care înfăţişează cu predilecţie peisaje, străzi, case, multe dintre ele dispărute, opera sa devenind astfel o istorie sentimentală de o valoare documentară unică.

In cei peste 40 de ani de activitate de creaţie, Spiru Vergulescu a ilustrat cu măiestrie faptul că în artă, ca şi în viaţa adevărată, bogăţia e cea interioară.

Pentru acest pictor construcţia plastică a fost şi a rămas un act temerar şi esenţial.

Compoziţia, desenul, culoarea, expresia – într'un cuvânt toate elementele de vocabular plastic sunt subordonate în pictura sa unei unice ecuaţii. Gândirea picturală este în creaţia sa din ce în ce mai puţin camuflată de anecdotă. Compoziţiile lui Spiru Vergulescu, care se consideră un veşnic ucenic, posedă toate elementele primordiale ce se propagă pe suprafaţa pânzei, dând naştere unui ritm în echilibru în jurul centrului de greutate. Acest pictor ne dezvăluie o lume minunată în care toate figurile şi obiectele sunt întotdeauna în raporturi armonioase, inundate de o atmosferă de cristal pur în care nimic nu le alterează puritatea. Cel mai adesea tablourile sale sunt fără personaje, reprezentând după cum artistul însuşi mărturiseşte cu predilecţie peisaje citadine, acestea constituind un inepuizabil pretext pentru încântătoare armonii picturale şi pentru nenumărate stări de iluminare. Casele, străzile sale ascund taine şi spun nenumărate poveşti.

Realitatea este pentru Spiru Vergulescu doar un pretext ca să ajungă la ceva care nu are nume în nici o limbă şi care ar putea fi bucuria lumii. Astfel cele 33 de creaţii prezentate acum publicului ca şi întreaga sa operă ilustrează plenitudinea şi forţa acestei bucurii de multe ori ignorate în tumultul cotidian.

Gabriela BIDU

In Memoriam

RAYMOND PĂUNESCU

Marţi 24 Februarie 2004, la New York, s'a stins din viaţă, în urma unei îndelungate suferinţe suportate cu demnitate şi curaj exemplar, Raymond V. Păunescu, la nici măcar 52 ani.

Am avut onoarea să-l cunosc şi să mă bucur de prietenia acestui om generos, cinstit şi curajos, alături de care am fost condamnat în 1977 la Canal, împreună cu Dan Niţă, Ioan Marinescu şi Nicolae Windisch, astăzi cu toţii plecaţi întru Domnul. Şi îmi închipui că dacă ar mai fi trăit ar fi fost cu toţii de acord cu mine atunci când afirm că, dintre toţi, Raymond Păunescu a fost cel mai determinat şi mai puternic în confruntarea cu Bestia securistă, având un comportament ireproşabil ce face cinste neamului românesc. Curajul său l-a costat scump: în urma unei intervenţii medicale suportate în condiţiile precare dela Canal şi datorită incompetenţei *"felcerului"* care s'a ocupat de el, Păunescu a decedat astăzi datorită bolii ce i s'a provocat atunci. Putem spune, cu durere, că Păunescu este o victimă în plus a Canalului, chiar dacă a decedat în altă parte şi după 26 de ani.

Prin grija părintelui Viorel Dumitrescu din New York, care nu a întârziat nici o clipă întru a fi alături de el, la spital, Raymond s'a dus la dreapta Tatălui spovedit şi împărtăşit. Dumnezeu să-i ierte păcatele cele de voie şi cele fără de voie, şi să-l primească în lumea dreptilor, iar pilda curajului său în faţa morţii să fie exemplu şi altor creştini.

Drum bun prietene, ţine-mi un loc acolo unde te duci, aşa cum am vorbit, căci cu siguranţă ne vom reîntâlni într'o zi. Şi odihneşte-te în sfârşit în pace, acolo unde nu este durere, nici întristare, nici suspin.

Prezentăm respectuoasele şi îndureratele noastre condoleanţe părinţilor şi D-nei Florentina Păunescu, devotata soţie care i-a stat alături zi şi noapte, până în ultima clipă.

Tatăl nostru Carele eşti în Ceruri...

R.NEGRESCU-SUŢU

În duh şi adevăr

BUCURAŢI-VĂ, HRISTOS A ÎNVIAT!

Sergiu GROSSU

În ultimul capitol al Sfintei Evanghelii după Matei, care vorbeşte de Învierea Domnului Iisus şi de arătările Mântuitorului, întâmpinând pe cele două Marii (Maria Magdalena şi Maria, mama lui Iacov şi-a lui Iosif, sosite *"când se lumina de ziua întâi a săptămânii, ca să vadă mormântul"*), citim că *"Iisus le-a întâmpinat, zicând: <Bucuraţi-vă!> Iar ele, apropiindu-se, au cuprins picioarele Lui şi I s'au închinat"* (**Matei, 28.1, 9**). Deci nota dominantă a sărbătorii Paştelui a fost, atât pentru primii creştini, cât şi pentru fraţii noştri de credinţă din ţară şi din Exil, ***bucuria***: bucuria biruinţei lui Hristos asupra morţii şi, ca atare, asupra păcatului. Dacă Iisus n'ar fi înviat din morţi, ne atrage atenţia Apostolul Pavel, credinţa noastră ar fi *"zadarnică"* şi noi am rămâne mai departe prăbuşiţi în păcatele noastre (**1 Corinteni, 15.14-17**). Adică am trăi *"după îndemnurile firii pământeşti"*. Iar această umblare zănatică, pe care Scriptura o numeşte *"vrăjmăşie împotriva lui Dumnezeu"*, duce inevitabil la moarte - ***la moartea sufletului***, bineînţeles: *"Ştiu faptele tale, că îţi merge numele că trăieşti, dar eşti mort"* (**Apocalipsa, 3.1**).

Evanghelia, însă, ne arată că există şi o moarte care duce la viaţă, la înviere: *"Căci voi aţi murit şi viaţa voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu"* (**Coloseni, 3.3**). Viaţa aceasta *"ascunsă"*, mistică, tulburătoare, se adevereşte a fi, conform revelaţiei divine, o *"viaţă nouă"*, o *"viaţă din belşug"*, care răsare din moarte. Este învierea lui Hristos suprapusă vieţii noastre anterioare, înghiţită de moarte.

Noi ne bucurăm, deoarece pentru noi ***Sfintele Paşti înseamnă trecerea noastră din moarte la viaţă***. În ciuda faptului că România a cunoscut, timp de peste patru decenii, presiunea vindicativă a Securităţii; în ciuda trădării *"marilor preoţi"* de pe Dealul Mitropoliei, care l-au preferat pe Baraba în locul lui Iisus; în ciuda întunericului materialist, pornit să stingă făclia credinţei în învierea mult aşteptată, creştinii români nu s'au lăsat prinşi în capcana idolatriei şi a perversiunii dialectice, ci s'au bucurat - aşa cum s'au bucurat şi femeile Mironosiţe de învierea Mântuitorului - strigând, fără teamă, îndoielnicilor, necredincioşilor, ateilor: ***"Hristos a înviat!"***

De ce ne bucurăm noi? Fiindcă învierea lui Hristos este cea mai mare biruinţă a credinţei. A credinţei în învierea morţilor. *"Că de credem că Iisus a murit şi a înviat, tot aşa credem că Dumnezeu, pe cei adormiţi în Iisus, îi va aduce împreună cu El"* (**1 Tesaloniceni, 4.14**). De unde concluzia unui ***"trebue"*** paulinic surprinzător de reconfortant: *"Trebue ca acest trup stricăcios să se îmbrace în nestricăciune şi acest trup muritor să se îmbrace în nemurire"* (**1 Corinteni, 15.53**). Prin urmare, învierea lui Hristos este chezăşia propriei noastre învieri spirituale. Deşi eram altădată *"înstrăinaţi şi vrăjmaşi cu mintea către lucrurile rele"*, Dumnezeu ne-a împăcat *"prin sângele crucii Sale"*, ca să ne pună înaintea Sa *"sfinţi, fără de prihană şi nevinovaţi"* (**Coloseni, 1.20-22**).

Înviaţi din moartea păcatului şi-a fărădelegilor, L-am auzit pe Iisus, biruitorul morţii, zicându-ne: ***"Bucuraţi-vă!"*** Am drumuit cu El, pe planul lăuntric al credinţei, spre Emausul nădejdilor noastre înaripate. L-am văzut, cum mărturiseşte Sfântul Ioan, *"cu ochii noştri"* şi-am pipăit *"cu mâinile noastre"* rănile Lui, aidoma lui Toma şi mai presus de toate, am verificat veridicitatea promisiunii făcută de Domnul cu ocazia morţii lui Lazăr: *"Eu sunt învierea şi viaţa; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi. Şi oricine trăieşte şi crede în Mine nu va muri în veac"* (**Ioan, 11.25-26**).

Da, noi ne bucurăm de praznicul Învierii şi suntem pe deplin încredinţaţi că orice suflet care se ştie mort din cauza greşelilor şi păcatelor sale, care mai poartă în el coşciuge şi viermi, poate trece din moarte în viaţă, crezând în Iisus şi aruncându-se în vâltoarea dragostei dumnezeieşti.

. . .

Am văzut că sfântul din Tars scoate în evidenţă un aspect cu totul inedit şi superior - ***moartea faţă de păcat***. Adresându-se Bisericii din Roma, el îi îndeamnă pe fraţii săi de credinţă să se considere *"morţi păcatului, dar vii pentru Dumnezeu, în Hristos Iisus"* (**Romani, 6.11**). Numai împreună cu Hristos noi putem muri faţă de păcat, iar moartea noastră va fi similară cu a Lui (a se citi versetele 4-6 ale capitolului de mai sus). Moartea faţă de păcat a fost numită de Sfinţii Părinţi - îndeosebi de Maxim Mărturisitorul - *"moarte mistică"*, la care se poate ajunge prin răstignirea omului vechi, a omului natural.

Cu alte cuvinte, eu, care trăiesc o viaţă păcătoasă, ca rob al păcatului, ascultând de chemarea lui Dumnezeu, mă lepăd de fiinţa mea înrăită şi ***accept moartea***: eu mor faţă de păcat prin răstignire, ca să ajung la viaţă (la o viaţă spirituală), în care *"nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăieşte în mine"*. Pe baza acestei revelaţii zguduitoare, eu ştiu că *"viaţa mea de acum, în trup, o trăiesc în credinţa în Fiul lui Dumnezeu, Care m'a iubit şi S'a dat pe Sine însuşi pentru mine"* (**Galateni, 2.20**).

Ce salt calitativ, ce treaptă uriaşă! Mai întâi, am trăit fără Hristos, o viaţă idolatră, potrivnică lui Dumnezeu. Apoi, prin credinţă, prin întoarcerea noastră la obârşiile divine, am ajuns ca Hristos să locuiască în inimile noastre, să se împreuneze cu eul nostru, să se identifice cu idealurile noastre. Însă pentru atingerea acestei cutremurătoare trepte mistice, se cuvine să suferim răstignirea şi moartea împreună cu Domnul Iisus: ***"M'am răstignit împreună cu Hristos şi nu eu mai trăiesc, ci Hristos trăieşte în mine"***. Eu mă micşorez şi El creşte. Eu am murit şi în locul meu trăieşte Iisus.

Un creştin care s'a ridicat pe acest pisc de trăire în duh, îşi va jertfi cu drag viaţa pentru Hristos, deoarece este avertizat de Domnul că ***"oricine îşi va pierde viaţă" din pricina Lui, "şi din pricina Evangheliei, o va mântui"***. În acelaşi sens le scrie Ap. Pavel Filipenilor: *"Cele ce îmi erau câştig, acestea le-am socotit pentru Hristos pagubă. Ba mai mult: eu pe toate le socotesc că sunt pagubă, faţă de înălţimea cunoaşterii lui Hristos Iisus, Domnul meu, pentru Care m'am lipsit de toate şi le privesc drept gunoaie, ca pe Hristos să dobândesc... Ca să-L cunosc pe El şi puterea învierii Lui şi să fiu primit părtaş la patimile Lui, făcându-mă asemenea cu El în moartea Lui, ca doar să pot ajunge la învierea cea din morţi"* (**Filipeni, 3.7-8, 10-1**).

Nichifor Crainic, stăruind asupra ***Învierii***, scria într'un articol aşa: *"Credinţa în Hristos e credinţa în învierea morţilor, în propria noastră înviere. Dacă în învierea Lui credem, dar nu credem în învierea noastră, suntem cei mai nefericiţi dintre oameni, zice Pavel... Gustul amar al nefericirii noastre îl dă această umbră fatală, pe care moartea o asvârle peste existenţa terestră. Dacă Iisus a înviat, iar noi nu vom învia, cu atât mai amară şi cu atât mai fatală ne-ar părea moartea. Orice iluzie de a o înfrânge ar fi de prisos..."*

Itinerarul pe care ni-l fixează Evanghelia şi care ar trebui să constituie ţelul fiecărui creştin din România este acesta: ***dela moarte la înviere***. Experienţa pe care Dumnezeu a găsit de cuviinţă s'o trăim, cu vârf şi îndesat, fie în ţară, fie dincoace de tăvălugul de foc ce ne-a pârjolit patria înrobită, poate deveni luminoasă şi rodnică în perspectiva regăsirii noastre sub Cruce, acolo unde se plămădesc năzuinţele binecuvântării şi de unde vor ţâşni curcubeiele învierii de mâine. Cu Iisus nu mai suntem singuri. Şi El ne cheamă să-L slujim cu toată hotărârea, arborându-L pe meterezele gândirii umane ca pe un steag de luptă, conştienţi că Iisus Hristos trebue să fie *"totul"* în cărturăria noastră, în arta noastră, în slujba noastră, în familia noastră. *"Totul"* în gândurile noastre, în planurile noastre de viitor, în eforturile noastre de auto-depăşire, în lupta noastră cu răul din lume...

V'AŢI PLĂTIT ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC"?

SPINI DIN COROANA VINERII MARI

Să nu îmi vorbiţi de singurătate voi,
filosofi mincinoşi

Când singur pe Cruce
setea
mă ardea în trup -
Unde se pierduseră
schilozii umblând,
unde
leproşii curaţi?
Ucenicii
se'nvăluiseră'n spaimă
cutremurându-se'n fugă -
doar Maica
plângând
la poalele Crucii
- atât de departe de mine -
şi Ucenicul iubit,
într'o lume
care numai e-a mea...

...şi nu sunt, încă,
La Tatăl
şi numai sunt printre oameni...
(...oh,
urletele lor,
împotrivă-mi...)

doar Eu şi durerea
doar Eu şi setea
doar Eu
sus pe Cruce
nu încă în cer,
nu încă'n mormânt...

...şi nu-i un cuvânt să aline...
Doar vocea tâlharului
cerând mântuire,
apoi
tace şi ea
înnecată'n durere...

Mi-e sete.
Durere.
Mi-e sete.
Oţet.

Disperarea de milenii
a omenirii întregi
sufletu-mi
îl prigoneşte,
îl scuipă,
îl biciuieşte,
aruncă
cu pietre în el
îl forţează
să-şi care povara
pe Golgota spirituală,
pregătind răstignirea...

"Dumnezeul meu,
Dumnezeul meu,
de ce m'ai părăsit?"

Tăcere. Tăcere. Tăcere.

((Ce om
care nu a murit încă
îşi poate imagina
ce a fost
dela un strigăt
la
altul?))

Tăcere. Tăcere. Tăcere.

"Tată,
în mâinile Tale
îmi dau sufletul!"

Florica BAŢU

DACĂ ÎN DUMNEZEU NU CREZI, ÎN NIMIC NU CREZI

Prof. Nicolae RĂGAN

Forfota oamenilor politici din România, în perspectiva alegerilor din anul acesta, are ceva luciferic dintr'un tablou dantesc al Purgatoriului. Se fac şi se desfac alianţe, la fel partide, partidulete în variante coloraturi. Alegătorii, cărora li se plânge pe umăr, sunt asaltaţi cu promisiuni, unele de-a dreptul şocante, ba chiar fantastice, cu răsturnări spectaculoase, ca şi cum cuvântul, caracterul, educaţia, ar fi monede de schimb; *"- Îmi cer iertare popor! M'am pocăit, nu mai sunt antisemit, nici împotriva Maghiarilor, ori a ţiganilor, fărtaţii noştri indoeuropeni. Ca om, credincios, am dreptul să mă purific şi să-mi folosesc experienţa mai plenar."* Aşa sună declaraţiile recente la T.V. şi în presă ale unui orgolios şef de partid cu rezonanţe din Caţavencu, admirabil pamfletar cu vocaţia imprecaţiilor rasate. Chiar Agamiţă Dandanache din *"O scrisoare pierdută"*, e un ageamiu pe lângă maestrul condeiului ucigaş.

A nu avea principii, fermitate în convingeri, a te renega cu un tupeu oripilant, insuflând cu aer maiestuos alegătorilor ideea tardivă că *"nimic nu se pierde, totul se transformă"*, reprezintă pentru venerabilul nostru politician un scut inexpugnabil. Imaginaţia debordantă a poetastrului, zburdă printre riscurile inaugurării unei statui de Evreu celebru, la Braşov, vrând să beneficieze politic abscons, după ce aşa cum a văzut toată România, l-a omagiat pe Gaddafi, acuzând Israelul de *"terorism de stat"*. Următoarea mutare probabil îşi va scrie o palinodie, retractându-şi toate aberaţiile.

În altă ordine de idei, constatăm stupefiaţi că nici fostul preşedinte, nici actualul, nu se sfiesc să-şi mai încerce norocul în arena politică mimând neprihănirea şi învârtind colive şi acatiste la biserici, doar, doar să nu piardă chilipirul de a perpetua, ca în vechea Romă, şansa unei senatorii pe viaţă.

Ei bine, să întoarcem lucrurile şi pe altă faţetă; sunt personaje din partidele tradiţionale care au fost vexate, marginalizate. Ele promit unele lucruri credibile şi constituie o alternativă care ar putea fi benefică. Degeaba însă! Alegătorii noştri, dela cetăţeanul turmentat încoace, au spirit gregar, îşi doresc să vină la putere *"ăştia ai noştri care au ceva de social, de socialist"*, chiar cu riscul de a fi fost cândva *"liberi cugetători"*. *"Sunt ai noştri, ai pământului, nu din ţara lui Lia Roberts fir'ar să fie"*...

Politicienii, cei mai mulţi aproape s'au călugărit, jură pe biblie cum au jurat şi pe statutul PCR şi se comportă ca motanul din fabulă, care tot îmbrăţişând drăgăstos şoriceii, îi înghiţea cucernic.

Ba chiar şi câte un miliardar puţin şcolit dar conducător de oaste sportivă şi-a încropit la repezeală partidul lui. Ce om generos! Face pomeni, împarte instantaneu bancnote la trecători ca un prinţ oriental, în apropierea ramazanului; mai mult-ctitoreşte ca Ştefan cel Mare, unele lăcaşe de cult, spre admiraţia Ortodoxului de rând. Cum se fac miliardele lui, asta nu se spune. Se compensează totul, inclusiv păcatul, în fapte - chipurile - plăcute lui Dumnezeu. Atunci când cumperi infernul, de ce n'ai încerca să cumperi şi Paradisul? Că bănet pentru indulgenţe, este berechet, doar n'o să se piardă vremea cu lăcaşuri pentru miile de nefericiţi care dorm în canalizări.

Scriind aceste rânduri cu indignarea intelectualului frustrat, nu pot să nu fac cunoştinţă cititorilor cu nestematele versuri din Rig Veda de unde s'a inspirat şi Eminescu când a scris *"Rugăciunea unui Dac"*:

"În această ţară toată lumea'nşeală / Cei străini prin vorba prea naţională, / Prin purtare bună, păcătoşii slugi, / Fetele prin lacrimi, preoţii prin rugi / Ţară cum e asta, blestemă şi fugi..."

Din toate aspectele înfăţişate se trage o concluzie logică: Ceea ce-i lipseşte azi temeinic Românului după lunga perioadă estetică, este ***credinţa***. *REÎNTOARCEREA PLENARĂ LA DUMNEZEU ŞI LA IISUS*. Credinţa în Dumnezeu, în Patrie, în Popor. *"DACĂ ÎN DUMNEZEU NU CREZI, ÎN NIMIC NU CREZI"*...

Iată de ce, a face politică înseamnă în adevăratul înţeles al cuvântului, să-i iubeşti pe oameni, pe semenii tăi din adâncul fiinţei şi să participi la prosperitatea lor până la sacrificiu.

Aşa ne învaţă şi Ioan din Biblie (4/8), în Noul Testament: *"CINE NU IUBEŞTE, N'A CUNOSCUT PE DUMNEZEU; PENTRUCĂ DUMNEZEU ESTE DRAGOSTE"*.

BASARABIA ROMÂNEASCĂ

AMBASADORUL AMERICAN LA OSCE PLEDEAZĂ PENTRU O FORŢĂ DE PACIFICARE MULTINAŢIONALĂ ÎN TRANSNISTRIA

Într'un interviu acordat *Europei Libere*, ambasadorul Statelor Unite la OSCE Stephan Minikes a respins afirmaţiile apărute într'un ziar din Denver, cum că ar fi acuzat Rusia că încearcă să readucă în sfera sa de influenţă Republica Moldova şi alte foste republici sovietice. Minikes a deplâns însă răspunsurile Rusiei la unele iniţiative occidentale. Ambasadorul american a spus textual: *"Unii Ruşi percep implicarea naţiunilor occidentale în fostele republici sovietice ca fiind contrare intereselor ruseşti şi de aceea ei cred că politica Rusiei trebue să constea în combaterea acestor interese. Noi, în Statele Unite credem că avem multe scopuri şi interese comune cu Federaţia Rusă şi că e în interesul tuturor să existe un grup de state stabile, independente şi prospere în Europa Centrală şi Asia de Est"*.

Întrebat dacă este de părere că Federaţia Rusă se implică în afacerile interne ale Republicii Moldova, ambasadorul Statelor Unite la OSCE, Stephan Minikes, a declarat: *"Mă voi referi doar la fapte. Acestea arată că prin memorandumul Kozak, Rusia a încercat să-şi menţină trupele în Transnistria. Or noi nu credem că e necesar ca Rusia să-şi perpetuieze prezenţa acolo. Ceea ce facem acum este un lucru asupra căruia am putea ajunge la un consens, şi anume trimiterea în Moldova a unei forţe de pacificare multilaterale, cu mandat pe termen scurt, în componenţa căreia să intre reprezentanţi ai diverselor ţări, inclusiv Federaţia Rusă. Dar cu condiţia ca această forţă de pacificare să fie multilaterală, diversă şi pe un termen scurt"*.

WILLIAM HILL ESTE ACUZAT DE AMESTEC ÎN AFACERILE INTERNE ALE REPUBLICII MOLDOVA

Consilierul prezidenţial moldovean pentru politică internă, Mark Tkaciuk, a calificat declaraţiile lui William Hill, prin care acesta sugera partidelor de opoziţie să formeze o coaliţie în vederea viitoarelor alegeri, drept amestec în afacerile interne ale Republicii Moldova, relatează *BASA-press*.

Într'un interviu acordat postului de radio *Europa Liberă*, William Hill, şeful Misiunii OSCE la Chişinău, a sugerat partidelor de opoziţie să formeze o alianţă durabilă pentru a obţine rezultate bune la viitoarele alegeri parlamentare.

"Şeful Misiunii OSCE poate oferi interviuri şi face aprecieri în legătură cu situaţia politică din Republica Moldova (...). Nimeni nu-i poate interzice lui Hill să sprijine un anumit partid politic, să facă aprecieri privind acţiunile autorităţilor sau ale opoziţiei. Cu toate acestea, este puţin probabil ca William Hill să aibă competenţa necesară pentru a dirija procesele politice interne şi pentru a transforma biroul Misiunii OSCE în echipă electorală pentru un anumit partid", a declarat consilierul politic al lui Voronin, într'un comunicat publicat de agenţia oficială *Moldpress*.

Conform lui Tkaciuk, declaraţiile lui William Hill, considerate drept recomandări în vederea coalizării partidelor de centru şi centru-dreapta, reprezintă o imixtiune în afacerile interne ale Republicii Moldova şi ar trebui să fie analizate de Ministerul de Externe.

"Paradoxal, aceste recomandări sunt destinate formaţiunilor politice care se opun federalizării Moldovei şi recomandărilor OSCE, colaborând cu autorităţile transnistrene pentru a submina procesul reglementării crizei. Dacă o astfel de platformă politică îi convine lui William Hill, atunci trebue să ne întrebăm dacă această abordare va permite îndeplinirea principalei sarcini a Misiunii OSCE în Republica Moldova", a adăugat Tkaciuk.

Consilierul prezidenţial a cerut revocarea din funcţie a lui William Hill, în cazul în care trimisul OSCE nu mai este interesat de reunificarea statului moldovenesc şi ca urmare a solicitărilor opoziţiei privind schimbarea din post a diplomatului, din considerente politice.

Misiunea OSCE din Republica Moldova şi şeful acesteia, William Hill, nu au făcut, pentru moment, comentarii privind declaraţiile consilierului prezidenţial.

SENTINŢA CEDO ÎN DOSARUL ILAŞCU CONTRA REPUBLICA MOLDOVA/RUSIA ÎN LUNA APRILIE

Curtea Europeană a Drepturilor Omului va pronunţa în luna Aprilie sentinţa în dosarul Ilaşcu împotriva Republicii Moldova şi Federaţiei Ruse - a anunţat preşedintele CEDO.

Potrivit agenţiei *Mediafax*, preşedintele CEDO a afirmat că sentinţa ce va fi dată nu va implica automat eliberarea din detenţie a celor 3 deţinuţi politici dela Tiraspol - Andrei Ivanţoc, Tudor Petrov Popa şi Alexandru Leshko, întrucât curtea nu poate adresa o cerere autorităţilor transnistrene, nerecunoscute pe plan internaţional. Procesul se judecă de 4 ani şi potrivit preşedintelui CEDO, procedura a fost atât de îndelungată pentrucă nu există nici un precedent similar în istoria curţii europene. Ilie Ilaşcu a acuzat Republica Moldova şi Federaţia Rusă de încălcarea drepturilor omului, afirmând că Moscova controlează de facto Transnistria.

TIRASPOLUL DOREŞTE DESFIINŢAREA ŞCOLILOR ROMÂNEŞTI DIN TRANSNISTRIA

Administraţia transnistreană intenţionează să desfiinţeze toate instituţiile româneşti din această regiune separatistă, încât dela 1 Septembrie nici una dintre cele opt şcoli subordonate Chişinăului să nu îşi mai reia activitatea, transmite agenţia *Ria Novosti*, citată de *BASA Press*.

CSJ: MITROPOLIA MOLDOVEI NU ESTE SUCCESOAREA MITROPOLIEI BASARABIEI

Curtea Supremă de Justiţie dela Chişinău a anulat hotărîrea Guvernului prin care, acum doi ani, Mitropolia Moldovei a fost declarată succesoare de drept a Mitropoliei Basarabiei. Reprezentanţii Mitropoliei Basarabiei au anunţat că în baza acestei decizii vor cere retrocedarea tuturor bunurilor pe care le-a deţinut mitropolia până la ocupaţia sovietică din anul 1940 – imobile, fabrici, terenuri agricole, arhiva mitropoliei, precum şi opere de valoare artistică şi istorică.

DEMISIA ECHIPEI DE ZIARIŞTI DELA PUBLICAŢIA MOLDOVEANĂ *ACCENTE*

Echipa de jurnalişti a ziarului independent *Accente* şi-a anunţat demisia, în semn de protest faţă de ceea ce au numit instituirea de către noua conducere a cenzurii în favoarea unor persoane aflate acum la putere la Chişinău.

Într'o declaraţie, ziariştele Aneta Grosu, Natalia Costaş, Ileana Rusu şi Aliona Avram îl acuză pe noul director al ziarului, Nicolae Roşca, că ar fi admis publicarea unor articole la comanda reprezentanţilor actualei guvernări. Unul dintre argumentele aduse de cele patru ziariste este că ziarul *Accente* a publicat recent un articol de omagiere a poetului Mihai Eminescu, articol, care, potrivit lor, conţine, *"date şi idei eronate, cu un profund caracter antinaţional, scrise de aceiaşi autori care, ulterior, în presa guvernamentală, publică <comentarii ample>, menite să deterioreze în continuare relaţiile Republicii Moldova cu România"*.

PEN CLUBUL DIN MOLDOVA: AGRAVAREA SITUAŢIEI DREPTURILOR OMULUI

PEN Clubul din Republica Moldova, filială a Asociaţiei Mondiale a Scriitorilor, a difuzat un memoriu, prin care constată agravarea situaţiei drepturilor omului şi libertăţilor cetăţeneşti în ultimii 3 ani. În memoriu se face referinţă la mai multe abuzuri comise de partidul comuniştilor din Republica Moldova, aflat la guvernare. O atenţie deosebită este acordată încălcărilor drepturilor la libera exprimare.

Pe de altă parte, preşedintele comisiei parlamentare pentru drepturile omului, Mihail Sidorov a declarat că în Republica Moldova drepturile omului sunt respectate şi că fiecare cetăţean este liber să apeleze la Justiţie în cazul în care a fost supus unui abuz.

COMITETUL DE MINIŞTRI AL CE CONDAMNĂ INTENŢIA TIRASPOLULUI DE A ÎNCHIDE ŞCOLILE DE LIMBA ROMÂNĂ

Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei este de părere că menţinerea autorităţilor separatiste dela Tiraspol de a închide cele 7 şcoli cu predare în limba română din regiunea transnistreană, subordonate Chişinăului, constituie o încălcare a dreptului copiilor şi a părinţilor acestora de a-şi alege limba de studiu. Ambasadorul Republicii Moldova la Strasbourg, Alexei Tulbure a declarat *Europei Libere* că o decizie în acest sens a fost adoptată la una din şedinţele Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei, în urma demersurilor autorităţilor dela Chişinău. Tulbure s'a arătat sigur de faptul că instituţiile Consiliului Europei vor interveni pentru a asigura dreptul de funcţionare a celor 7 şcoli din Transnistria.

PREMIERUL VASILE TARLEV: UNIUNEA EUROPEANĂ RESPINGE ORICE ACORD DE ASOCIERE CU REPUBLICA MOLDOVA

Uniunea Europeană şi-a exprimat tot sprijinul pentru intensificarea relaţiilor cu Republica Moldova, dar a exclus din nou orice acord de asociere cu aceasta. La reuniunea anuală dela Bruxelles pentru examinarea relaţiilor bilaterale, Uniunea Europeană a declarat că R. Moldova merită o atenţie specială, dar a cerut guvernului dela Chişinău eforturi mai mari pentru rezolvarea conflictului din Transnistria, a combaterii spălării de bani şi traficului de oameni, precum şi îmbunătăţirea situaţiei drepturilor omului.

TIGHINA: NOU INCIDENT PROVOCAT DE AUTORITĂŢILE SECESIONISTE

Angajaţii comisariatului de poliţie dela Tighina, care locuiesc în afara oraşului şi se deplasau la serviciu au fost reţinuţi la punctele de control transnistrene dela intrarea în oraş. Poliţiştii moldoveni au fost reţinuţi printr'un ordin al şefului Securităţii dela Tiraspol, Vladimir Antiufeev, care spune că vor putea avea acces în stânga Nistrului numai după ce vor urma o procedură specială de înregistrare. Până acum angajaţii comisariatului de poliţie nu aveau nevoie de un permis special ca să poată intra în oraş.

Incidentul a fost parţial aplanat după ce la faţa locului au sosit comisarul poliţiei din Tighina, Boris Bidneak şi un grup de observatori militari dela comandamentul unit al forţelor de menţinere a păcii.

INTERDICŢII DE CĂLĂTORIE ÎN UE IMPUSĂ LIDERILOR DELA TIRASPOL

Miniştrii de Externe din Uniunea Europeană au anunţat la Bruxelles prelungirea cu un an a interdicţiilor de călătorie aplicate anul trecut unui grup de 17 lideri separatişti dela Tiraspol, în frunte cu Igor Smirnov.

Decizia a fost motivată prin obstrucţionarea continuă de către transnistreni a eforturilor de soluţionare a diferendumului.

TELEVIZIUNEA NAŢIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA ARE UN NOU DIRECTOR

La Chişinău, Consiliul de Observatori, care supraveghează activitatea Companiei *"Teleradio-Moldova"*, a numit un nou director executiv al Televiziunii Naţionale. Victor Moraru este director al ziarului de limbă rusă *"Reclama"*. După numirea în funcţie, el a declarat că intenţionează să dea activităţii postului de televiziune *"Moldova 1"* mai mult dinamism şi imparţialitate.

MITROPOLIA BASARABIEI VA CERE GUVERNULUI DELA CHIŞINĂU RETROCEDAREA PROPRIETĂŢILOR CONFISCATE DE REGIMUL SOVIETIC ÎN 1940

Mitropolia Basarabiei subordonată Bisericii Ortodoxe Române a informat Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei că va cere guvernului dela Chişinău restituirea tuturor proprietăţilor confiscate în 1940 de regimul sovietic.

Membrul consiliului eparhial al Mitropoliei Basarabiei, Vlad Cubreacov, a declarat la *BBC* că e vorba de sute de milioane de Euro, deoarece Mitropolia a deţinut bănci, tipografii, fabrici, terenuri agricole, păduri, iazuri, orfelinate, Facultăţi de Teologie, precum şi Seminare Teologice.

Mitropolia Basarabiei a mai cerut Consiliului Europei să continue monitorizarea modului în care sunt executate deciziile Curţii Europene de către autorităţile moldoveneşti, întrucât, potrivit lui Vlad Cubreacov, *"există multiple practici de persecuţii sălbatice a enoriaşilor Mitropoliei Basarabiei din partea puterii de stat"*.

Reprezentantul Chişinăului la Consiliul Europei, Alexei Tulbure, a declarat că pretenţiile Mitropoliei Basarabiei nu sunt întemeiate, pentrucă în Republica Moldova nu există o lege privind retrocedarea proprietăţilor.

NOUL AMBASADOR AL REPUBLICII MOLDOVA, LA BUCUREŞTI

Guvernul dela Chişinău a aprobat numirea în funcţia de ambasador al Republicii Moldova la Bucureşti a fostului şi controversatului deputat comunist Victor Zlacevschi.

La Chişinău, fostul şi controversatul deputat comunist Victor Zlacevschi a fost aprobat în şedinţă de Guvern în calitate de Ambasador Extraordinar şi Plenipotenţiar al Republicii Moldova în România. Este aşteptat un decret prezidenţial prin care Victor Zlacevschi să fie numit în această funcţie, decret care va finaliza însă o procedură formală.

Noul ambasador a declarat deja la *BBC* că îşi propune să amelioreze raporturile dintre Republica Moldova şi România şi să anuleze conflictele existente între cele două ţări, *"conflicte artificiale"* provocate, potrivit lui Victor Zlacevschi *"de ambele părţi, în măsură egală"*.

Victor Zlacevschi are 59 de ani şi a fost până acum – după Aprilie 2001 - reprezentant permanent al legislativului dela Chişinău în Adunarea Interparlamentară a Comunităţii Statelor Independente. Este de profesie geograf. În perioada sovietică a făcut parte din nomenclatura sovietică şi a partidului comunist. În 1994 a devenit deputat în Parlamentul dela Chişinău pe listele blocului electoral Partidul Socialist şi Mişcarea *"Unitate-Edinstvo"*. În 1998 şi în 2001 a intrat în Legislativ pe listele Partidului Comuniştilor.

Funcţia de Ambasador al Republicii Moldova la Bucureşti a devenit vacantă pe 1 Octombrie 2003, odată cu rechemarea fostului şef al misiunii diplomatice moldoveneşti în România, Emil Ciobu, al cărui mandat expirase cu câteva luni înainte.

Propunerile Chişinăului de reglementare a conflictului transnistrean

Ministrul reintegrării din Republica Moldova, Vasili Şova a făcut cunoscut că guvernul dela Chişinău a transmis reprezentanţilor ţărilor-garant şi OSCE propuneri privind reglementarea problemei transnistrene, care pot fi luate ca bază în elaborarea proiectului noii constituţii a Republicii Moldova. Vasili Şova a precizat că la elaborarea documentului s'a ţinut cont de propunerile şi recomandările mediatorilor din partea OSCE, Rusiei şi Ucrainei precum şi de prevederile memorandumului privind principiile constituirii statului unificat propus de Federaţia Rusă.

El a adăugat că propunerile Chişinăului se bazează pe principiul federaţiei asimetrice, cu condiţia păstrării şi consolidării suveranităţii şi integrităţii teritoriale a ţării.

ECONOMICE

VW A REDUS VALOAREA DIVIDENDELOR DIN CAUZA REZULTATELOR NESATISFĂCĂTOARE

Grupul german Volkswagen a anunţat că va reduce valoarea dividendelor plătite acţionarilor, pentru prima dată în ultimii zece ani, după ce a încheiat anul 2003 cu un profit operaţional de peste 2,49 miliarde de euro, cu 47,7% mai mic faţă de 2002.

Potrivit *Reuters*, declinul profitului operaţional a ajuns la 62,6%, după ce compania a realizat cheltuieli pentru amortizarea investiţiilor ineficiente.

Compania precizează într'un comunicat că valoarea profitului net care revine acţionarilor VW s'a diminuat cu 57,6%, ajungând la aproape 1,1 miliarde de euro. Profitul pe acţiune a ajuns astfel la 2,84 euro (pentru titlurile ordinare), comparativ cu 6,72 euro cu un an în urmă, în timp ce în cazul acţiunilor preferenţiale s'a redus la 2,90 euro, dela 6,78 euro.

În pofida lansării unei noi versiuni a modelului său popular Volkswagen Golf, în August 2003, veniturile grupului au avansat cu numai 0,2%, la 87,15 miliarde de euro.

Compania a asistat la o scădere semnificativă a cererii pentru autovehiculele Phaeton şi Bentley, precum şi la o deteriorare a rezultatelor operaţiunilor din America de Sud.

Drept urmare, conducerea a luat decizia de a reduce cu 19% valoarea dividendelor vărsate în contul acţionarilor Volkswagen, dela 505 milioane euro la 409 milioane euro, proporţia fiind însă mai mică decât anticipau investitorii. Valoarea dividendelor aferente acţiunilor ordinare s'a diminuat la 1,05 euro (dela 1,30 euro în 2002), iar cea a dividendelor pentru acţiunile preferenţiale a fost stabilită la 1,11 euro.

Dela începutul anului, cotaţia Volkswagen a pierdut peste zece procente din valoare.

Volkswagen, asemenea tuturor concurenţilor săi europeni, este afectat de scăderea cererii de autovehicule şi de aprecierea susţinută a monedei unice europene, care anulează o parte din câştigurile obţinute peste hotare.

Dezechilibrul accentuat al comerţului exterior se păstrează şi în Ianuarie

Importurile realizate de România în prima lună a acestui an şi-au redus din suflu, valoarea acestora coborând cu aproape 25% faţă de vârful conjunctural atins în luna Decembrie 2003, însă exporturile şi-au continuat şi ele declinul, potrivit datelor Institutului Naţional de Statistică.

Valoarea mărfurilor importate s'a situat la 1,53 miliarde de euro, în scădere semnificativă raportat la nivelul consemnat cu o lună în urmă (1,91 miliarde de euro), dar în creştere cu 8,6% faţă de Ianuarie 2003.

De cealaltă parte, exporturile s'au diminuat cu 2% comparativ cu luna precedentă, cifrându-se la 1,21 miliarde de euro. Deşi scăderea nu este de amploare, ea este de natură să stârnească îngrijorare, în condiţiile în care reprezintă o continuare a unui trend negativ remarcat şi în ultima lună a anului trecut, când valoarea mărfurilor livrate pe pieţele externe a consemnat o scădere de 9,6% raportat la situaţia din Noembrie.

Ca efect al acestor evoluţii, deficitul comercial s'a cifrat la 319,8 milioane euro, după ce în luna similară a anului trecut se situa la 213,8 milioane euro.

LE FIGARO: UN BUGET MIC PENTRU MAREA EUROPĂ

Comisia Europeană a prezentat perspective timorate pentru 2007-2013 care îi supără pe *"Cei 15"* şi lasă perplexe ţările aderente - scrie cotidianul francez *Le Figaro*, în ediţia din 11 Februarie.

Romano Prodi riscă să nemulţumească pe toată lumea.

Propunerea de *"Perspective financiare"* pentru 2007-2013, pe care preşedintele Comisiei a prezentat-o în Parlamentul European, se situează, practic, pe linia bugetelor precedente şi poartă, aşadar, marca absenţei de ambiţie, într'un moment în care Uniunea se va lărgi, dela 15 la 25 de membri.

Comisia menţine de fapt plafonul maxim actual al cheltuielilor autorizate pentru Uniunea Europeană (1,24 la sută din Produsul Intern Brut-PNB).

Mai grav, ea propune chiar să se rămână sub acest plafon: 1,14 la sută pe întreaga perioadă menţionată, după nivelul de 1 la sută cheltuit efectiv între 2000 şi 2006, ceea ce va reprezenta un buget de 158 miliarde euro în 2013.

Într'o scrisoare adresată lui Romano Prodi, la 15 Decembrie, Germania, Franţa, Marea Britanie, Olanda, Austria şi Suedia au cerut astfel ca cheltuielile comunitare pentru perioada 2007-2013 să nu depăşească 1 la sută din PNB, adică nivelul lor actual.

Numai Italia s'a abţinut să semneze scrisoarea.

"Noii săraci". Cele zece state care vor adera la Uniunea Europeană, la 1 Mai, al căror PIB cumulat este inferior celui al Olandei, au nevoie vitală de banii europeni. Ele riscă să aibă un gust amar: plafonul maxim de 1,24 la sută din PNB nu a mai variat practic din Decembrie 1992, într'o perioadă în care Uniunea număra doar 12 state membre al căror nivel de dezvoltare era mult mai puţin disparat.

Chiar şi cu acest buget puţin ambiţios, aceste zece ţări vor primi mulţi bani: având în vedere nivelul lor de dezvoltare, ele vor absorbi mai mult de jumăte din ajutoarele regionale, care vor ajunge dela 39 miliarde euro, în 2006, la 51 miliarde, în 2013.

"Foştii săraci" Irlanda, Spania, Portugalia şi Grecia se află într'o situaţie intermediară: la un moment dat (de acum până în 2010 pentru Madrid, de exemplu), ele vor trebui să verse la buget mai mult decât primesc, bogăţia lor relativă fiind mult superioară celei a ţărilor din Est. Dar, până atunci, ele vor continua să primească suma maximă de bani comunitari. Tocmai de aceea Madridul refuză să renunţe la dreptul său de veto în negocierile financiare.

Comisia Europeană şi-a asumat riscul de a fi scoasă din joc. Un buget înseamnă o anumită viziune politică asupra construcţiei europene. Din acest punct de vedere, Romano Prodi şi comisarii săi, aflaţi cu toţii la sfârşit de mandat, nu au făcut opţiunile care se aşteptau din partea unui executiv ambiţios.

În primul rând, Comisia a redus la minimum solidaritatea între bogaţi şi săraci. Apoi, ea refuză în mod categoric să opteze pentru un buget federal capabil, de exemplu, să intervină pentru a contracara o încetinire economică ce afectează unul sau mai multe state. Bugetul anual al Uniunii Europene reprezintă de-abia 10 la sută din bugetul francez. Mulţi consideră că un buget care reprezintă 1,4 la sută din PIB-ul comunitar ar permite, de exemplu, dezvoltarea unei politici reale a unor mari lucrări europene. Singura consolare o reprezintă faptul că partea relativă a bugetului agricol (unica politică realmente federală, este adevărat, dar cu toate acestea puţin purtătoare de creştere economică) va scădea la nivelul de 30 la sută din buget, faţă de 60 la sută în 1988.

De asemenea, Comisia, foarte divizată, nu a reuşit să propună înfiinţarea unui *"impozit european"* care ar permite Uniunii Europene să se finanţeze fără a depinde de contribuţiile statelor (de exemplu, afectând o parte a impozitului asupra societăţilor).

Or, tocmai această absenţă de impozit european este cea care a permis ţărilor să dezvolte teza *"restituirii corecte"*: orice euro vărsat la buget trebue să aducă un euro ţării în chestiune.

O viziune contabilă care uită toate realizările construcţiei comunitare pentru economiile *"Celor 25"*...

APRECIEREA REALĂ A LEULUI VA CONTRIBUI LA RECUPERAREA DECALAJULUI FAŢĂ DE U.E.

Recuperarea de către România a decalajului economic în raport cu statele UE va avea loc mai repede dacă la o creştere solidă a PIB se adaugă şi aprecierea reală a leului, a declarat guvernatorul Băncii Naţionale a României (BNR), Mugur Isărescu.

"Dacă economia românească va creşte în fiecare an cu 5%, iar ritmul înregistrat în Uniunea Europeană va fi de 2%, avem nevoie de 50 de ani pentru a ajunge la acelaşi nivel al PIB pe cap de locuitor. În cazul în care va exista şi o apreciere reală a leului de 2%-3% anual, perioada se reduce la mai puţin de jumătate", a afirmat Isărescu.

Estimările pentru anul 2003 indică un PIB pe locuitor de 2.168 de euro în cazul României, în vreme ce Bulgaria are un nivel de 2.240 euro/locuitor, iar Cehia înregistrează un nivel de peste 7.100 de euro.

Isărescu a menţionat că aprecierea monedei naţionale (deprecierea leului faţă de principalele monede într'un ritm mai scăzut decât inflaţia) depinde în principal de volumul intrărilor de capital şi creşterea productivităţii muncii, factori care ţin de problemele structurale ale economiei şi mai puţin de politica monetară.

Potrivit lui Isărescu, aprecierea monedei naţionale este un proces de lungă durată, care a început în urmă cu cinci ani şi trebue să continue în următorii 15 ani.

"Nu e bine să forţezi totul într'un an. Consideraţiile pe termen scurt nu trebue să afecteze obiectivul stabilit pe termen lung", a spus Isărescu.

El consideră că majorarea ponderii euro la 75% în coşul valutar utilizat ca referinţă de către Banca Naţională a susţinut aprecierea reală a leului, situaţie favorabilă în perspectiva atingerii obiectivului de inflaţie din acest an, de 9%.

Guvernatorul BNR a mai arătat că România îndeplineşte două dintre cele cinci criterii economice stabilite la Maastricht pentru statele membre UE.

Astfel, deficitul fiscal, de 2,4% din PIB, este sub plafonul de 3%, iar datoria publică se ridică la circa 24% din PIB, faţă de plafonul de 60%.

În schimb, inflaţia este în continuare ridicată, media anuală din 2003 fiind de 15,3%, iar nivelul raportat Decembrie la Decembrie de 14,1%. În acest context, nu poate fi îndeplinit criteriul care impune o inflaţie cu cel mult 1,5 puncte peste media înregistrată în cele mai performante trei ţări din UE.

"La inflaţie nu stăm bine, dar ea scade din 1999. Am evitat atunci un consiliu monetar, o soluţie care diminuează foarte rapid inflaţia, pentrucă economia românească are probleme structurale adânci, bine înrădăcinate. Nu spun că alegerea dezinflaţiei graduale a fost cea mai bună decizie, dar am vrut să avem timp pentru ajustarea problemelor structurale", a arătat Isărescu.

Un alt criteriu pe care România nu îl îndeplineşte este cel privind ratele dobânzilor pe termen lung, al căror nivel trebue să se situeze cu cel mult 2% peste media din cele trei state din UE cu dobânzile cele mai reduse.

De asemenea, România nu respectă criteriul privind stabilitatea cursului de schimb, care poate varia într'un interval de cel mult 15% faţă de un nivel asumat.

"Criteriul privind cursul de schimb va putea fi atins în curând, pentrucă majorarea la 75% a ponderii euro în coşul valutar va diminua volatilitatea indusă de dolar. Când acest lucru se va consolida, deprecierea nominală va fi sub 15%", a mai spus Isărescu.

MICHAEL EISNER A PIERDUT FUNCŢIA DE PREŞEDINTE AL WALT DISNEY

Michael Eisner a fost înlăturat din funcţia de preşedinte al Walt Disney Co., dar şi-a păstrat poziţia de director executiv al grupului american, chiar şi după ce 43% dintre acţionari au votat împotriva lui, în cadrul unui protest fără precedent, transmite *Reuters*.

Reunit la Philadelphia după o adunare anuală furtunoasă, consiliul de administraţie al Disney l-a ales pe fostul senator american George Mitchell în funcţia de preşedinte şi a indicat că Eisner dispune de sprijinul său total pentru continuarea îndatoririlor de director executiv.

Totodată, consiliul de administraţie a respins din nou oferta ostilă de preluare a operatorului de cablu Comcast Corp., în valoare de 49 miliarde de dolari, considerând-o insuficientă, dar a precizat că va examina *"orice propunere rezonabilă"*.

Preşedintele Microsoft Corp., Bill Gates, a respins speculaţiile potrivit cărora producătorul de software ar dori să candideze la preluarea Disney.

Votul împotriva lui Eisner a trimis o undă de şoc în sectorul corporatist american, reprezentând cel mai puternic protest din istorie faţă de un director executiv aflat în funcţie şi semnalând că acţionarii care militează pentru înlăturarea lui Eisner dela conducere sunt departe de a fi satisfăcuţi de concesia companiei Disney.

PREŞEDINTELE SHELL A DEMISIONAT

Grupul petrolier anglo-olandez Royal Dutch/ Shell a anunţat că preşedintele Philip Watts şi directorul diviziei de petrol şi gaze, Walter van de Vijver, şi-au prezentat demisiile, pe fondul continuării crizei de încredere care afectează compania de două luni, transmite *Reuters*.

Watts, care va fi înlocuit în funcţie de directorul diviziei de produse chimice, Jeroen van der Veer, era intens criticat din luna Ianuarie, când cel de-al doilea grup petrolier mondial a indicat că şi-a revizuit în sens negativ, cu 20%, rezervele petroliere certificate.

Preţul acţiunilor grupului, care s'a prăbuşit în urma anunţului din 9 Ianuarie, a urcat cu 3% după publicarea comunicatului Shell.

"Cred că era supus unor presiuni atât de mari încât nu a avut de ales", a comentat analistul Bruce Evers, din cadrul societăţii Investec, demisia lui Watts, considerând-o cel mai onorabil gest cu putinţă în situaţia dată.

Câţiva investitori i-au cerut lui Watts, în ultimele două luni, să demisioneze, dar puţini se aşteptau ca acesta să se retragă înainte

COLUMBUS TRAVEL SERVICE LIMITED

CELE MAI SCĂZUTE PREŢURI DIN TORONTO SPRE BUCUREŞTI, TIMIŞOARA, BUDAPESTA ŞI ORICE DESTINAŢIE ÎN EUROPA DE VEST, CU POSIBILITATEA ÎNCHIRIERII DE AUTOTURISME

Bilete de avion din Bucureşti, Timişoara sau Budapesta pentru cei care doresc să vă viziteze

VĂ OFERIM VACANŢE DE NEUITAT, ÎN CARAIBE, CUBA, MEXIC, SAU ÎN ALTE LOCURI, LA PREFERINŢA DVS.

Contactaţi-ne la Tel: (416) 224 5800
1-866-853-9304
311 Shepard Avenue E. Toronto Ont.

CALEIDOSCOP

Două comentarii la filmul lui Mel Gibson

"Patimile lui Hristos"

AVVENIRE:

O abordare a celui mai discutat film al momentului

De-a lungul secolelor a fost întotdeauna vie în cadrul Bisericii intenția de a da expresie chipului lui Iisus Hristos, evenimentelor din viața sa, mai ales Patimilor. S'au declanșat chiar controverse teologice și de ele a fost nevoit să se ocupe chiar Conciliul dela Niceea care, în anul 787, afirma: *"Dacă cineva nu admite că istorisirile biblice sunt traduse în imagini, anatema asupra lui"*. Se venea astfel în întâmpinarea credinței poporului și mai ales se afirma realitatea încarnării Fiului lui Dumnezeu, respingând orice reducere a credinței la o simplă doctrină, la un mit în afara timpului, scrie cotidianul catolic italian *Avvenire* într'o analiză ocazionată de filmul cel mai discutat al momentului *"Patimile lui Hristos"*, în regia lui Mel Gibson.

Arta picturii și cea a sculpturii au venit în ajutorul acestei exigențe a credinței, care, și pe această cale își reafirmă propriul fundament istoric. În Occident, situația a fost diferită de Orient, unde icoana a asumat o valoare liturgică, devenind nu pur și simplu o imagine pentru credință, ci aproape o încarnare a ei.

Este irealist însă să gândești că există un mod absolut, unic, de a-l reprezenta pe Iisus și faptele vieții Sale. Fiecare pictor, chiar în tradiția *"Chipului Sfânt"*, spune ceva despre misterul persoanei Fiului lui Dumnezeu, dar nu îl epuizează. În Occident, bogăția acestui mister și întrepătrunderea sa cu întrebările omului, au generat o pluralitate de imagini în care nici una nu se poate considera definitivă. Cel mult pot avea ambiția de a contribui la o apropiere de profunzimea misterului.

Această regulă este valabilă și pentru arta cea mai recentă, cinematografică, care a oferit numeroase chipuri ale lui Hristos, nu întotdeauna, din păcate, la înălțimea subiectului, așa cum se întâmplă de altfel și în cazul altor arte. În varietatea lor pot fi considerate niște invitații de a-L supune atenției pe Iisus, a ridica întrebări despre persoana și viața Sa, a stimula spre o cercetare ulterioară. Dar știind încă din start, sau ajungând să se înțeleagă pe parcurs, că evenimentul-Iisus depășește orice posibilă reprezentare.

De fapt, aceasta este mărturia ce se poate deduce chiar din Evanghelii. Nu din incapacitate de a nara faptele și cu atât mai puțin din credință puțină ar fi fost suficientă pentru Biserică o singură Evanghelie din cele patru, pentru a povesti plenitudinea lui Hristos. Numai din compoziția lor simfonică și din plasarea lor în arcul întregii istorii a Mântuirii, rezultă certitudinea adevărului asupra lui Iisus Hristos și asupra istoriei Sale. Evangheliile sunt unicul acces la misterul lui Hristos în istoricitatea Sa radicală și în tot atât de radicala Sa transcendență.

Tot restul - din literatură, artă, știință - ajută, zguduie, cerne, avantajează căutarea, dar nu substituie povestea Evangheliilor și nici nu o integrează pe același plan, cu aceeași valoare.

Cei care trăiesc în regiuni de creștinism vechi se pot găsi în situația paradoxală de curiozitate stinsă asupra lui Iisus, ca și cum ar cunoaște deja totul, și își pot permite deci o judecată de suficiență sau indiferență. Pentru aceștia, experiența întâlnirii cu un martor sau cu o operă de artă poate avea efecte benefice absolut incredibile. Poate marca un itinerar de regândire și redescoperire. Totuși, nu o reconstrucție mai minuțioasă sau mai ambițios credibilă este cea care dă certitudine credinței. Trăind într'o cultură *"mass-mediabilă"* oamenii de astăzi au o sensibilitate mai pronunțată decât în alte epoci la limbajul imaginilor. Elocvența acestora *"vorbește"* uneori inimii unei persoane sau alteia, dar niciodată inimii tuturor.

Și totuși, nu există *"lacune"* în Evanghelii de remediat prin recurgere la reprezentări de devoțiune, narațiuni de artă, sau viziuni care aparțin experienței spirituale a unor persoane izolate. Totul poate fi de ajutor, dar totul trebue măsurat pas cu pas după Evangheliu, fără unilateralități îngenue sau ideologice.

Dimensiunea mântuitoare a lui Hristos, și în mod special a morții Sale, nu se bazează pe cuantificarea durerii suferite. Iisus nu trebue substituit numai pentrucă unui om, în decursul istoriei, i s'a indus o suferință mai intensă și mai abrutizantă fizic. Iisus salvează omenirea deoarece, suferind, a trăit acea durere cu siguranță imensă și moartea, infamantă și blestemată, în absoluta credință față de Dumnezeu, Tatăl Său, și în deplină deschidere de iubire față de oameni. Iubirea absolută a Fiului lui Dumnezeu.

PANORAMA:

Mel Gibson, cruciatul lui Dumnezeu

"Acest film va fi mărturia unui om al credinței care își trăiește credința. În timpul filmărilor numeroși actori și figuranți aveau rozariul în mână. Și chiar eu am asistat la mici minuni de convertire" a afirmat abatele Micel de Burges, 83 de ani, dela *"Istituto Cristo Re Sommo Sacerdote"* din Griciliano di Aversa, consultantul special care a urmărit producția acestui film, cel mai discutat al momentului. Filmul a pus în lumină adeziunea lui Mel Gibson la Biserica Romano-Catolică ultraconservatoare și tradiționalistă, care nu acceptă reformele Conciliului Vatican II, preferă liturghia în latină și urmează o interpretare restrictivă a Sfintelor Evangheli.

În fiecare seară, după filmări, energicul don De Burges, el însuși fost actor și autor de comedii înainte de a deveni preot, oficia slujba în latină, într'o cameră de hotel din Matera (Italia). A subliniat pentru *Panorama* atmosfera de tensiune mistică ce plutea. Potrivit abatelui, și distribuția actorilor reflectă un *"anumit ecumenism"*: Hristos - James Caviezel, un catolic fervent, Fecioara Maria - Maia Morgenstein, Romăncă de origine evreiasc, Sfântul Ion, Bulgar ortodox, Simon din Cirena, Elvețian protestant.

"Filmările făcute între Matera și Cinecitta", subliniază producătorul Steve McEveety, adevărat frate pentru Mel Gibson, *"au fost marcate de o atmosferă religioasă, charismatică și mistică"*.

Filmul reînvie ultimele trei zile din viața lui Iisus: dela ultima Cină cea de Taină din Joia Sfântă la Învierea din Duminica Paștilor. Spectatorul trăiește printr'o secvență de imagini accelerată fiecare detaliu al Calvarului lui Hristos. Nimic nu este omis din realismul Crucificării. *"Când a trebuit să joace scena morții pe Cruce, James Caviezel a solicitat prezența mea"*, povestește De Burges. Mi-a spus: *"Părinte, stați în fața mea și nu vă mișcați de aici. Am nevoie de D-voastră în aceste momente"*. Secvența biciuirii înainte de Crucificare este aproape insuportabilă: sângele care țâșnește din corpul martirizat stropește chiar chipul călăilor, în timp ce Maria asistă și plânge cu demnitate. Hristos îmbrățișează Crucea printre urletele și scuipăturile unui popor care îl vrea mort.

Soldații romani bat în cuie un corp deja martirizat și printre ei se poate recunoaște chiar Mel Gibson, care bate un cui în mâna lui Iisus: un mod foarte personal de a semna filmul. Imaginile sunt atât de crude că ai vrea să strigi: ajunge!

La 6 Decembrie 2003, într'o mică sală de proiecții din Prati, la Roma, filmul *"Patimile lui Hristos"* a fost proiectat pentru un grup restrâns de persoane. Printre alții, se afla și ambasadorul SUA pe lângă Sfântul Scaun, Jim Nicholson, împreună cu soția, arhiepiscopul John Foley, președintele Consiliului Pontifical pentru comunicare socială, *"legionarii lui Hristos"* și *Panorama*. S'au făcut numeroase comentarii la cald. Arhiepiscopul Foley a susținut că în film nu există nici o discriminare antisemită și că toți sunt vinovați de execuție. Părintele Jonathan din cadrul *"legionarilor lui Hristos"* s'a întrebat de câte ori, chiar și astăzi, îl renegăm pe Hristos.

În răspunsul dat unor acuzații ce i s'au adus cu nenumărate prilejuri, Mel Gibson a subliniat: *"Am crezut întotdeauna în Dumnezeu și am primit o educație catolică. În pragul vârstei de 50 de ani nu mă mai puteam mulțumi cu a face pe Catolicul. Aveam nevoie să realizez ceva superior înainte de moarte, să încerc o abordare personală a Evangheliilor și a istoriei lui Iisus"*.

Opinia publică a fost surprinsă să îl audă pe starul Gibson proclamându-și emfatic propria credință catolică. Va fi și mai șocat să vadă cu câtă eficiență și putere reușește acest film să suscite sentimente de oroare, compasiune, iertare și iubire față de moartea lui Hristos. Obiectivul lui Mel Gibson a fost acela de a face ca publicul să se întoarcă înapoi în timp și a vedea Crucificarea *"surprinsă în direct"*. Scopul a fost atins deplin și în opinia criticului de origine evreiască Michael Medved, care a afirmat: *"Este cea mai reușită adaptare a unei istorii biblice, realizată de Hollywood"*.

Filmul nu a lăsat deci pe nimeni indiferent. Poate că din rândul publicului, cei mai stânjeniți vor fi așanumiții Catolici de fațadă, deoarece *"Patimile lui Hristos"* pun degetul pe rană.

Acum când filmul său va rula pe ecrane, Mel Gibson va trebui să-și dezvăluie chipul cel mai ascuns, acela de Catolic ultraconservator. Că este un Catolic practicant era de imaginat, având în vedere numărul mare de copii pe care îi are, șapte, și îndelungata fidelitate față de soția Robyn, cu care s'a căsătorit în urmă cu 23 de ani, un caz cu adevărat rar la Hollywood, unde trădările, despărțirile și divorțurile sunt la ordinea zilei. Că nu este tocmai de acord cu catolicismul post-Conciliu se bănuia de mult, atunci când nu a acceptat invitația de a fi primit în audiență la Vatican, scuzându-se: *"Mă tem ca Papa să nu mă privească în ochi și să vadă întunericul din sufletul meu"*.

RALPH NADER DĂ DIN NOU DURERI DE CAP PARTIDULUI DEMOCRAT

Militantul în favoarea ecologiei și drepturilor consumatorilor Ralph Nader a anunțat că intenționează să candideze din nou la alegerile prezidențiale americane, care vor avea loc în luna Noembrie. La ultimele alegeri, Nader a candidat din partea Partidului Ecologist, dar de astă dată va încerca să se prezinte ca independent. Mulți membri ai Partidului Democrat dau vina pe Nader, spunând că la scrutinul de acum patru ani a luat voturile care altfel s'ar fi dus la candidatul lor Al Gore, ceea ce a ușurat victoria lui George Bush.

RAPORT SECRET LA WASHINGTON: CLIMA VA DEVENI TERORISMUL NR.1

Conform raportului secret obținut de *The Observer*, numeroase orașe europene importante ar putea fi scufundate, iar clima Marii Britanii ar deveni similară celei din Siberia, până în 2020. În întreaga lume sunt posibile conflicte nucleare, secetă generalizată, foamete și revolte.

Documentul subliniază că schimbările climatice bruște pot instaura anarhia, deoarece numeroase state își dezvoltă arsenal nuclear pentru a-și apăra resursele de apă, hrană și energie. Această amenințare este mult mai gravă decât cea teroristă, în opinia experților citați de *The Observer*.

Raportul a fost supervizat de un influent consilier al Pentagonului, Andrew Marshall, care a luat parte la modelarea doctrinei militare a Statelor Unite în ultimele trei decenii. Documentul este o lovitură dură pentru administrația Bush, care refuză să accepte modificările de climă, dar care pretinde că securitatea națională este o prioritate. Scenariul unei schimbări iminente și catastrofice de climat este *"plauzibil și ar reprezenta o problemă foarte gravă pentru securitatea internă a Statelor Unite"*, apreciază autorii studiului, care cer elaborarea unei strategii de combatere a pericolului.

CITIȚI
ȘI RĂSPÂNDIȚI
ACEST ZIAR

SPORT

PRIMUL ROMÂN CAMPION MONDIAL LA SCHI

Sportivul Alexandru Barbu (16 ani) a cucerit medalia de aur la combinată alpină, în cadrul Campionatelor Mondiale de schi rezervate juniorilor la Maribor, în Slovenia, performanță ce reprezintă o premieră în România.

La juniori 1, în cele trei probe ale combinatei, Românul a ocupat locul patru la coborâre, locul 11 la slalom uriaș și locul șase la slalom special, situându-se pe primul loc în clasamentul general, cu 344,98 puncte.

Alexandru Barbu este din Sibiu și practică schiul dela vârsta de 3 ani. El este legitimat la CS Sibiu și la Dinamo Brașov, fiind component al lotului național. De asemenea, Barbu este campion național la categoria sa de vârstă.

Directorul tehnic al Federației Române de Schi și Biatlon, Alexandru Wagner, a declarat că performanța lui Barbu este deosebită. *"Este pentru prima dată când Federația Internațională de Schi întocmește un clasament la combinată alpină pentru juniorii mici. La Maribor, Alexandru a reușit să termine toate probele, ceea ce adversarii lui nu au reușit. Este primul aur pentru schiul din România. În clasamentul comun, al juniorilor mici și al celor mari, el a ocupat locul 20 la combinată alpină. Este o performanță deosebită, o promisiune pentru schiul românesc, mai ales că Alexandru mai are doi ani de juniorat"*, a afirmat Wagner.

HĂNESCU A URCAT 69 DE LOCURI ÎN CLASAMENTUL ATP

Tenismanul Victor Hănescu a urcat 69 de locuri în clasamentul ATP, dat publicității la Monte Carlo, ocupând în acest moment locul 79, cu 17 puncte, a anunțat site-ul *"atptennis.com"*.

Celălalt jucător român prezent în această ierarhie, Andrei Pavel, a urcat nouă locuri, ocupând în prezent poziția 24, cu 51 de puncte.

CLUBUL STEAUA AMENDAT CU 200 DE MILIOANE DE LEI

Comisia de Disciplină a Ligii Profesioniste de Fotbal (LPF) a amendat clubul Steaua cu suma de 200 de milioane de lei, iar președintele executiv al grupării steliste, Mihai Stoica, a primit o amendă în valoare de 65 de milioane de lei.

De asemenea, atât Steaua, cât și Mihai Stoica au fost sancționați cu avertisment.

Președintele Comisiei de Disciplină, Alexandru Boc, a declarat că selecționerul Anghel Iordănescu a fost invitat la audieri și nu citat. *"Am sperat că Iordănescu ne va spune cine a sabotat echipa națională, însă el a fost diplomat și ne-a rugat pe noi să depistăm la cine s'a referit. Mihai Stoica a primit un avertisment și a fost amendat cu 65 de milioane de lei pentrucă s'a considerat că el a fost persoana desemnată de conducerea FC Steaua pentru a decide prezentarea celor patru jucători la echipa națională în data de 10 Februarie 2004, conform articolului 38 din regulamentul disciplinar. Totodată se sancționează clubul Steaua, conform articolului 38, coroborat cu articolul 17 și articolul 2 alineatul 2, cu avertisment și o penalitate de 200 de milioane de lei. A fost cel mai greu caz din cei patru ani de când s'a înființat Comisia de Disciplină"*, a declarat Boc, care a precizat că Iordănescu a venit în fața Comisiei cu o statistică în care se arată că, din 1990 până în prezent, nu a existat un caz asemănător.

ROMÂNIA OCUPĂ LOCUL 28 ÎN CLASAMENTUL FIFA

Echipa națională a României ocupă locul 28, cu 650 de puncte, la egalitate cu Japonia, în clasamentul FIFA Coca-Cola coborînd o poziție față de ierarhia anunțată de forul mondial la mijlocul lunii Ianuarie, informează site-ul oficial al FIFA.

Adversarele României în preliminariile Cupei Mondiale din anul 2006 ocupă următoarele poziții: Olanda - 4, Cehia - 8, Finlanda - 42, Macedonia - 93, Armenia - 114 și Andorra - 147.

ADRIAN IENCSI A SEMNAT CU SPARTAK MOSCOVA

Fundașul echipei Rapid București, Adrian Iencsi, a semnat un contract pe trei ani cu gruparea Spartak Moscova, informează site-ul oficial al clubului rus.

Jucătorul român, în vârstă de 27 de ani, se află la primul transfer în străinătate.

DINAMO, LOCUL 84 ÎN CLASAMENTUL IFFHS

Echipa Dinamo ocupă locul 84, cu 124 de puncte, în clasamentul Federației Internaționale de Istorie și Statistică a Fotbalului (IFFHS).

Dinamo a pierdut trei poziții față de luna trecută și se află la egalitate cu grupările SC Corinthians și Steaua Roșie Belgrad.

Echipa Steaua București se află pe locul 173, cu 87 de puncte, la egalitate cu formațiile Club Universidad de Concepcion (Chile) și FK Rostov (Rusia). Gruparea stelistă a pierdut șapte poziții față de locul ocupat în luna Februarie.

ROMÂNIA - LOCUL 5 LA CM DE TENIS DE MASĂ

Echipa feminină de tenis de masă a României a ocupat locul 5 în clasamentul final al Campionatelor Mondiale dela Doha, informează site-ul oficial al Federației Internaționale de Tenis de Masă (ITTF).

În meciul pentru ocuparea locurilor 5-6, echipa României a învins cu scorul de 3-2, reprezentativa Germaniei.

NICI O MEDALIE ROMÂNEASCĂ LA EUROPENELE DE BOX

Nici un boxer român nu a ajuns în semifinalele Campionatului European de box. Cum numai sportivii care au acces în semifinalele competiției continentale au primit automat și biletele pentru Jocurile Olimpice dela Atena, din această vară, pugiliștii tricolori urmează să participe la unul dintre cele două turnee de calificare la care mai au dreptul, cu specificația că de această dată numai finaliștii primesc verde pentru Elada.

"Nu trebue să uităm că la ora la care am preluat lotul, în luna Septembrie a anului trecut, băieții erau cu psihicul la pământ, după non-performanța înregistrată la Mondiale. În plus, am pierdut trei titulari, Lucian Bute și Ion Ionuț trecând la profesionism, iar Sorin Tănasie reîntorcându-se în Italia. Waldemar Cucereanu a revenit de abia înainte de Naționalele din Decembrie. În această situație, a trebuit să formăm o echipă aproape nouă, cu patru pugiliști de sub 20 de ani,

Președintele FRB, Iosif Armaș, a declarat *"iau în calcul demiterea lui Relu Auraș și revenirea lui Francisc Vaștag"*.

GABRIELA SZABO ÎN PAUZĂ 6 LUNI

Cu gândul la Atena

Președintele Comisiei Naționale Antidoping, Ioan Drăgan, a afirmat că rezultatele investigațiilor medicale efectuate de Gabriela Szabo la INMS au indicat o stare de suprasolicitare, atleta având nevoie de o pauză de aproximativ șase luni.

"Analizele au indicat semne de suprasolicitare la nivel cardiovascular, neuromuscular și neuropsihic, ceea ce înseamnă că Gabriela Szabo suferă de un sindrom de suprasolicitare, întâlnit frecvent la sportivi. Atleta are nevoie de o pauză de șase luni, ceea ce i-au recomandat și medicii dela INMS, mai ales că s'a constatat că perioada de două luni și jumătate în care Szabo nu s'a antrenat nu a fost suficientă. După trei luni de pauză, sportiva va fi supusă unei reevaluări", a declarat Ioan Drăgan, care a adăugat că în perioada de pauză atleta nu va urma nici un tratament specific.

Astfel, Szabo nu va putea participa la Jocurile Olimpice dela Atena, așa cum declarase pentru site-ul oficial al Federației Internaționale de Atletism.

Gabriela Szabo, în vârstă de 28 de ani, a abandonat, în urmă cu două săptămâni, în proba de 3.000 de metri din cadrul reuniunii de atletism în sală de la Birmingham. La Campionatele Mondiale de atletism, desfășurate în luna August 2003, la Paris, Szabo s'a clasat pe locul 11 în proba de 5.000 de metri.

Szabo este campioană olimpică în proba de 5000 de metri și medaliată cu bronz în cea de 1.500 de metri la JO dela Sydney, medaliată cu argint în proba de 1.500 de metri, la JO de la Atlanta-1996, precum și multiplă campioană mondială și europeană în probele de 1.500, 3.000 și 5.000 de metri.

ROMÂNIA - SPANIA, SCOR 50-10

Reprezentativa de rugby a României a învins pe teren propriu, scor 50-10 (10-10), formația Spaniei, într'o partidă contând pentru Cupa Europeană a Națiunilor, informează rugby.ro.

În urma acestui rezultat, România și-a păstrat primul loc în clasament, cu 22 de puncte acumulate în opt meciuri și va juca cu Rusia, la Krasnodarsk.

ATACANTUL DINAMOVIST CIPRIAN MARICA TRANSFERAT LA ȘAHTIOR DONEȚK

MIRACOLUL MARICA

Atacantul formației Dinamo București, Ciprian Marica, a fost transferat la formația Șahtior Donețk, a anunțat site-ul oficial al grupării ucrainene.

Porivit sursei citate, internaționalul dinamovist va semna un contract pe cinci ani cu formația pregătită de germanul Bernd Schuster, la care mai evoluează fundașii români Daniel Florea, Răzvan Raț și Flavius Stoican.

PHILLIPPE SAUTON: *"ROMÂNIA POATE CÂȘTIGA CUPA EUROPEANĂ A NAȚIUNILOR"*

Antrenorul francez al echipei naționale de rugby a României, Phillippe Sauton, consideră că formația pe care o pregătește poate câștiga Cupa Europeană a Națiunilor, meciul decisiv pentru obținerea acestui trofeu fiind, în opinia sa cel împotriva Rusiei.

"Evoluțiile echipei României se află pe o pantă ascendentă, acest lucru evidențiându-se în partidele câștigate în compania Portugaliei și Spaniei. Nu avem altă variantă decât de a câștiga și împotriva Rusiei", a declarat Sauton.

Președintele Agenției Naționale pentru Tineret și Sport, Octavian Morariu, a apreciat parcursul bun al naționalei de rugby. *"Dacă acest sport era unul olimpic, România avea toate șansele de a merge la Atena. De fapt, într'o ierarhie mondială echipa noastră se află pe locul 13, ceea ce spune multe"*, a afirmat Morariu.

ROMÂNIA - LOCUL 5 LA CM DE TENIS DE MASĂ

Echipa feminină de tenis de masă a României a ocupat locul 5 în clasamentul final al Campionatelor Mondiale dela Doha, informează site-ul oficial al Federației Internaționale de Tenis de Masă (ITTF).

În meciul pentru ocuparea locurilor 5-6, echipa României a învins cu scorul de 3-2, reprezentativa Germaniei.

HAGI PE LISTA CELOR MAI BUNI 125 DE FOTBALIȘTI AI TUTUROR TIMPURILOR

Gheorghe Hagi este inclus pe lista celor mai buni 125 de fotbaliști ai tuturor timpurilor, stabilită de Federația Internațională de Fotbal (FIFA) în funcție de opțiunile fostului internațional brazilian Pele și prezentată la Londra, a anunțat cotidianul *"Daily Mirror"*.

Hagi este singurul român de pe lista lui Pele, care numără 75 de foști jucători și 50 de fotbaliști în activitate. Brazilia are 15 jucători pe această listă, printre care se află Carlos Alberto, Rivelino, Roberto Carlos, Cafu, Rivaldo, Ronaldo și Ronaldinho.

TOPMOLLER ÎL VREA PE OVIDIU PETRE LA HAMBURG SV

Antrenorul formației Hamburg SV, Klaus Topmoller, a declarat că dorește achiziționarea mijlocașului echipei Galatasaray, Ovidiu Petre, a anunțat cotidianul *"Milliyet"*. În vederile tehnicianului german se află și mijlocașul Hasan. *"Este un jucător extraordinar și talentat. Aș vrea să îl transferăm la Hamburg dacă va fi oportun"*, a spus Topmoller despre Hasan.

Cotidianul *"Fanatik"* notează că, Klaus Topmoller mai este interesat, dela Galatasaray, și de Cesar Prateș și Florin Bratu.

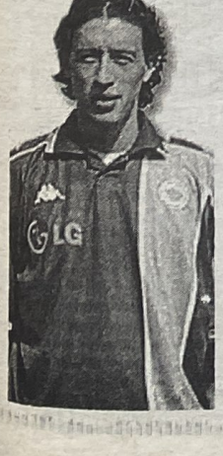

ȘTEFAN VASILACHE, MEDALIE DE BRONZ LA CM DE ATLETISM ÎN SALĂ

Sportivul Ștefan Vasilache a obținut medalia de bronz în finala probei la săritura în înălțime din cadrul Campionatelor Mondiale de atletism în sală de la Budapesta, în timp ce Ionela Târlea a ocupat locul patru în finala probei de 400 de metri.

Ștefan Vasilache s'a clasat pe locul trei în finală la săritura în înălțime, cu o performanță de 2,25 metri, la egalitate cu jamaicanul Mason Germaine și cu cehul Jaroslav Baba. În finala masculină la săritura în lungime, atletul Bogdan Țăruș a ocupat locul 4, cu 8,26 metri.

În finala feminină la triplu salt, Adelina Gavrilă a ocupat locul 7, cu o performanță de 14,62 metri. Finala a fost câștigată de rusoaica Tatiana Lebedeva, care a stabilit un nou record mondial al probei, cu 15,36 metri.

DOLHA VA PURTA BANDEROLA DE CĂPITAN LA RAPID BUCUREȘTI

Dan Petrescu, antrenorul echipei de fotbal Rapid București, a declarat că viitorul căpitan al giuleștenilor este portarul Dolha, component al echipei naționale.

VAȘTAG A FOST NUMIT ANTRENOR AL LOTULUI OLIMPIC DE BOX

Fostul campion mondial la box Francisc Vaștag a fost numit în funcția de antrenor principal al lotului olimpic de box, se arată într'un comunicat al FR Box.

De asemenea, FR Box a semnat un contract de management sportiv cu Rudel Obreja.

Postul de antrenor coordonator al lotului olimpic român a rămas liber ca urmare a demiterii, a antrenorului lotului național, Relu Auraș, după ce pugiliștii români nu au obținut nici o medalie la Campionatele Europene din Croația.

ŞTIRI DIN ŢARĂ

transmise de Andrei BĂDIN

PREMIERUL NĂSTASE A ANUNŢAT O NOUĂ FORMULĂ GUVERNAMENTALĂ

Primul ministru Adrian Năstase a anunţat că s'a decis ca unele ministere să fie restructurate. Astfel, a fost înfiinţat un minister al Mediului, condus de Speranţa Ianculescu. Ministerul Educaţiei nu se va mai ocupa şi de problemele tineretului. Atribuţiile în acest domeniu vor reveni unei agenţii aflate sub controlul primului ministru.

Adrian Năstase a anunţat că sociologul Alin Teodorescu va fi şeful cancelariei guvernamentale. Ioan Talpeş, Dan Ioan Popescu şi Ioan Rus au fost nominalizaţi în funcţia de miniştri de stat. Dan Ioan Popescu se va ocupa de problemele economice, Ioan Rus va coordona domeniul social şi al administraţiei, iar fostul consilier prezidenţial Ioan Talpeş va fi coordonatorul Justiţiei, Apărării şi Integrării Europene. Atribuţiile celor trei miniştri de stat sunt de a obţine, în toamna acestui an, statutul de economie funcţională de piaţă din partea Comisiei Europene, pregătind aderarea României la Uniunea Europeană în 2007.

Victor Ponta, şef al Corpului de Control al primului ministru, a primit oferta de a deveni ministru delegat pentru implementarea legislaţiei europene. Adrian Năstase spune că i-a solicitat Preşedintelui Iliescu revocarea Rodicăi Stănoiu din funcţia de ministru al Justiţiei, iar preşedintele a acceptat. În locul ei a fost desemnat Cristian Diaconescu, secretar de stat la Ministerul de Externe. Premierul Adrian Năstase a declarat că eforturile de reformă a Justiţiei ar putea fi relansate de Cristian Diaconescu. Primul ministru afirmă că noul ministru al Justiţiei are experienţă de judecător şi că a negociat cu Uniunea Europeană.

"Reforma nu se poate face din afara corpului magistraţilor", spune Adrian Năstase. *"Aş vrea să nu ne concentrăm pe chestiuni de persoană"*, a mai spus premierul, *"ci de eficienţă"*.

ROCADĂ ÎNTRE GUVERN ŞI PREŞEDINŢIE - RODICA STĂNOIU DEVINE CONSILIER PREZIDENŢIAL ÎN LOCUL LUI ION TALPEŞ

Preşedintele Ion Iliescu a declarat că o va numi pe Rodica Stănoiu consilier prezidenţial în locul lui Ioan Talpeş. *"Facem o rocadă: I-am dat pe Talpeş la guvern şi am adus dela guvern o femeie"* a spus Preşedintele Iliescu. Şeful statului nu a putut preciza dacă Rodica Stănoiu va conduce domeniul siguranţei naţionale sau va fi şef al Administraţiei prezidenţiale, ambele funcţii fiind deţinute până acum de Ioan Talpeş. Rodica Stănoiu este singurul ministru care şi-a pierdut funcţia în urma restructurării guvernamentale anunţate recent de primul ministru.

CNA CRITICĂ PROIECTUL DE LEGE PRIVIND ALEGERILE LOCALE

Consiliul Naţional al Audiovizualului a apreciat că proiectul legii pentru desfăşurarea alegerilor locale *"afectează grav independenţa editorială a posturilor de radio şi de televiziune publice şi private"*.

Într'un comunicat remis agenţiilor de presă se afirmă că *"radiodifuzorii, publici sau privaţi, trebue să aibă libertatea de a decide formatul emisiunilor, conţinutul acestora şi orele de difuzare. Obligarea radiodifuzorilor de a acorda timp de antenă participanţilor la campania electorală de Luni până Sâmbătă, în prime-time, se mai spune în comunicatul citat, poate fi şi un grav atentat la regulile pieţei libere, atât din punct de vedere financiar, cât şi din punct de vedere al circulaţiei libere a ideilor, pluralismului opiniilor şi al stimulării competiţiei."*

FINANŢAREA PARTIDELOR, SECRETĂ

Presedintele Curţii de Conturi, Dan Drosu Şaguna, a afirmat că dacă instituţia pe care o conduce va fi împiedicată să verifice finanţarea partidelor politice şi a campaniilor electorale, îşi va prezenta demisia în faţa Parlamentului, care l-a investit în funcţie în Februarie 2002. Preşedintele Curţii de Conturi a evitat să spună din partea cui ar putea veni aceste presiuni pentru efectuarea unor controale preferenţiale sau evitarea altora la o serie de partide.

Şaguna a precizat că una dintre priorităţile Curţii de Conturi în acest an va fi verificarea modului de respectare a Legii 43/2003 privind finanţarea partidelor politice şi a campaniilor electorale. *"Nu ne interesează cine este la guvernare pentrucă banul public nu este al statului, ci al cetăţeanului. De aceea, doar în faţa lui trebue noi să răspundem şi să spunem dacă banul lui a fost folosit corespunzător"*, a spus Dan Drosu Şaguna.

RAPORTUL PNA PE 2003: FENOMENUL CORUPŢIEI CVASI-INSTITUŢIONALIZAT

Purtătorul de cuvânt al PSD Bogdan Niculescu Duvăz i-a cerut procurorului general al PNA, Ioan Amarie, să spună public ce îl împiedică în lupta anticorupţie.

Niculescu Duvăz a afirmat, la conferinţa de presă a PSD, că afirmaţiile de *"ordin general"* ale PNA privind existenţa corupţilor în sfere înalte, unde este greu de ajuns, nu stimulează încrederea nici în instituţia pe care Ioan Amarie o conduce, nici în celelalte instituţii ale statului.

TARIFELE LA GAZE NATURALE VOR CREŞTE DELA 1 APRILIE CU 5 %

Tarifele la gaze naturale pentru populaţie şi firme vor fi majorate, dela 1 Aprilie, cu 5%, au declarat surse din Ministerul Economiei şi Comerţului.

Autoritatea Naţională de Reglementare în domeniul Gazelor Naturale (ANRGN) a anunţat, în Decembrie 2003, că în acest an tarifele la gaze vor creşte trimestrial, în medie cu 4%.

Potrivit ANRGN, aceste creşteri sunt justificate prin necesitatea alinierii treptate a preţurilor de valorificare a gazelor naturale din producţia internă la cotaţiile din piaţa internaţională, de liberalizarea pieţei interne şi de integrarea în piaţa unică europeană a gazelor, în contextul realizării obiectivului de aderare a României la Uniunea Europeană în 2007.

Cea mai recentă majorare a tarifelor la gaze la populaţie (cu 4%) a avut loc la 1 Ianuarie. Tot dela începutul anului, firmele achită cu 5% mai mult pentru consumul de gaze naturale.

Potrivit lui Ion Lungu, preşedintele Autorităţii Naţionale de Reglementare în domeniul Energiei, tarifele la energie electrică vor rămâne, cel puţin până la 1 Iulie, la nivelul actual.

LIBERALII ŞI ŢĂRĂNIŞTII TATONEAZĂ O *"CONSTRUCŢIE POLITICĂ"*

Lideri ai PNŢCD s'au întâlnit cu preşedintele PNL, Theodor Stolojan, pentru o primă discuţie referitoare la o viitoare construcţie politică, însă întâlnirea nu a avut rezultate concrete. *"Discuţiile vizează o formulă care să constituie o construcţie politică alternativă la PSD"*, a precizat Victor Ciorbea, preşedintele PNŢCD. El a arătat că mandatul general acordat de cele două Congrese din 2001 susţine demersurile privind concertarea acţiunilor PNŢCD cu cele ale partidelor din opoziţie, precum PNL şi PD, în scopul creării unei construcţii politice alternative la actuala guvernare. *"Nu se pune problema unei absorbţii a PNŢCD de PNL şi nici renunţarea la orientarea doctrinară sau la apartenenţa internaţională la PPE şi ICD"*, a declarat Ciorbea. El a precizat că până acum, între cele două formaţiuni au mai existat contacte de *"tatonare şi de identificare"* a unor acţiuni comune. Atât preşedintele ţărănist, cât şi secretarul general, Teodor Morariu, au respins procedura absorbţiei, Ciorbea menţionând *"că se poate pune, cel mult, problema unei fuziuni"*.

Victor Ciorbea a spus că mandatul pentru o astfel de negociere cu forţele din opoziţia democrată, mai ales cu PNL, a fost dat de ultimele Congrese extraordinare ale PNŢCD şi că o asemenea *"construcţie politică"* ar fi necesară acum când principalul obiectiv strategic al ţării, integrarea în UE în 2007, ar fi eşuat sub guvernul Năstase.

CONDIŢII MAI DURE PENTRU ACCESUL MINORITĂŢILOR NAŢIONALE ÎN PARLAMENT

Candidaţii care reprezintă minorităţile naţionale, cu excepţia celei maghiare, vor avea nevoie de mai multe voturi decât până acum pentru a intra în Parlament, a decis Comisia electorală.

Pragul va fi ridicat dela 5 la sută din numărul mediu de voturi pe ţară pentru alegerea unui deputat la 20 la sută din acest număr. Prevederea va fi introdusă în legea pentru alegerea Camerei Deputaţilor şi Senatului.

Practic, dacă la alegerile din 2000 un reprezentant al unei minorităţi naţionale a putut intra în Parlament cu 1271 de voturi, în acest an el va avea nevoie de 5-6000 de voturi, a explicat Emil Boc (PD).

O a doua modificare se referă la faptul că la procesul electoral vor putea participa doar etniile membre ale Consiliului Minorităţilor Naţionale.

Comisia a precizat că patru din cele 18 minorităţi naţionale reprezentate la ora actuală în legislativ nu ar mai intra, pe noul sistem: Slavo-Macedonenii, Albanezii, Rutenii şi Polonezii.

Preşedintele comisiei, Viorel Hrebenciuc (PSD), a spus că partidele au luat această decizie *"pentru a bara proliferarea numărului de minorităţi naţionale in Parlament"*.

UN MEMBRU AL C.A. DELA BCR SPUNE CĂ GUVERNUL A ÎNCERCAT SĂ INFLUENŢEZE DECIZIILE BĂNCII

Theodor Mihăescu, membru în Consiliul de Administraţie al Băncii Comerciale Române, a declarat la BBC că, de mai multe ori, guvernul a încercat să influenţeze deciziile Consiliului de Administraţie al BCR. *"Vor mai fi şi în continuare încercări de presiune"* - a declarat el - *"dar, ca şi până acum, sperăm să reducem la minim aceste influenţe"*.

Theodor Mihăescu - membru în CA al BCR şi preşedinte al companiei care administrează SIF Muntenia - e de părere că prezenţa în Consiliul de administraţie al BCR a reprezentanţilor BERD şi IFC (International Finance Corporation) *"nu va mai permite influenţe importante din partea politicului, în special a executivului."*

Banca Europeană pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare vrea să finalizeze până la începutul lunii Mai preluarea pachetului de 25 la sută din acţiunile BCR.

BERD şi IFC îşi vor numi câte un reprezentant în consiliul de administraţie al băncii. În ultima vreme, numele cel mai vehiculat pentru ocuparea postului de preşedinte al CA al BCR este cel al deputatului PSD, Florin Georgescu. Theodor Mihăescu a declarat că numirea acestuia ar fi un câştig pentru BCR şi nu ar putea fi interpretat ca o implicare a politicului în activitatea BCR.

MISIUNEA FMI PLEACĂ DIN ROMÂNIA FĂRĂ SCRISOARE DE INTENŢIE LA NOUL ACORD

Autorităţile române şi misiunea Fondului Monetar Internaţional (FMI) aflată la Bucureşti în perioada 19 Februarie - 5 Martie nu au finalizat scrisoarea de intenţie pentru acordul de supraveghere preventivă, prevăzut să intre în vigoare din luna Mai a acestui an.

FILORI RESPINGE JUSTIFICĂRILE GUVERNULUI NĂSTASE

La Bruxelles, Jean-Christophe Filori, purtătorul de cuvânt al Comisarului european pentru extindere, Gunther Verheugen a respins poziţia guvernului român potrivit căruia legislaţia privitoare la protecţia copilului, solicitată de Uniunea Europeană de mai mulţi ani, nu ar fi putut fi adoptată din cauza absenţei unui aviz comun al statelor membre. *"România este o ţară suverană"*, iar *"Românii ştiu foarte bine ce au de făcut"* - a spus, între altele, Filori.

ROMÂNIA SPALĂ ANUAL 600 DE MILIOANE EURO ?

Ministrul Controlului, Ionel Blănculescu, a declarat că există suspiciuni că în România ar fi spălată suma de 600 de milioane de euro, prin diferite operaţiuni financiare, în urma exploatării unor lacune legislative. El a afirmat că Autoritatea Naţională de Control, în parteneriat cu Parchetul şi Poliţia, duce o luptă continuă pentru eradicarea acestui flagel, iar atenţia a fost concentrată pe marile cazuri de evaziune fiscală.

CIRCA 23.000 DE ANGAJAŢI DIN SECTORUL DE STAT VOR FI DISPONIBILIZAŢI ÎN 2004

Memorandumul de înţelegere pentru viitorul acord cu Fondul Monetar Internaţional prevede disponibilizarea, în acest an, a circa 23.000 de angajaţi din minerit, transporturi şi o serie de societăţi din subordinea Autorităţii pentru Privatizare.

Ministrul Finanţelor Publice, Mihai Tănăsescu, a declarat că 6.000 de angajaţi vor fi disponibilizaţi din cadrul celor trei companii din domeniul căilor ferate (CFR Călători, CFR Marfă şi CFR Infrastructură) şi dela subsidiarele acestora. De asemenea, mai multe tronsoane, însumând 3.000 de kilometri de cale ferată, vor fi scoase din uz.

În sectorul minier vor fi disponibilizaţi circa 7.000 de salariaţi, iar alţi 10.000-11.000 vor pleca dela societăţile din subordinea APAPS.

Acordul mai prevede ajustări trimestriale de preţuri la utilităţile publice, tarifele gazelor naturale urmând să atingă nivelul celor din UE până în anul 2007.

UN SFERT DIN FUNCŢIONARII PUBLICI SUNT PENSIONARI

Mai mult de un sfert din funcţionarii publici din administraţia publică centrală şi locală sunt pensionaţi, ei cumulând pensia cu salariul şi primind şi o serie de sporuri, a declarat Vasile Marica, preşedintele Uniunii Sindicatelor Funcţionarilor Publici din România (USFPR).

Marica a susţinut că prezenţa pensionarilor în sistemul administrativ nu face decât să îngreuneze reforma în administraţie, el amintind că unul din capitolele pe care Comisia Europeană l-a menţionat în raportul de ţară pe 2003 ca fiind nefuncţional este administraţia publică.

"Aceşti pensionari învârtesc România după aceleaşi reguli îmbătrânite. Culmea este că aceştia învârtesc banii României. O asemenea situaţie este inadmisibilă", a susţinut Vasile Marica.

Liderul Uniunii a precizat că o altă problemă a administraţiei publice din România este aceea că mulţi funcţionari publici cumulează funcţiile politice cu cele administrative.

Marica i-a dat drept exemplu în acest sens pe prefecţi, care *"ar putea trece cu vederea anumite încălcări ale legii şi evita atacarea anumitor acte administrative ilegale în contencios administrativ tocmai pentrucă au o funcţie politică"*.

Mai mult de 100.000 de angajaţi din administraţia publică şi centrală au, în prezent, statutul de funcţionar public.

NUMAI 8 MILIOANE DE ROMÂNI SUNT ACTIVI

Populaţia activă a României numără 8.851.831 milioane locuitori, respectiv 40,83 la sută din populaţia totală, informează Institutul Naţional de Statistică (INS), care a făcut publice, în format electronic, datele Recensământului din 2002.

Aproximativ 56,91 din totalul populaţiei active sunt bărbaţi (5.037.666 locuitori) şi 43,09 la sută femei (respectiv 3.814.165 locuitori). De asemenea, 55,46 la sută din populaţia activă locuieşte în mediul urban (4.909.152 locuitori) iar 44,54 la sută îşi au domiciliul în mediu rural (3.942.670).

În total, în România sunt 1.040.098 şomeri (reprezentând 11,75 la sută din totalul populaţiei active). 60,49 la sută dintre şomeri îşi au domiciliul în mediul urban (respectiv 629.140 locuitori), iar 39,51 la sută locuiesc în mediul rural (410.958 locuitori).

Populaţia inactivă reprezintă 59,17 la sută din populaţia României (respectiv 12.829.143 locuitori), din care 29,37 la sută elevi sau studenţi (3.768.547 locuitori), 39,55 la sută pensionari (respectiv 5.074.796) şi 12,84 la sută casnice (1.647.413 locuitori).

Potrivit Recensământului Populaţiei şi Locuinţelor din 2002, populaţia României numără 21.680.974 locuitori, din care 11.112.233 femei şi 10.568.741 bărbaţi.

ŞTIRI... ŞTIRI... ŞTIRI...

FOSTUL ŞEF AL SERVICIULUI INDEPENDENT DE PROTECŢIE ŞI ANTICORUPŢIE A RECUNOSCUT CĂ A FOST SECURIST

Potrivit lui Mircea Dinescu, membru al CNSAS, fostul şef al Serviciului Independent de Protecţie şi Anticorupţie (SIPA), Marian Ureche a recunoscut că a fost securist. El a fost chemat la o audiere la Colegiului Naţional de Studiere a Arhivelor Securităţii (CNSAS). Mircea Dinescu a declarat că Marian Ureche ar fi admis că semnătura sa se află pe dosarele unor persoane urmărite de fosta Securitate.

"De un an de zile aveam numele lui în mai multe dosare şi a fost un mister până acum dacă Marian Ureche dela SIPA este cel din dosare sau nu. In toată această perioadă, SRI nu ne-a confirmat informaţia", a declarat Mircea Dinescu. După aproape două ore de discuţii cu membrii Colegiului, fostul şef al SIPA s'a ferit să dea declaraţii presei. El a spus doar că i s'au cerut o serie de detalii şi de clarificări. Marian Ureche a adăugat că, la finalul audierii, nu s'a aflat pe aceeaşi poziţie cu membrii CNSAS.

Potrivit lui Mircea Dinescu, reprezentanţii CNSAS vor analiza cazul Ureche şi vor decide dacă fostul şef al SIPA a făcut sau nu poliţie politică.

PARLAMENTARI LA PESCUIT ÎN STRĂINĂTATE PE BANII POPORULUI

Potrivit planului anual de relaţii externe, aprobat de Biroul Permanent, conducerea Camerei are programate vizite în Bulgaria, Macedonia, Olanda, Spania, Canada, Tunisia. De asemenea, sunt trecute ca *"posibile"* vizite în Croaţia, Slovenia, Ungaria.

Destinaţiile unor reprezentanţi ai celorlalte comisii vor fi Albania şi China (Comisia juridică), SUA, Rusia, Belgia (Comisia SRI), Bulgaria (Comisia de integrare europeană), Serbia-Muntenegru (Comisia de învăţământ), Slovacia şi China (Comisia de administraţie), Ungaria (Comisia de industrii).

Conform documentului, parlamentarii români vor participa, în străinătate, la opt reuniuni ale Uniunii Interparlamentare, 52 de acţiuni organizate la Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei, 43 la Parlamentul European, 31 la Adunarea Parlamentară NATO, 25 la AP-OSCE etc. Printre vizitele exotice ale parlamentarilor se vor număra şi participări la reuniuni, Adunarea Interparlamentară pentru Ortodoxie, Parlamentarii pentru Acţiune Globală, Parlamentarii Lumii pentru Habitat, Asociaţia Internaţională a Parlamentarilor pentru Agricultură, Silvicultură şi Pescuit.

STATISTICI

Estimări pentru populaţia activă

Populaţia activă cuprinde aproximativ opt milioane persoane, potrivit precizărilor făcute de preşedintele ANOFM, Ioan Cândrea, în Plenul Senatului, la dezbaterea proiectului de modificare a Legii 76/2002 privind stimularea ocupării forţei de muncă.

Un număr de 4,8 milioane persoane sunt încadrate în muncă, conform reglementărilor din Codul Muncii, 2,2 milioane persoane lucrează în agricultură, iar 1,2 milioane persoane sunt patroni sau persoane fizice, a mai spus preşedintele ANOFM, Ioan Cândrea.

Nivelul şomajului

Numărul şomerilor înregistraţi la sfârşitul lunii Decembrie 2003, potrivit datelor furnizate de Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă (ANOFM), a fost de 658.900 persoane, cu 101.700 persoane mai puţin decât în luna Decembrie a anului 2002, informează Institutul Naţional de Statistică (INS). Din numărul total al şomerilor înregistraţi, femeile reprezentau 43,5 la sută. Rata şomajului înregistrată în luna Decembrie 2003 (calculată în raport cu populaţia activă civilă totală) a fost de 7,2 la sută pe total şi de 6,6 la sută pentru femei, menţinându-se la nivelul lunii Noembrie 2003 (8,4 la sută, respectiv 7,8 la sută în luna Decembrie 2002).

Rate ridicate ale şomajului se înregistrează în judeţele: Hunedoara (12,3 la sută), Vaslui (11,9 la sută), Ialomiţa (10,8 la sută) Olt (10,6 la sută), Galaţi (10,4 la sută), Prahova (10,1 la sută), Braşov şi Teleorman (câte 10 la sută fiecare). Cele mai scăzute rate ale şomajului au fost în judeţele Bihor (2,5 la sută), Satu Mare (2,7 la sută), Timiş (3,5 la sută), precum şi în Municipiul Bucureşti (2,7 la sută).

ROMÂNIA AR PUTEA AVEA NEVOIE DE MAI MULT TIMP PENTRU ADERARE

Parlamentarul european Geoffrey van Orden a declarat că România ar putea avea nevoie de mai mult timp decât Bulgaria pentru a adera la Uniunea Europeană.

Potrivit paginii electronice a reţelei *Bulgarian News*, van Orden, care este raportorul pentru Bulgaria al Parlamentului European, a firmat textual: *"Sper că şi România va respecta termenele-limită şi va reuşi să se alăture UE în 2007, dar indiferent ce se întâmplă cu aderarea României, aceasta nu trebue să afecteze în mod negativ Bulgaria. În acest sens, Bulgaria trebue acceptată pe baza propriilor realizări, fără a fi condiţionată de celelalte ţări candidate"*.

J. SCHEELE: ROMÂNIA TREBUE SĂ TREACĂ LA APLICAREA LEGILOR

Şeful delegaţiei Comisiei Europene la Bucureşti Jonathan Scheele a declarat că România ar mai putea încheia negocierile de aderare cu Uniunea Europeană anul acesta, dacă trece dela elaborarea de legi la aplicarea acestora.

Pentru a fi admisă în anul 2007, aşa cum şi-a propus, România ar trebui să încheie toate capitolele de negocieri anul acesta. *"Nu este prea târziu* - a declarat Scheele într'un interviu acordat agenţiei *Reuter* - *dar mai sunt foarte multe de făcut de acum şi până la vară"*.

Tonul neobişnuit de critic al unor parlamentari europeni, a mai afirmat Scheele, reflectă numai îngrijorarea acestora că nu se fac reforme reale în România.

SONDAJ

Privatizările din 2003 nu au servit intereselor economiei

Privatizările făcute de Guvern în acest an nu au servit intereselor economiei, apreciază mai mult de jumătate dintre respondenţii la un sondaj de opinie realizat de Centrul de Sociologie Urbană şi Regională (CURS), la solicitarea Uniunii Naţionale a Patronatului Român.

Astfel, 53% dintre cei chestionaţi au răspuns negativ la întrebarea referitoare la beneficiile privatizărilor, în vreme ce ponderea răspunsurilor afirmative a fost de 28%, iar 19% dintre respondenţi au optat pentru una dintre variantele *"nu ştiu"* sau *"nu răspund"*.

Sondajul a avut un eşantion de 4.021 de persoane, cu vârsta de peste 18 ani, provenind din mediul urban.

Pe de altă parte, persoanele care au participat la sondajul CURS au apreciat ca *"nefavorabilă"* atitudinea şi poziţia Guvernului faţă de întreprinderile sau firmele private în proporţie de 38%.

Numai 20% dintre răspunsuri au fost *"favorabile"*, iar 24% au declarat că au o opinie *"neutră"*, în timp ce 18% dintre participanţi nu au răspuns sau au afirmat că nu ştiu.

O altă întrebare a sondajului a vizat sentimentele respondenţilor faţă de o serie de cuvinte de tipul *"investiţii"*, *"privatizare"*, *"reformă"*, *"patronate"*, *"sindicate"* şi *"Guvern"*.

Dacă investiţiilor le-au fost asociate sentimente *"bune şi foarte bune"* de către 64% dintre cei chestionaţi şi sentimente *"proaste şi foarte proaste"* de către 29% dintre aceştia, în cazul privatizării ponderile au fost de 58%, respectiv 36%.

Reforma s'a bucurat de păreri pozitive în proporţie de 54%, cele negative cântărind 37%, iar Guvernul a primit voturi *"bune şi foarte bune"* dela 36% dintre respondenţi şi *"proaste şi foarte proaste"* dela 58% dintre ei.

Patronatele si sindicatele au beneficiat de păreri relativ similare, respectiv pozitive - 51% în cazul primelor şi 47% pentru cea de a doua categorie - şi negative - 35% pentru patronate şi 41% pentru sindicate.

Chestionarul a mai inclus şi o serie de întrebări privind activitatea patronatelor. Astfel, dacă 65% dintre respondenţi au considerat că actualele organizaţii patronale sunt necesare, 28% au declarat însă că ele sunt prea numeroase.

Dintre patronatele existente, cea mai reprezentativă pentru interesele întreprinzătorilor români - cu 14,9% din răpunsuri - a fost considerat Consiliul Naţional al Întreprinderilor Private Mici şi Mijlocii din România, pe locul al doilea - cu 12,4% din voturi - situându-se Uniunea Naţională a Patronatului Român.

Peste 41% dintre cei chestionaţi locuiesc în oraşe cu o populaţie mai mare de 200.000 de persoane, circa 16% provin din oraşe cu o populaţie între 100.000 şi 200.000, iar 42,4% din oraşe cu până la 100.000 de locuitori.

VERHEUGEN CERE BUCUREŞTIULUI SĂ ÎI VIZEZE PE MARII CORUPŢI

Comisarul european pentru Extindere, Gunther Verheugen, a cerut autorităţilor dela Bucureşti să îi vizeze pe *"marii peşti"* în materie de luptă împotriva corupţiei, relatează AFP.

"Lupta impotriva corupţiei trebue să vizeze sistemul politic. Judecarea micilor funcţionari nu este suficientă. Trebue iniţiate procese şi în cazul marilor peşti", a declarat Verheugen, în faţa Parlamentului European, la Strasbourg. De asemenea, Verheugen a solicitat Bucureştiului o *"gestiune mai convingătoare a fondurilor europene"* acordate pentru pregătirea aderării României la UE. În ceea ce priveşte adoptarea copiilor români de către familii străine, Comisia *"insistă pentru menţinerea în vigoare a moratoriului"*, a subliniat el. Acest moratoriu trebue menţinut *"cât timp nu va exista o legislaţie care să răspundă pe deplin normelor internaţionale de protecţie a copilului, iar România nu va dispune de structuri administrative care să permită aplicarea unor astfel de legi"*, a adăugat comisarul.

INFRACŢIUNI DE NATURĂ INFORMATICĂ

În 2003 serviciile specializate din România au cercetat peste 200 de infracţiuni de natură informatică, a declarat Liviu Nicolescu, director general pentru Antifraudă şi Securitatea Reţelelor în Ministerul Comunicaţiilor şi Tehnologiei Informaţiei (MCTI), la un seminar dedicat acquisului comunitar în domeniul IT - Prezentul şi perspectivele sectorului de IT în România.

Din cele 200 de infracţiuni, 50 la sută au fost licitaţii electronice frauduloase, 30 la sută bunuri comandate on-line frauduloas, 10 la sută privind accesul neautorizat în diferite sisteme informatice, iar 10 la sută constând în scrisori după modelul *"nigerian"*.

40% DIN POPULAŢIA ROMÂNIEI TRĂIEŞTE ÎN AFARA SOCIETĂŢII MODERNE

În prezent, cel puţin 40% din populaţia României trăieşte în mediul rural, în afara societăţii moderne. Principala frână în calea dezvoltării rapide a serviciilor publice este însă sărăcia cu care se confruntă o mare parte a populaţiei. *"Absenţa serviciilor de interes general în unele zone sau veniturile insuficiente pentru procurarea acestor servicii reprezintă pentru unele categorii ale populaţiei un motiv de excludere socială şi izolare. Perpetuarea acestor situaţii ar pune în pericol apariţia în România a mult doritului concept model de societate europeană"*, consideră reprezentanţii Federaţiei Naţionale a Patronatelor Serviciilor Publice din România, în cadrul seminarului internaţional cu tema *"Serviciile Publice de Interes General şi Extinderea Uniunii Europene"*.

EUROPA LIBERĂ EMITE CEL PUŢIN PÂNĂ ÎN OCTOMBRIE

Senatul american a aprobat ca secţia în limba română a postului de *Radio Europa Liberă* să fie menţinută până la sfârşitul anului fiscal 2004, adică până în luna Octombrie a acestui an, a declarat Ileana Giurchescu, redactor la secţia română a *Radio Europa Liberă*.

Această hotărâre a fost luată într'o primă instanţă, după ce secţia română ar fi trebuit să-şi încheie activitatea la începutul anului. În ceea ce priveşte prelungirea emisiei şi după Octombrie 2004, Ileana Giurchescu ne-a declarat că *"întotdeauna mai există o şansă"*.

Emisiunile postului de *Radio Europa Liberă* au constituit una dintre cele mai importante arme de luptă împotriva regimurilor comuniste. În prezent *Radio Europa Liberă* mai emite doar pentru fostele ţări din Uniunea Sovietică, mai puţin Ţările Baltice, pentru spaţiul balcanic şi pentru Afghanistan.

MAŞINILE SECOND-HAND DIN IMPORT S'AU SCUMPIT

Noul Cod Fiscal, intrat în vigoare la începutul acestui an, a majorat accizele la importurile de maşini second-hand, odată cu introducerea plafonului de 27%. Acesta este valabil în cazul autoturismelor de tip Jeep, care, întâmplător, sunt şi foarte scumpe. Acum, accizele la maşinile *"rulate"* sunt de până la trei ori mai mari decât cele stabilite pentru autoturismele noi. Până anul acesta, accizele se situau între 0 şi 18% (în funcţie de tipul motorului şi gradul de poluare), drept pentru care cumpărarea unui autoturism la mâna a doua, adus de afară, era considerată o metodă avantajoasă.

Importul de maşini implică plata taxelor vamale (numai atunci când autoturismul este fabricat în afara statelor UE), a accizelor şi a TVA-ului. Toate acestea se aplică la valoarea în vamă a autoturismului respectiv. Aceasta se regăseşte într'o listă care datează din 2001 şi care a fost stabilită de Ministerul Finanţelor. Practic, indiferent de cât a costat maşina, vameşul taxează în funcţie de valoarea existentă în lista cu preţuri. Cea mai consistentă taxă este cea vamală, de 30%. Aceasta se aplică numai în cazul maşinilor fără certificat de origine EURI, deci cele fabricate în state precum America ori Japonia. În caz că avem de-a face cu mărci precum Hyundai, Nissan ori Ford, cheltuielile aferente importului reprezintă mai mult de jumătate din valoarea acestor autoturisme. Odată cu intrarea în vigoare a noului Cod Fiscal, cuantumul accizelor nu se mai diferenţiază în funcţie de gradul de poluare, ci după vechimea maşinii. Astfel, pentru maşinile noi, nivelul accizelor este cuprins între 0-9%, în vreme ce pentru cele rulate pornesc dela 1,5% şi ajung la 27%. Plafonul maxim se aplică atât maşinilor Diesel cu motor de peste 3.100 cmc, cât şi celor cu benzină cu capacitatea motorului de peste 2.500 cmc.

SONDAJ CURS: 72% CONSIDERĂ NECESARĂ O SCHIMBARE LA ALEGERI

PSD se situează pe primul loc în topul preferinţelor electoratului, conform unui sondaj CURS, realizat la comanda Societăţii Academice Române (SAR).

Dintre cei care ar vota, 41% optează pentru PSD, urmat de Alianţa PNL-PD - 30%, PRM - 14%, UDMR - 6%, PUR - 4%. Pentru alte partide s'au pronunţat 2% dintre respondenţi.

În ceea ce priveşte opţiunile de vot pentru alegerile locale, din totalul celor chestionaţi, 27% au spus că ar vota candidaţii PSD. Partidul de guvernământ este urmat de PNL - 13%, PRM - 10%, PD - 6%, UDMR - 4%, PUR - 3%, alt partid - 3%.

Din totalul persoanelor intervievate, 34% au răspuns că nu ar vota. Sondajul relevă totodată că 72% dintre alegători consideră că România are nevoie de o schimbare la alegerile din 2004, doar 19% apreciind că aceasta nu este necesară.

DE PAŞTI, MAI SCUMP LA PREDEAL DECÂT ÎN SPANIA SAU GRECIA

Petrecerea Sărbătorilor de Paşte la un hotel sau chiar la o pensiune dintr'o staţiune autohtonă este mai costisitoare decât o vacanţă la un hotel de clasă superioară din Grecia, Egipt sau chiar din Spania.

O vacanţă de şase zile în insula grecească Thassos costă circa 150 euro de persoană, tarif în care sunt incluse transportul, cazarea la un hotel de trei stele, micul dejun şi cina festivă de Paşte. Pentru petrecerea Paştelui în ţară, agenţiile au pregătit oferte care variază dela 75 euro/persoană pentru o zi într'un hotel de patru stele din Nordul Bucovinei, în apropierea unei mânăstiri, la 2,5 milioane lei într'o pensiune de două stele în apropierea Sibiului. În ambele cazuri, tarifele nu includ decât micul dejun, fără transport. Pe Valea Prahovei, şase nopţi de cazare la o pensiune cu camere dotate cu televizor şi grup sanitar, fără mic dejun costă 150 euro de persoană.

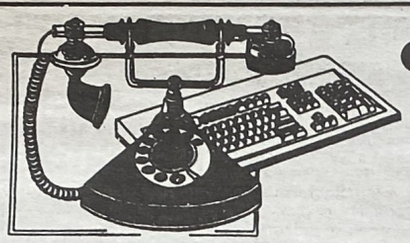

din cele 3 colţuri ale lumii

RUBRICĂ de DAN PĂSTOREL

DUPĂ UN AN DELA INVADARE

A trecut un an dela invadarea Irakului, când administraţia Bush anunţa că soldaţii americani care veneau să elibereze Irakul vor fi primiţi cu flori, deşi nu asta era părerea aliaţilor Americii şi a unui ONU frustrat şi considerat fără valoare de cea mai mare putere mondială.

Mari stocuri de arme de distrugere în masă trebuiau găsite, instituţiile democratice urmau să înflorească, iar Suniţii şi Şiiţii aveau să lucreze armonios, într'un sistem federal, iar economia privatizată să se răspândească.

Nimic din toate acestea nu s'a întâmplat. Americanii au pierdut peste 550 de oameni, iar mii de civili şi militari irakieni au fost ucişi. Au fost cheltuite 125 de miliarde de dolari, iar armele de distrugere în masă nu s'au găsit.

Economia irakiană este un dezastru, electricitatea şi apa au probleme. Bombele teroriste fac zilnic victime printre soldaţii americani şi civilii irakieni, iar Şiiţii binevoitori sunt acum nerăbdători să se termine ocupaţia.

După amânări şi opinteli, pe data de 8 Martie a fost semnată o Constituţie Interimară a Irakului. Cei 25 de membri ai Consiliului de Guvernare au semnat documentul de 25 de pagini, care oficial se numeşte *Legea Tranziţională Administrativă*.

Legea stabileşte cadrul felului cum va fi guvernat Irakul după ce Statele Unite vor înceta ocupaţia la 30 Iunie şi înainte de alegerea unui nou guvern, după o alegere naţională presupusă a avea loc la începutul anului 2005.

Ceremonia de semnare trebuia să aibă loc pe data de 1 Martie, dar ea a fost amânată pentru 3 Martie, din cauza unui doliu de trei zile în urma unor bombe sinucigaşe care au făcut victime în Bagdad şi Karbala.

În ultima clipă, ceremonia a fost din nou amânată, în urma obiecţiilor celor cinci membri şiiţi ai consiliului, care au protestat împotriva prevederii care stipula că dacă două treimi din una din cele trei provincii kurde vor respinge constituţia permanentă, aceasta nu putea intra în funcţie decât după o revizuire. Deci, o putere de veto pentru o populaţie care reprezintă numai 20% din populaţia Irakului.

Constituţia interimară prevede că Irakul va avea un preşedinte, doi vice-preşedinţi şi un cabinet. Va fi produsă după alegeri să fie condus nu de un preşedinte şi doi vicepreşedinţi, ci de o preşedinţie de cinci membri, care le-ar fi dat o majoritate de 3-2. Conform constituţiei interimare, preşedintele şiit va fi flancat de doi vice-preşedinţi care vor fi sigur un Kurd şi un Sunit, care pot să-i dilueze autoritatea.

Membrii Consiliului de Guvernare semnează documentul

Ayatollahul Sistani a insistat că, *"orice lege preparată pentru o perioadă tranziţională, să nu aibă legitimitate până nu va fi aprobată de o adunare naţională aleasă"*.

Constituţia interimară este menită să rămână validă până când o adunare naţională aleasă va adopta o constituţie permanentă aprobată de un referendum naţional.

Administratorul Statelor Unite Paul Bremer a declarat: *"suntem martorii naşterii democraţiei şi naşterea este dureroasă, după cum am văzut în ultimele seri. Nu fiecare a primit tot ceea ce a dorit în această lege"*. Într'adevăr, cu o zi înainte şi în timpul ceremoniei au fost noi bombardamente în Bagdad cu rachete, destul de aproape de clădirea unde a avut loc ceremonia.

Administraţia americană a motivat invazia şi prin colaborarea Al-Qaida cu Irakul. Această colaborare nu a existat, dar după ce trupele americane au ocupat Irakul, Al-Qaida a început să anunţe acţiuni împotriva Americii şi a celor care au participat la această invazie.

Astfel, ziarul arab dela Londra *Al-Quads*, a primit o scrisoare dela Al-Qaida în care se spune: *"Aducem Musulmanilor din întreaga lume vestea bună că mult aşteptata lovitură împotriva Americii <Vânturile Morţii Negre> este în stadiul final de... 90% gata"*. În aceeaşi zi a venit şi scrisoarea care anunţa lovitura împotriva Spaniei.

Au continuat bombardamentele cu autovehicule capcană. Pe data de 17 Martie, un autovehicolul a explodat trugând *Lebanon Hotel* din centrul Bagdadului. Explozia a lăsat un crater de 3,5 m adâncime şi 6 m lărgime, ucigând 28 de persoane şi rănind alte 45. Atacul poartă pecetea formaţiunii *Ansar al-Islam*, afiliată la Al-Qaida.

Statele Unite vor continua *"Operaţiunea Promisiune de Fier"*, pentru vânătoarea împotriva gherilelor.

Forţele americane din Afganistan, care totalizează 13.500 de soldaţi au început la 7 Martie, susţinute de aviaţie, *Operaţiunea Furtuna Muntelui*, în zona muntoasă din Sudul şi Estul ţării, pentru a distruge gherilele talibane şi Al-Qaida şi a captura pe liderul taliban Mullahul Mohammed Omar ca şi pe Ben Laden.

AL-QAIDA LOVEŞTE SPANIA

În dimineaţa de 11 Septembrie, zece explozii aproape simultane au avut loc asupra a patru trenuri care intrau în trei din staţiile de cale ferată ale Madridului. Era ora de vârf, când veneau la lucru mii de funcţionari şi muncitori din Madrid.

Bombele au omorît 201 de persoane şi au rănit peste 1.400 în staţiile de cale ferată Atocha, din centrul Madridului şi staţiile El Pozo din Sud şi Santa Eugenia din Sud-Estul capitalei.

A fost o atmosferă de panică, haos şi tragedie, acesta fiind cel mai mare atac terorist din Europa de când, în Decembrie 1988, o bombă a explodat la bordul unui avion Boeing 747 al companiei americane Pan American, zborul 103. Aparatul s'a prăbuşit asupra localităţii scoţiene Lockerbie. Atunci şi-au pierdut viaţa 270 de persoane.

Atacul a fost condamnat prin scrisori de condoleanţe de către mulţi lideri din diverse ţări. Preşedintele Bush a depus o coroană la ambasada Spaniei din Washington.

Bombardamentul a fost declanşat cu trei zile înainte de alegerile spaniole, astfel că din motive politice primele suspiciuni ale guvernului spaniol au fost îndreptate spre *ETA* (Euskadi ta Askatasuna), adică *Ţara Baştilor şi Libertate*, organizaţia care luptă pentru independenţa regiunii başte aflată în Nordul Spaniei şi pe o suprafaţă mai mică în Sud-Vestul Franţei.

Ziarul din Londra, *al-Quds al-Arabi* a primit o scrisoare a grupării *brigada Abu Hafs al-Masri*, afiliată la Al-Qaida, în care îşi lua responsabilitatea atacului. Această brigadă şi-a luat responsabilitatea prin scrisori similare pentru bombardarea cartierului general ONU din Bagdad, în August şi prin bombardarea a două sinagogi şi a consulatului britanic din Istanbul, în Noembrie.

De altfel, sistemul organizat de declanşare aproape simultană a zece bombe în mai multe locuri, ca şi marea cantitate de explozibil utilizate pleda pentru Al-Qaida. (Cel mai mare atac ETA a fost în 1987 într'o piaţă din Barcelona, unde au murit 21 de persoane).

Chiar în ajunul alegerilor a venit nouă confirmare Al-Qaida, printr'o casetă video, în care purtătorul de cuvânt al brigadei, a declarat că atacul era o răzbunare pentru colaborarea Spaniei cu *"criminalii Bush şi aliaţi săi"*.

Ben Laden a ameninţat Spania şi alţi aliaţi ai Statelor Unite printr'un mesaj în Octombrie 2003. De remarcat că s'a raportat că o celulă Al-Qaida este activă în Spania, iar Mohamed Atta, liderul piraţilor aerului din 11 Septembrie 2001 a vizitat Spania în vara acelui an.

Jose Luis Zapatero

Partidul de guvernământ, *Partidul Popular*, spera să obţină voturi prin atitudinea intransigentă împotriva organizaţiei ETA a prim-ministrului Jose Maria Aznar. Deşi Al-Qaida şi-a luat responsabilitatea din prima zi, guvernul a continuat să mizeze pe ETA, care a negat orice amestec.

Jose Maria Aznar a fost un susţinător şi sprijinitor al lui Bush în războiul din Irak, trimiţând peste 1.300 de soldaţi acolo, deşi 90% din populaţia Spaniei a fost împotrivă şi a făcut mari manifestaţii antirăzboinice.

Această poziţie a lui Aznar l-a dus la pierderea alegerilor. Spaniolii s'au prezentat la vot în număr mai mare decât se aştepta, 77%. În parlamentul cu 350 de locuri, partidul de guvernământ a obţinut numai 148 de locuri (dela 183), iar Partidul Socialist 164 (dela 125).

Liderul partidului, Jose Luis Rodriguez Zapatero, a declarat că va retrage trupele spaniole din Irak, dacă Naţiunile Unite nu vor prelua controlul. *"Războiul din Irak a fost un dezastru, ocupaţia Irakului a fost un dezastru"*, a spus el.

Deşi a declarat că vrea să menţină relaţii cordiale cu Statele Unite, el a adăugat că Preşedintele George Bush şi Premierul britanic Tony Blair ar trebui să-şi facă unele reflecţii şi auto-critică pentru *"minciunile"* care au dus la războiul din Irak.

Zapatero a spus că va lupta împotriva terorismului. *"Vreau să creez o alianţă împotriva oricărui fel de terorism"*, a spus noul premier.

SCURTE STIRI INTERNATIONALE

PUTIN REALES PREŞEDINTE AL RUSIEI

In alegerile prezidenţiale din Rusia, Vladimir Putin a câştigat 71,2% din voturi faţă de numai 13,7% cât a avut cel mai apropiat rival, Nikulai Khartionov. La vot s'au prezentat 64,3% din alegători.

Aceasta a fost a treia alegere prezidenţială dela colapsul Uniunii Sovietice din 1991. Au fost 95.000 de locuri de votare dealungul a 11 fusuri orare, dela Orientul Indepărtat până la Kaliningrad, la Marea Baltică.

Victoria lui Putin era prevăzută prin faptul că se bucură de o mare popularitate, mai ales printre tineret. Spre deosebire de vechea gardă comunistă rigidă, el este sportiv, are centură neagră la karate, ştie să piloteze avioane militare şi inspiră încredere majorităţii Ruşilor .

Putin a promis să continue reformele economice. *"Toate realizările democratice vor fi garantate"*. El intenţionează să modernizeze economia şi birocraţia Rusiei. Preşedintele are planuri ca să pună taxe pe *"supraprofiturile"* celor din industria petroliferă, o reformă considerată populară ca şi reforma bancară de a face mai accesibile împrumuturile pentru marele public. Dar îmbunătăţirea serviciilor utilitare a locuinţelor şi cele publice, vor trebui să meargă conform economiei de piaţă liberă care poate să nu fie populară. *"Deciziile noastre nu trebuie să fie populare . Ele trebuie să îndeplinească nevoile ţării"*, a spus Putin.

La criticile lui Colin Powell că rivalilor săi nu li s'a permis acelaşi acces la mediile de informaţie, Preşedintele Rusiei a spus că, *"în multe din aşazisele democraţii dezvoltate sunt multe probleme cu propriile lor proceduri de vot democratic"*, referire la victoria controversată a lui George W Bush asupra lui Al Gore în alegerile din anul 2000.

ROBOŢII DECELEAZĂ URME DE APA PE MARTE

Cei doi roboţi, *Spirit* şi *Opportunity* care au coborît în Ianuarie pe Planeta Roşie, lucrează intens. Astfel instrumentele de pe Opportunity au detectat în rocile analizate, mari cantităţi de săruri de sulfat. Aceste săruri se formează în mod normal în apă. Opportunity a găsit *jarosită*, un sulfat de fier care sugerează că un lac acid sau un mediu înconjurător cald a existat pe Meridiani Planum, unde lucrează robotul.

"Noi credem că în locul acesta , o lungă perioadă de timp înainte, aici a existat un mediu înconjurător cu apă care era favorabil vieţii", a spus profesorul Steve Squyres, unul din investigatorii principali dela NASA.

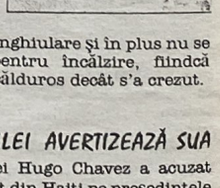

La rândul său Spirit, după ce a forat o rocă vulcanică a găsit noi evidenţe de prezenţă a apei.

S'a anunţat că cei doi roboţi vor rămâne cu aproape 150 de zile mai mult decât a fost proiectat. Aceasta fiindcă baterille sunt încărcate cu succes de cele trei panouri solare triunghiulare şi în plus nu se consumă multă energie pentru încălzire, fiindcă climatul pe Marte este mai călduros decât s'a crezut.

PREŞEDINTELE VENEZUELEI AVERTIZEAZĂ SUA

Preşedintele Venezuelei Hugo Chavez a acuzat Statele Unite că l-au expulzat din Haiti pe preşedintele Jean-Bertrand Aristide şi nici măcar *"să se gândească să facă ceva similar în Venezuela"*,fiindcă *"Venezuela are destul aliaţi pe acest continent ca să înceapă un război de o 100 de ani"* . El a adăugat că *"cetăţenii Statelor Unite trebuie să uite că ar putea vreodată să obţină petrol dela Venezuela"*, dacă Statele Unite vor încerca să invadeze continentul Sud-american.

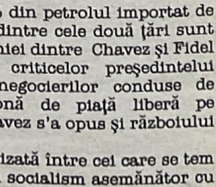

Venezuela produce 15% din petrolul importat de Statele Unite, dar relaţiile dintre cele două ţări sunt tensionate din cauza prieteniei dintre Chavez şi Fidel Castro ca şi din cauza criticelor preşedintelui venezuelian în privinţa negocierilor conduse de Washington pentru o zonă de piaţă liberă pe continentul Americilor. Chavez s'a opus şi războiului din Irak.

Venezuela este adânc divizată între cei care se tem ca Chavez să nu impună un socialism asemănător cu cel din Cuba şi cei care susţin că Chavez a dat majorităţii sărace o voce politică fără precedent.

Cronica Internaţională

SISTEMUL POLITIC RUSESC: PUTEREA ÎN MÂINILE UNUI SINGUR OM

Vladimir Putin a fost *"un nimeni"*. Funcţia de preşedinte al ţării şi-a servit-o pe tavă. În timpul preşedinţiei sale el a recreat *"sistemul rusesc"* de care, înainte vreme, se foloseau cu succes ţarii Rusiei, notează cotidianul german Der Tagesspiegel, într'un articol extrem de critic privind ascensiunea politică a lui Vladimir Putin, pe baza unor informaţii publicate în două cărţi recent apărute în Occident.

Brusc, Rusii au început din nou să facă bancuri. Anterior, în fosta Uniune Sovietică, ceea ce nimeni nu putea spune în mod deschis, îmbrăca forma unui banc politic. Dela începutul Perestroikăi se părea că nu mai este nevoie să se recurgă la acest subterfugiu. În timpul lui Elţin acest gen de satiră aproape că dispxruse. În pofida stilului său de conducere uneori autoritar, Elţin admitea critica. Însă, de când la Kremlin s'a instalat Vladimir Putin, bancul politic a dobândit o nouă viaţă.

În vremurile gorbacioviste, nu numai elita politică a ţării discuta în permanenţă despre reforme, modernizare şi, desigur, despre democraţie. În ultimii patru ani, însă, astfel de discuţii abia dacă se mai fac auzite. În loc de aceasta, se discută despre stabilitate, patriotism şi mai ales despre putere.

După renumitul său discurs de Anul Nou, din 31 Decembrie 1999, Elţin şi-a dat demisia şi *"a oferit Rusia pe tavă"* succesorului său, Vladimir Putin. *"Rusia s'a schimbat brusc, ca şi cum cineva ar fi încheiat un capitol şi ar fi început un altul"*, scrie politologul rus Lilia Şevţova, în cartea sa intitulată *"Rusia lui Putin"* (*"Putin's Russia"*, apărută la editura Carnegie Endowment for International Peace, Washington, în 2003).

Este puţin probabil ca în urmă cu cinci ani cineva să fi presupus că pe succesorul lui Elţin îl va chema Vladimir Vladimirovici Putin. Din punct de vedere politic, în 1999 Putin *"era un nimeni"*, chiar dacă se afla în fruntea Serviciului Federal de Securitate (FSB, fostul KGB), subliniază cotidianul german. În perioada în care a fost viceprimarul oraşului Sankt Petersburg, Putin le părea unor vizitatori atât de neînsemnat, încât aceştia îl confundau cu şeful cancelariei sale.

Un succesor la tron loial

Rusia anului 1999: Elţin este atât de slab, încât, uneori, nu poate nici măcar să se ţină pe picioare. Adevăraţii conducători dela Kremlin sunt membrii *"familiei"* sale, *"curtenii-păpuşari"*, continuă Der Tagesspiegel. Ei au transformat Kremlinul într'un pion într'un joc super-rapid şi într'o sursă de venituri considerabile. Cârma statului îi scapă din ce în ce mai des din mâini lui Elţin, iniţiativele reformiste echivalează cu zero. De fapt, preşedintele Elţin crea *"monarhia electorală"*, subliniază cotidianul german.

Anturajul lui Elţin a trecut la căutarea unui succesor. Cele mai importante criterii erau următoarele: succesorul nu trebue să aibă nici un fel de ambiţii autoritare şi trebue să garanteze imunitate *"familiei"*. Astfel, ei au ajuns la Putin, care era considerat o persoană destul de loială.

Pe vremea când era şef al FSB, Putin l-a ajutat o dată pe Elţin într'o situaţie destul de delicată: atunci când procurorul general, Iuri Skuratov, dorea să declanşeze o anchetă împotriva *"familiei"*, acuzând-o de corupţie, dintr'o dată şi-a făcut apariţia un *"material compromiţător"*, o înregistrare video pe care Skuratov era surprins cu prostituate. Putin i-a explicat cum stau lucrurile: dacă ancheta va continua, înregistrarea va fi difuzată pe posturile de televiziune.

VLADIMIR PUTIN

În final, Putin îşi datorează locul *"jurământului de credinţă făcut anturajului dela Kremlin"*, scrie Şevţova, citată de Der Tagesspiegel. În doar câteva luni, Putin a devenit - dintr'o persoană aproape necunoscută, "nedeconspirat" de putere - premierul Rusiei, pentru ca după alte câteva luni - să ajungă preşedintele acestei ţări.

Mulţi Rusi şi-au pus toate speranţele în reinstituirea ordinii şi stabilităţii, într'un stat puternic. Curând însă, Putin a avut ocazia să demonstreze ce înţelege el prin aceasta. Aproape concomitent cu discursul pe care liderul dela Kremlin l-a ţinut cu ocazia numirii sale în funcţia de premier, Cecenii au atacat republica vecină Daghestan. Mulţi analişti nu au considerat căutaşi de puţin acest lucru o simplă coincidenţă. Putin a desfăşurat imediat trupele ruseşti în Cecenia, fapt ce a dat semnalul de declanşare a celui de-al doilea război cecen, relatează cotidianul german, care subliniază că, în cele din urmă, până şi Elţin manifestase dorinţa de a negocia, numai Putin - nu.

Noul preşedinte al Rusiei era *"în acelaşi timp şi protejatul lui Eliţin şi anti-Eltţin"*, scrie jurnalistul Boris Reitschuster, în cartea *"Vladimir Putin - încotro duce el Rusia?"* (*"Wladimir Putin - Wohin steuert er Russland?"*), apărută la editura Rowohlt Berlin, în 2004.

Cei care au protestat cel mai puternic împotriva domniei autoritare a lui Elţin, au fost nevoiţi, mai târziu, să-şi revizuiască opiniile cu privire la acele vremuri, subliniază Lilia Şevţova. În afară de membrii *"familiei"*, a căror prezenţă la Kremlin Putin era obligat să o suporte şi de alţi câţiva economişti liberali din Sankt Petersburg, noul preşedinte s'a înconjurat cu vechi cunoscuţi din cadrul *"structurilor puterii"* - oameni din cadrul serviciilor secrete şi al armatei, care nu aveau deloc experienţă politică. Influenţa economiştilor liberali a fost una limitată, iar celelalte două grupuri continuă până în ziua de azi să ducă între ele o luptă acerbă pentru putere.

Putin, mai mult chiar decât Elţin, a încercat să concentreze toată puterea în mâinile sale. El a limitat în mod radical influenţa regiunilor si a încheiat un pact cu oligarhii, promiţându-le să-i lase în pace dacă şi aceştia vor păstra distanţa faţă de politică. Totodată, puterea a început o campanie masivă împotriva mass-media independente, mai ales împotriva companiei NTV. Procurorii şi tribunalele s'au transformat în *"lachei"* ai noului regim totalitar, continuă cotidianul german în aceeaşi notă critică.

Prima lovitură semnificativă dată poziţiei lui Putin a survenit în August 2000. S'a scufundat submarinul *"Kursk"*, iar acţiunile funcţionarilor de stat în această situaţie de criză s'au dovedit catastrofale. Caracterul vulnerabil al sistemului autoritar a început să fie evident. Militarii ruşi urmau linia care li se trasase în perioada Uniunii Sovietice, care a devenit din nou un factor hotărâtor în Rusia lui Putin: *"să nu se întreprindă nimic până ce nu va veni ordinul de sus"*. Kremlinul nu a reuşit să se decidă suficient de repede dacă Rusia, o ţară care doreşte să fie superputere, poate sau nu să solicite sprijin din partea altor state. Propunerile SUA privind acordarea de ajutor în vederea reperării submarinului au fost respinse, iar membrii echipajului de pe *"Kursk"* au decedat.

Putin a tăcut vreme de o săptămână. Deschiderea cu care ţara se obişnuise în ultimii ani îi era străină. Acelaşi lucru s'a întâmplat şi în timpul acţiunii de salvare pentru eliberarea ostaticilor din Teatrul de pe Dubrovka, acţiune care a eşuat şi în urma căreia au murit 129 de persoane.

Rusia lui Putin reprezintă, în viziunea autorilor celor două cărţi, o pictură în culori sumbre. Reitschuster, care îşi aminteşte de evenimentele ultimilor patru ani şi care atrage atenţia asupra multor probleme care au rămas nesoluţionate, subliniază sentimentul de frică ce s'a instalat în ţară.

La fel şi Lilia Şevţova, a cărei carte reprezintă o analiză extrem de pertinentă, dar care, totodată, se citeşte foarte uşor şi se înscrie în categoria celor mai bune scrieri despre Rusia contemporană, îl cataloghează pe noul preşedinte rus drept *"autorul consolidării după model sovietic"*. Putin a readus la viaţă vechiul *"sistem (politic) rus care concentrează puterea în mâinile unui singur om"*, ceea ce, atât pe vremea ţarilor, cât şi în perioada Uniunii Sovietice, era considerat un model de succes.

Putin a renunţat parţial la trecut, virând în direcţia Occidentului. În ceea ce priveşte politica internă, actualul preşedinte are două variante, consideră Şevţova: el poate fie să menţină sistemul autoritar şi să continue să construiască *"sate potiomkinoviste"* (dela crucişătorul Potiomkin, care a dat semnalul pentru Revoluţia din Octombrie), fie să se încumete să treacă la reforma regimului. În ultimul caz, Putin va fi nevoit să abolească *"monarhia civilizată"*, care l-a propulsat la vârf şi pe care preşedintele rus se sprijină în exercitarea prerogativelor sale. Însă, pe acest drum, Vladimir Putin ar putea să cadă în aceeaşi capcană ca şi Gorbaciov şi, în final, să piardă puterea, conchide publicaţia germană.

BILL MCRAVEN, OMUL ÎNSĂRCINAT CU VÂNAREA LUI BEN LADEN

Admiratorilor lui Bill McRaven le place să povestească despre curajul acestuia, comparându-l nu cu inamicii săi, ci cu legendarul Dick Marcinko, un comandant din forţele SEAL ale Marinei americane în timpul războiului din Vietnam, cunoscut pentru faptul că înghiţea venin de cobră şi pentru deviza sa: *"a ucide este misiunea mea"*. Marcinko i-a ordonat cândva lui McRaven, pe atunci tânăr locotenent, să ducă la bun sfârşit *"o serie de activităţi dubioase"*, pe care însă a refuzat să le îndeplinească, povesteşte un fost comandant din cadrul Forţelor Speciale. *"Pentru poziţia sa, McRaven este un erou pentru toţi ofiţerii tineri. Oricum, atitudinea sa a fost considerată drept un gest care i-a pecetluit cariera"*, a mai adăugat acesta, citat de săptămânalul american *Newsweek*, într'o relatare publicată în ultimul număr.

Nu a fost însă aşa. Se pare că William McRaven s'a dovedit a fi un ofiţer mult prea bun pentru a fi dat deoparte. În prezent, este contraamiral, iar noua sa sarcină este poate cea mai importantă care figurează pe lista acţiunilor pe care Preşedintele Bush doreşte să le ducă la bun sfârşit în anul electoral 2004: prinderea şefului reţelei teroriste Al-Qaida, Sauditul Osama Ben Laden. Jurnaliştii dela *Newsweek* au aflat că McRaven conduce o mică forţă de intervenţie, sub acoperire, cu o structură de comandă atât de secretă încât nici nu este cunoscut încă rolul pe care McRaven îl va juca în operaţiune.

Contingentul 121 al Forţei de acţiune care, sub comanda contraamiralului a contribuit şi la capturarea lui Saddam Hussein, reprezintă practic o noutate a războiului modern american. Este vorba de un hibrid între forţele civile de spionaj şi cele de intervenţie militară, cu alte cuvinte, cel mai ambiţios proiect elaborat de CIA (Agenţia centrală americană de informaţii şi contrainformaţii) împreună cu Forţele Speciale (îndeosebi divizia armată a Forţelor Delta) şi Forţele Aeriene ale SUA. Formată în urmă cu aproape un an, ca parte integrantă a Comandamentului de Operaţiuni Speciale Comune - o structură secretă comandată de generalul Stanley McChrystal, până de curând director adjunct al operaţiunilor în cadrul Statului Major, noua structură de acţiune a fost creată cu scopul de a interveni *"fulger"* (câteva ore) în eventualitatea localizării lui Osama Ben Laden sau a oricărei *"ţinte"* importante. Proiectul acestui hibrid nu a fost încă pe deplin definitivat, este o muncă în curs de derulare, precizează publicaţia: directorul CIA, George Tenet, se întâlneşte frecvent cu generalul John Abizaid, directorul Centrului de Comandă, *"pentru a întreţine acest mariaj."* Bill McRaven a reuşit să creeze o punte între partea civilă şi cea militară, fiecare cu specificul ei. Pe când activa în cadrul Consiliului Naţional de Securitate, după atentatele din 11 Septembrie 2001, Bill McRaven a fost principalul autor al strategiei pe care Casa Albă a elaborat-o cu promptitudine pentru a sta la baza războiului internaţional de combatere a terorismului.

Totuşi, toată lumea se întreabă dacă există cineva atât de bun încât să îl poată captura pe liderul terorist saudit. Vânătoarea acestuia este o confruntare fără precedent, ce are loc practic între tehnologia secolului al XXI-lea şi vechile tactici de gherilă. În timp ce căpetenia teroriştilor din Al-Qaida se ascunde undeva în munţi, contingentul 121 îl vânează pe el şi pe principalul său locotenent, Ayman Al-Zawahiri, cu cele mai moderne şi performante mijloace puse la dispoziţie de era informaţională.

Simplificând, este vorba în cele din urmă de un clasic joc de-a şoarecele şi pisica, de parcursul căruia tacticile şi stratagemele se schimbă brusc de ambele părţi. În ultimii ani, oficialii americani au urmărit convorbirile telefonice ale lui Ben Laden. Se pare că din acest motiv, acesta din urmă nu mai îndrăzneşte să folosească mijloacele electronice de comunicare. În consecinţă, Mc Raven şi oamenii lui încearcă acum să dea de urma curierilor lui Ben Laden. În urmă cu două luni, au obţinut o victorie importantă când l-au capturat pe Hassan Ghul, membru în Al-Qaida şi curier al unui memoriu strategic venit din partea lui Abu Mussab al-Zarqawi, misteriosul lider terorist bănuit că se află în spatele atentatelor împotriva Şiiţilor din Irak.

Potrivit unor declaraţii făcute *Newsweek* de unii oficiali americani, în baza datelor acumulate până acum, s'a putut recrea în mare aria operaţională în care acţionează Ben Laden şi oamenii lui - undeva între Pakistan şi Afganistan. Dacă *"vânătorii"* au reuşit să se apropie de *"vânat"* acest lucru se datorează şi eforturilor Preşedintelui pakistanez, generalul Pervez Musharraf. Recent, *BBC* a informat că Ben Laden a scăpat ca prin urechile acului în urma unui raid pakistanez. Surse afgane şi pakistaneze susţin însă că de fiecare dată Ben Laden este cu câţiva paşi înainte şi că va continua să îi ducă de nas pe urmăritorii săi.

Bill McRaven ar putea apela şi la mijloacele aşanumitului război psihologic (psyop) pentru a-l încolţi pe Ben Laden şi pe acoliţii acestuia şi a-i scoate din ascunzători. Cheia reală care ar putea asigura succesul acestei ample operaţiuni de capturare ar putea fi unirea forţelor între unităţile speciale americane din Afganistan şi cei 70.000 de soldaţi pakistanezi desfăşuraţi în zonele de frontieră. Faptul că SUA menţin recompensa de 25 de milioane de dolari pe capul lui Ben Laden este, de asemenea, un important stimulent care nu trebue uitat.

"Dispune de toate ingredientele pentru a desfăşura operaţiuni mult mai eficiente în următoarea perioadă, iar cel care a fost însărcinat să le amestece este Bill Mc Raven", a declarat în încheiere pentru *Newsweek* un oficial pakistanez.

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE/LA VOIX ROUMAINE

pentru orice schimbare de adresă, anunţaţi redacţia ziarului cu cel puţin 4 săptămâni înainte

CRONICA VREMII

O CRIZĂ CARE POATE FI FATALĂ

—Ion BOIERU—

Asupra Guvernului Român s'a abătut, ca un imponderabil, o criză ce a creat o stare de înfrigurare şi de teamă, arătând cum se poate clătina şandramaua guvernamentală, care nu a luat în serios avertismentele criticilor din interiorul societăţii româneşti şi nici pe cele ale forurilor oficiale din interiorul Uniunii Europene. Ultimele rapoarte ale acestor foruri au cerut încetarea *"negocierilor"* cu Uniunea Europeană.

Înainte de a se produce votul Parlamentului European asupra Moţiunii de încetare a negocierilor, autorii acestei moţiuni au făcut o uşoară schimbare de termeni şi, în loc să ceară *"încetarea negocierilor"* au cerut *"o reorientare a strategiei de aderare"*. Această cerere a fost acceptată de majoritatea Parlamentului European.

Firește, Guvernul pesedist a dat o interpretare favorabilă acestui vot de blam, după cum îi este obiceiul de a ascunde adevărata faţă a lucrurilor, mai ales când este pus în încurcătură. Această inadvertenţă a fost imediat sancţionată, printr'o precizare a D-nei Emma Nicholson, care a declarat că *"prin reorientarea aderării"* se înţelege *"încetarea negocierilor"*. Explicaţia inexactă a pesediştilor apărea ca o nouă încercare de a induce în eroare poporul român, după cum îi este năravul. Dar a fost imediat sancţionată, aşa cum am menţionat mai sus.

Fiindcă ţara se găseşte într'un an electoral, care va fi plin de lupte politice intestine, PSD nu avea nevoie de o astfel de lovitură din partea Uniunii Europene, mai ales că propaga mereu succesele pe care le are la U.E. şi se lăuda cu realizările sale în negocierile pe această direcţie. Incontestabil că a fost o lovitură care a deschis un oblon de vederi spre un dezastru, căci *"foaia de parcurs"* are o limită, în spaţiul căreia greu vor putea fi îndeplinite *"cerinţele"* Uniunii Europene.

Această ultimă avertizare reprezintă pentru speranţele uriaşe şi nesăbuite ale Guvernării şi PSD-ului o adevărată chemare la realitate, căci aroganţa lor de veşnici stăpâni ai ţării nu are nici un fel de temei. Aroganţa lor este o aberaţie, cauzată, în primul rând de lipsa de persoane pregătite, care să poată duce greul, pentru a reface *"structurile originare ale identităţii naţionale"*. Conducătorii actualului PSD sunt nişte *"rămăşiţe ale proletariatului comunist"* şi nu pot reface o societate şi un stat românesc, căci habar nu au de ceea ce înseamnă acestea.

Conducătorii PSD, după întoarcerea din Europa, au început, în grabă, să mai refacă ceva din cheagul aberaţiilor lor: s'au aşternut pe treabă, tot în grabă mare, ca să repare cât de cât din lipsurile care au fost indicate de Parlamentul European. Căci şi-au luat angajamente solemne că vor face acest lucru. Numai o minte ca a lui Cozmâncă însă poate descifra secretul unei reuşite, în propunerile noi şi angajamentele noi care au fost ticluite sub presiune şi într'un timp de câteva zile, cu care s'au dus la Bruxelles din nou. Deci, în câteva zile, au întocmit un tablou, care ar putea lua locul greşelilor, asupra cărora li s'a atras atenţia. Numai o minte de copil poate accepta o asemenea situaţie, ca o ieşire din impas. Mai degrabă este vorba de o încercare de tragere pe sfoară, care va putea fi uşor detectată din nou, spre descalificarea PSD-ului şi spre ruşinea ţării, care are astfel de conducători politici.

Efortul Guvernului de a îndrepta situaţia din ţară în puţinul timp rămas, până în Septembrie nu poate fi crezut de vreme ce, înainte de asta, în trei ani, cu toate avertismentele trimise de Uniunea Europeană, nu a fost în stare să avanseze măcar cu un centimetru.

Problema cea mai serioasă este că deficienţele *"foii de parcurs"*, pentru aderare, au fost viciate, nu numai în aspecte particulare, ci în ansamblul lor, subliniindu-se lipsa de voinţă politică şi inexistenţa unui *"stat de drept"*, ca urmare a acestei lipse de voinţă politică.

Nu au fost aplicate solicitările indicate de forurile Uniunii Europene, ci s'a mers *"pe alături"*, indiferent care a fost motivul pentru care s'a făcut această escamotare. Acest lucru nu putea să fie făcut decât cu o intenţie necurată, căci îndeplinirea unor condiţii, în conformitate cu cerinţele UE, ar fi deranjat interesele PSD. Pe de altă parte putem invoca, eventual, şi lipsa de specialişti a guvernării, care nu a priceput despre ce este vorba, sau o neglijenţă oarecare, ceea ce nu înlătură însă vinovăţia guvernamentală, sub nici un chip. Deoarece guvernul nu acceptă ideea *"greşelilor sale"*, ceea ce este o absurditate, considerăm că mai degrabă a fost o *"inducere în eroare"*, aşa cum s'a indicat în raportul UE, referindu-se la adopţiile ilegale.

Această idee a inducerii în eroare a fost linia semnificativă a sublinierii comisiei de politică externă din Raportul făcut Parlamentului European. Deci, *bietul* Guvern român nu se mai poate plânge că Opoziţia din România este nedreaptă în acuzaţiile pe care le aduce, mai ales în legătură cu *"actele înaintate UE, în vederea integrării României în Uniunea Europeană"*. Actele oficiale ale UE, devenite publice, sunt un document imbatabil, împotriva inexactităţilor guvernamentale.

Aceasta este sursa *"stărilor de nelinişte"* în care se găseşte Guvernul PSD. Ţara se află într'un an electoral, de importante decizii politice, care să aducă ordine, sau o nouă aşezare a problemelor importante ale societăţii naţionale a poporului român.

Pe de altă parte, o schimbare a acestui Guvern a devenit absolut necesară; toată gama de *"falşi politicieni"* trebue să iasă din circuitul vieţii politice, căci nu dispun de nici un fel de energie creatoare, de nici un suflu politic, atrăgător. Sunt obosiţi, şi, la fel, lumea este obosită de ei. De absolut toţi politicienii. Ţara ar răsufla uşurată dacă ar scăpa de ei, fără nici o excepţie; atât din rândurile de faţă, cât şi din spatele cortinelor guvernamentale şi de partid.

Nu este vorba de un slogan politic de partid, ci de o sinceră dorinţă intimă a unor oameni, de bună credinţă, de curate sentimente omeneşti, care cred în idealurile morale naţionale. De aici, provine dorinţa celor mai mulţi dintre Români, căci, nici unul dintre actualii conducători pesediştii nu este legat de *"idealurile româneşti"*. Adică ale *"neamului românesc"*, cu care pesediştii nu au nici un fel de apropiere de intimitate sufletească şi idealuri comune, pe linia identităţii naţionale.

Banii europeni pierduţi în România

Jonathan Scheele, ambasadorul Comisiei Europene în România, a criticat întârzierile cu care se desfăşoară lucrările la modernizarea unor şosele din cadrul unor proiecte finanţate de Uniunea Europeană. *"Nu vreau să spun că cineva este vinovat, dar s'a pierdut un an pentru un proiect important"*, a spus Scheele. Mai peste tot apar întârzieri, piedici birocratice sau dovezi de incompetenţă, asta dacă nu se vădeşte deturnarea de fonduri.

Dificultatea este că, într'adevăr, e greu de găsit un vinovat anume, aşa cum a admis, exasperat şi ambasadorul Comisiei dela Bruxelles. Jonathan Scheele a fost să vadă cum merg lucrările la şoseaua Bucureşti-Giurgiu. Este un proiect finanţat în cadrul programului de preaderare ISPA şi îşi propune să modernizeze şoseaua care leagă Bucureşti de Giurgiu şi de oraşul bulgăresc Ruse. Este o arteră importantă pentru comerţul din Sud-Estul Europei, cu atât mai mult cu cât intersectează artera transportului fluvial pe Dunăre. Spre mirarea oficialilor europeni administraţia românească nu pare să fie impresionată de importanţa acestui proiect. Lucrările pur şi simplu stau pe loc de un an de zile din cauză că proprietatea asupra terenurilor pe unde trece şoseaua nu este lămurită. Proprietarii, chiar dacă li s'a recunoscut dreptul, nu au primit titlurile de proprietate. Este un vechi scandal în România. Primăriile şi prefecturile, cu comisiile specializate, sunt vinovate de aceste blocaje. Interesant este că primul ministru, pe la jumătatea anului 2001, recunoştea că există multă rea credinţă şi că titlurile nu sunt înmânate proprietarilor cu bună ştiinţă. Dar se pare că dela avertismentul acela atât de sonor nu s'a întâmplat mare lucru. Problema, în dimensiunea ei generală, este că legea nu se aplică. Totuşi este greu să găseşti un vinovat anume pentrucă este o încrengătură de complicităţi. Fiecare, dacă stai de vorbă separat, are o scuză.

Şi totuşi se poate spune că vinovată, la urma urmelor, este direcţia politică în care a evoluat România în anii din urmă, comentează postul de radio german "Deutsche Welle".

Partidele post-comuniste, fie că a fost FSN, PDSR sau PSD au disprețuit ideea de restituire a proprietăţii şi au tolerat un asalt violent asupra acestor bunuri din partea celor neîndreptăţiţi. Legea 10 nu se aplică decât în mică măsură şi mai sunt destule terenuri care sunt folosite acum de alţii decât de proprietarii de drept. De exemplu mari societăţi comerciale foarte vizibile şi de succes au reuşit să-i mituiască pe funcţionarii dela prefectură în aşa fel încât să blocheze restituirea unor terenuri pe care le-au luat în concesiune pe mulţi ani, instalând acolo ferme profitabile. Bani grei curg în buzunarele unor funcţionari lacomi, care îi încurcă mereu pe adevăraţii proprietari cu tot felul de tertipuri legale. Guvernul strigă sus şi tare că luptă împotriva corupţiei, dar în realitate nimeni nu a mişcat un deget împotriva unor situaţii de felul celor descrise mai înainte.

Consecinţa este o întârziere care priveşte ţara întreagă. Mici interese locale împiedică construcţia unei şosele cu importanţă comercială însemnată. În timp, pagubele se vor dovedi foarte mari şi practic incalculabile.

VAŢI PLĂTIT ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC"?

Din presa străină

Le Monde : Gigi oierul şi "Doamna din Las Vegas" intră în scenă

Dacă E.T. ar debarca astăzi în România, el ar avea, fără îndoială, cea mai mare supriză a sa în calitate de extraterestru.

Într'o mică sală de şedinţe din Bucureşti, Lia Roberts, liderul Partidului Republican american din Nevada, şi-a anunţat candidatura la alegerile prezidenţiale din România.

De origine română, această femeie de afaceri venită din Las Vegas are, incontestabil, simţul jocului. Într'o română aproximativă - ea a părăsit această ţară în urmă cu 20 de ani -, *"Doamna din Las Vegas"* le promite compatrioţilor săi că va eradica corupţia din ţara-mamă.

Principalul său argument este simplu. Campania sa este organizată de Dick Morris, expertul în comunicare care a asigurat victoria lui Bill Clinton. Prezent la Bucureşti, geniul campaniilor electorale americane le-a mărturisit jurnaliştilor că, deja, clienta sa poate miza pe 10 la sută din intenţiile de vot!

Programate să se desfăşoare la sfârşitul acestui an, alegerile prezidenţiale din România au atras în ultima lună tot mai multe candidaturi pitoreşti.

La jumătatea lunii Februarie, Petre Roman, fost prim ministru şi *"erou"* al revoluţiei române, a anunţat înfiinţarea unui nou partid politic. După o absenţă de patru ani de pe scena publică în urma unui scor de 3 la sută întrunit în alegerile din anul 2000, cel pe care oamenii îl numesc Don Pedro a fost ironizat de presă, care îl socoteşte *"oportunist"*, *"arogant"* şi *"disperat"*.

Un alt candidat şi-a făcut apariţia în luna Ianuarie. Gigi Becali, fiu de cioban, s'a remarcat imediat prin vocabularul său limitat la câteva sute de cuvinte şi prin diatribele sale publice adeseori violente.

Gramatica limbii române nu constituie pasiunea acestui om care a preluat conducerea unui partid fantomatic. Devenit patron al echipei de fotbal Steaua din Bucureşti şi îmbogăţit peste noapte cu sprijinul Ministerului Apărării, *"Gigi păstorul"*, cum îl supranumesc Românii, nutreşte visuri pline de grandoare.

Această avalanşă de candidaturi la preşedinţia României pare să ţină de o veritabilă strategie a partidului de guvernământ care urmăreşte să-şi asigure victoria.

Intrarea în arenă a Liei Roberts şi a lui Petre Roman ar urma să slăbească o coaliţie a opoziţiei alcătuită din liberali şi social-democraţi.

În ce-l priveşte pe Gigi Becali, el este menit să atragă voturi din partea electoratului partidului *"naţionalist"* România Mare, principala forţă de opoziţie care deţine o cincime din locurile din parlament.

Dar strategii guvernamentali şi-ar putea vedea proiectele contrariate de însăşi evoluţia României.

Potrivit unui sondaj Gallup, aproximativ 84 la sută dintre Români doresc ca ţara lor să fie condusă cu o mână de fier. Corneliu Vadim Tudor, liderul Partidului România Mare, încarnează pentru o mare parte dintre ei o opţiune extremă, dar atractivă.

Vadim Tudor este un om abil, dotat cu o reală carismă. Consiliat în mod discret de experţi în domeniul comunicării politice, el crede în şansele sale.

În 2000, Vadim Tudor a surprins prin faptul că a obţinut o treime din sufragii în al doilea tur al alegerilor prezidenţiale. În prezent, el şi-a schimbat strategia şi se pretinde de acum înainte a fi un moderat, formulă care ar urma să-i aducă un număr considerabil de sufragii din partea alegătorilor care se declară indecişi şi care reprezintă 30 la sută dintre votanţi.

Vadim Tudor a negociat organizarea viitoarei sale campanii electorale cu Eyal Arad, expert israelian în comunicare, devenit celebru pentru faptul că a fost unul dintre organizatorii victoriei electorale a Premierului Ariel Sharon.

France Presse: "O ghiulea atârnată de piciorul Moldovei"

Uzinele dezafectate şi dădirile rămase în paragină creează un peisaj ca de sfârşit de război la Chişinău, iar Moldovenii, în marea lor majoritate, îi acuză pe separatiştii transnistreni pentrucă i-au pus pe fugă pe investitori. Impasul în care au ajuns negocierile care vizează o *"reintegrare în sânul Moldovei"* a autoproclamatei republici transnistrene nu face decât să împiedice dezvoltarea ţării.

Ivan Borisavljevici, responsabilul biroului pentru Uniunea Europeană în Moldova, estimează că *"problema Transnistriei este una mai mult economică decât una politică"*.

În ritmul în care merg lucrurile în acest moment, problema Transnistriei riscă să rămână pentru mult timp o ghiulea la glezna Chişinăului. Preşedintele moldovean a respins anul trecut planul rus care prevedea crearea unui stat federal şi menţinerea forţei de interpunere ruse până în 2020, în Transnistria, după conflictul armat din 1992. Opoziţia din Moldova a denunţat acest proiect care, afirmă politicienii, transformă de facto această ţară de patru milioane de locuitori într'un protectorat rus. Regimul dela Tiraspol a fost foarte activ în cadrul acestor negocieri, opunându-se continuu plecării celor 1.600 de soldaţi ruşi şi venirii unei forţe internaţionale de pace, aşa cum sugerase OSCE.

În acest context, numai societăţile ruse, care controlează deja economia transnistreană, au curajul de a investi şi în economia Moldovei care, deşi *"reformată"*, se chinuieşte cu corupţia şi lipsa de transparenţă, este de părere Igor Burciu, redactor-şef al cotidianului de opozitie *"Flux"*. *"Cei câţiva europeni care vor să investească în această ţară rurală sunt debusolaţi şi tracasaţi de problemele administrative şi presiunile fiscale"*, notează jurnalistul moldovean.